

Epist. in una miscel.^a
mancante di
frontespizio
39 D 53

MAZ.

X

Pacti Latini

~~Scant 24 11° 59 July~~

Scant in num 2 bio roig m^o 15

2

STEPHANI
FORCATVLI
IVRECONSULTI
EPIGRAMMATA.

Ad CAROLVM Lotharingum
Cardinalem.

LVGDVNI,
APVD IOAN. TORNAESIVM,
ET GVL. GAZEIVM.

1554.

Vijl

STEFANO
FORCATULI
IACOBINI
MILITARI

IACOBI PELETARII
TETRASTICHON.

*

*Forcatulus Leges Musis, Musasq; vicissim
Legibus exornat, gloria utrinque pari.
Omne feret punctum : doctisq; , bonisq; placebit
Scriptor consilio clarus & eloquio.*

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
1892

CAROLO A LO-
THARINGIA NOBI-

*lissimo principi & Cardi-
nali, Steph. For-
catulus.*

S.

VM primùm optare capi, vt
hæc pauca Epigrammata tui
nominis splendori dicata vul-
garentur, fateor me ad eum
prudentiæ gradum non per-
uenisse, vt rectè diiudicarem,
meum ne hoc officium parùm consultum cre-
deretur, quia tibi principi Antistitiq; clarissimo
Gallorum Reipub. commodis feliciter addi-
cto, & vehementer occupato pusillum quid-
dam scriberé. Cæterum discussit dubitationem
meam nescio quis genius, & consilium meum
priusquam peractum esset, non probauit cum
tu à tot honorum & dignitatum ornamentis,
quibus te industria & fortuna certatim cumu-
larunt, humanitatem propè singularem vinci

non patiare , cuius si nunc expers fuero , quid
 superest, nisi vt de me actum putem? eo magis
 quòd propter tam tenue munus quod nunc ti-
 bi dedico , magni me facinoris reum visum iri
 metuo: vt qui legibus publicè explicandis iam-
 pridem , nec omninò infelicitè , occupatus,
 adeò poëticis indulserim , vt iustum opus am-
 plitudine tua dignum à me cōfectum esse mi-
 hi persuasero. Quòd si hoc nomine inter reos
 recipior, quid possum commodius quàm ad te,
 velut ad ipsius Galliaë tutissimum quoddam
 asyllum ac per fugium, decurrere? vt eo mirificè
 confirmatus non tantùm censoris cuiuslibet
 obiurgationem dissimulare possim & propel-
 lere , sed etiam ipsammet Iurisprudentiam in
 culpæ & fraudis suspicionem discriminèq; vo-
 care? ad quam amplectendam & ornandam
 cum iam totos viginti annos, vt potui diligen-
 ter , nauauerim , ætatis florem , laborem , dili-
 gentiam , attritis interim facultatibus consum-
 psero. Amplius etiam vereor , ne mihi fucum
 pergat facere , dum adhuc animum meum alit
 & detinet, ne me diurnæ molestiæ, quam vni
 iuris scientiæ acceptam refero, pœniteat: si for-
 san locus erit aliquando SENATVS CON-
 SVLTIS , Tolosæ & pridem & diuinitus fa-
 ctis

Etis de iuris ciuilibus interpretandi honesta ma-
 gis quàm quaestiuosa functione: ob quam nunc
 nec inter ita multos, nec, vt suspicor, imperi-
 tos competidores distineor. placuit nanq; pa-
 tribus in hunc Senatum allectis, vti quantum
 quisque prælegendo disputandoq; alios præ-
 cederet, tantum is in obtinendo munere (quo-
 niam id è Republica esset) potior haberetur: ne
 quis largitione aut gratia aliorum præmia ere-
 ptum iret: ne ve in florentissima Europæ Aca-
 demia ius deesset: ad quam propter ius perdis-
 cendum ex omnium gentium & regionum de-
 lectu, iuuentus ingenua confluere. Interim, ne
 ego nihil ex literis emolumenti assecutus cre-
 derer, institui per paucis horis, quibus legum
 quasi feriæ indictæ essent, ad mansuetiores mu-
 sas otium traducere. Elegi verò scribenda Epi-
 grammata, breuitatis non ostentationis ratio-
 ne. nam ad hoc materia vberior elegi poterat,
 quanquam nec ipso quidem die quo nuntium
 Iurisprudentiæ subtristis misi, & sua me condi-
 tione non vti attestatus sum, iuxta veterem
 morem repudij, nec paulò superioribus, quibus
 versus tractaui, ab explanando iure coram bis
 mille auditoribus (ne omnes percenseam) de-
 stiti. Hoc itaque munusculum, quale est, pro le-

nitate bonitateq; naturæ tuæ etiam inter sacras
& arduas Regni occupationes tibi utcumq; gra-
tum fore, & opto, & spero : tum quia nec gra-
tiarum nec mularum expers es, tum quia non-
dum quisquam fortunæ tuæ molem nisi
benignitatis magnitudine sen-

luse quarto Cal.

Septembr.

1554.

Ελπίς άνευ έλπίδος.

7

STEPHANI
FORCATVLI
BLITERENSIS
IVRECONSULTI
EPIGRAMMATA.

De Henrico huius nominis secundo
Gallorum Rege.

*Lilia iam nigros florescent alba per Indos,
Prosper ut Henricus Gallica sceptrā beat.
Ver Arabum foueat Francūm letissima rura,
Bella vel his absunt, vel benè gesta vigent.
Expiat antiquas ingens victoria clades:
Quarereq; est hostes, non superare, labor:
Nunc media est Gallis regio, quæ proxima quondā:
Astraq; iam liquido tramite fama petit.
Rex edicta dabit populis, quos frigidus ambit
Rhenus, & ijs Nili qui didicere caput.
Qui Phœnica vident sternentem cinnamā nido,
Et mellita quibus Sachar arundo parit.
Blandiri obijciat me quilibet, haud moror, ut qui,
Digna meo quæ sunt Principe, facta velim.*

De imbre repentino.

Alternis subitus Septembri lusit at imber,

Vitiferis ne Sol collibus officiat.

Versicolor pluuio mox aethere pingitur Iris.

Sic nimbos pueri credo fuisse Iouis.

Cato Uticensis sibi mortem consciscens.

Num solitus victis toties ignoscere victor,

Orabo vitam, ter miser, & veniam?

Num genibus supplex obuoluar Caesaris? absit,

Vt Cato, quæ non sint digna Catone, ferat.

Mox implet ferro, virtute, & sanguine pectus:

Non pede quero fugam, dixerat, imo manu.

Quòd falsò Aeneas pius habitus sit.

Coniugis & patriæ Cythereiis immemor Heros,

Vel memor vxoris proditor, & patriæ:

Fert humeris flamma ereptum & cæde parentem,

Sat dignum, fateor, quod veneremur onus.

Effœtum Anchisen tenera pro coniuge mutat,

Institor vt mercis callidus Argolicæ.

Dissimulent tandem primordia Teucra Quirites:

Bis malus est, ficta qui pietate nocet.

Tempore omnia mansuescere.

Rhea Celenæos fertur iunxisse Leones,

Atq; ingo fuluas supposuisse iubas.

Flexilibus ceruum mulsit Cyparissus habenis,

Letus

Latus & in tergo saepe refedit eques.
In medijs Elephas saltavit ludicra circis:
Altilis Ausonia vixit in vrbe Draco.
Assyrium docilis puerum Delphinus amavit.
Psutace, tu nostros reddis, eoe, sonos.
Mitescunt truculenta modis animalia multis,
Et proprio tempus numine cuncta domat.

De Iurisprudencia & Poësi.

Me reuocat medio legum prudentia cursu,
Pellicis & Clius me vetat ire domum.
Leniter hæc vultu rursus me ducit amœno.
Illæ seuera docet, sed nec amœna nocet.

De Catharina à Medices Regina Gallia.

Languida ne fieret metuebat Gallia felix,
Et notum Phœbo vertit ad astra caput.
Cui deus: i Thuscæ Medicen, Florentia carpet
Lilia, pontificum numine freta sacrum.
Regia naug; manus fati contingere metas
Hæc dabit, vt Phœbo credidit illa, valet.

Virtutem & gloriam labore parari.

Gloria virtutem sequitur, virtusq; laborem.
Qui mel vult, & apes tollat, honoris onus.
Hinc heros meritis scandit Tirynthius astra,

Prodigus & vitæ, laudis & vsq; tenax.
Imperiosus eum sacrauit mille periculis
Eurystheus, alter præcipit, alter agit.
Indigetem virtus sola hunc pulcherrima traxit.
Quodq; humeris cœlum pertulit, hoc habitat.

Ad Clytiam.

Suaniola & violas labris manibusq; dedisti,
Suaniolis odor est, qualis & est violis.

Lenitatem iudici conuenire.

Quas Draco perdoctis leges vulgauit Athenis,
Per scripta scitus sanguine dixit homo.
Nam si quis facinus ciuis patrasset, ob illud
Vel minimum, cultro percutiendus erat.
Non hæ sunt hominis leges, sunt nempe draconis:
Æacus has Vmbris non neget esse truces.
Nolo magistratus sauos, admitto seueros,
Atq; reis facili cum grauitate pios.

Cur Garumna fluuius mense Maio
increuerit.

Ite procul vates, ex me nunc discite causam,
Cur rapidus verno mense Garumna tumet:
Cur nunc vastat agros & florida præta tyrannus,
Ruraq; Salmo frequens cur per amœna natat.

Num

Num fortè aërio niuibus de monte solutis?
 Imbre vel immodico? nil minus. ergo quid est?
 Intumuit fastu pulchram quòd perluit urbem,
 Quæ peperit Clytiam, mentior, imò deam.

Ad Catonem Vticens.

Te, Cato, cur perimis metuis dum Cæsaris iram?
 Bello etenim belli præmia iure petit.
 Elogium hoc Libyco fas est incidere busto:
 Stoicus hic quondam ne moreretur, obit.

De Delphino regio.

In cælo, inq; mari, & terra, Delphinus habetur,
 Vt sydus, piscis, Rege parente puer.
 Clarius haud sydus, piscis non ocyor alto.
 Tingitur Oceano, sed puer ornat humum.
 Aurea neuerunt puero subtegmina Parca,
 Imperio vt Solis frenet vtranq; domum.
 Præstituet leges pelago, cælumq; subibit:
 De tribus vt Delphin maximus extet humi.

Quæ dicata sint Veneri.

Est arbor Veneri Myrtus gratissima, flores
 Tam rosa, quam volucres alba columba præit.
 Igniferum cæli præ cunctis diligit astris
 Hesperon, Idalium sepe adit vna nemus.

*Mons Erycinus ei celebris, laticesq; nitentes
 Fontis Acidalijs, queis sacra membra lauat.
 Ora Pathos sacrata Deæ, Cyprusq; putatur.
 Fallor, an & mundum sub ditione tenet?*

Ad Aulum.

*Pauper eris satière nisi, licet, Aule, fruaris
 Fluctu Hermi, dapibusq; Mida, Iouis imbre tonãtis.*

*Quî fiat, vt hodie viri strenui priscis in-
 feriores in bello videantur.*

*Stantia turrisfragis quatiuntur moenia bombis,
 Aenea cum flammis ore colubra vomit.
 Nostra quidem varios ætas numeraret Achilles,
 Hæctora qui referat, res erit ista frequens.
 Si tonat, & Tytion pertundet missilis ignis,
 Quem manasse tribus suspicor à furijs.
 Mortales finxisse luto sat præstitit olim,
 At nunc conueniant ex Adamante magis.*

Ad Ioannem Iac. Mesmium libello-
 rum in Regia magistrum.

*Lex tibi dat, Mesmi, clarum ciuilibus honorem:
 Tu contra clari es summus honoris honor.
 Quam prisco interpres quaesisti tempore famam,
 Hanc redimat Baldi gloria Thusca decem.*

*Fronde in geminos dij tanquam traduce natos,
 Serperet ut patrium constituere decus.
 Hinc laus parta seni, fortunaq; proxima caelo:
 Neutra tamen domino redditur aqua suo.*

Serum auxilium.

*Cum fera tempestas sulcantibus aquora parcit,
 Flammeus antennis lucet uterq; Lacon.
 Hoc opis à gemino nequicquam sydere fertur.
 Quodq; venit serum displicet auxilium.*

Ad Lindum solitudine gaudentem.

*Pampinea tecum solus spatiaris in umbra,
 Et socium tanquam damna luemq; fugis.
 Nam vitem & quercum fidos ais esse sodales,
 Quiq; loquax tenui murmure riuus abit.
 At natura hominem docet ad consortia natum,
 Graculus ut raptor, vel cumulat^{ur} apis.
 Mirificè felix semper Deus extitit, optat
 Ille tamen comites numinis, atq; facit.
 Et Phoenix epulis quavis saturatur odoris,
 Undiq; pellectas carmine ductat, ues.
 Ergo caue solus cum mox medit^{or}is, ut non
 Sit malus is quo cum, Linde, ueris homo.*

De Ioue.

Iuppiter in nimis traduxit amoribus æuam.

Bos,

*Bos, Aquila, aut aurum, mox Olor, aut satyrus.
Coelicolum vulgus dementem credidit, an quòd
Abstulerit cerebrum nata Minerva patris?*

Ad Appenninum Montem.

*Appennine pater, quo non vicinior alter
Syderibus mons est, gratior aut superis.
Densa caput canum longè ultra nubila profers:
Non ullo plus te monte superbit humus.
Audis, scisq; Deum quid sancit curia, rebus
Et quantum Francis Iuppiter ipse studet.
Quàm tibi plausibile est, quòd collibus insita crescunt
Aemula prægélidæ lilia Galla niui.
Dux melior quàm vir te pertudit Hannibal, an gens
Galla suburbana præsit ut Italia?*

Ad Philastrum.

*Te sola vixisse probas atate, Philaster,
Ingenui quænam das monumenta viri?
Præteritos longo percensens ordine Soles,
Doctrinæ ut senium possit habere locum.
Lusciniam cornix superat, sic coruus olorem
Tempore, se dulci cedit uterq; melo.
Sit veneranda nec iuueni longæua senectus,
Semper erit clivo qui male bella gerit.*

*De Aemilio Perroto Paris. senatore.
Delectum faciebat heri Parnasia Clio*

Gallorum è docto docta sodalitia,
 Perrotum violas & mel mirata loquentem,
 Lator, ut Arpinas iste reuixit, ait.

Virgilius accusatur.

Virgilius reus est, ex vinclis dicere causam
 Hunc decet, est probri conscius atq; necis.
 Nam castam Aeneæ leno subiecit Elisam:
 Cogit & inuitam Cypridos esse nurum.
 His addit facinus: Regina callidus ensem
 Quem Phryx præbuerat, pectore mox adigit.
 Crimen an hoc Minos Lethes aboleuerit vndis,
 Nescio, sed cœlum fraude disertus habet.

Ad Vescam.

Natali tibi, Vesca, meo Martisq; calendis
 Annua foemineis munera sæpe dedi.
 His ruta cæsa velut, binos adiunximus hoedos,
 Tu satiata minus me potiora rogas.
 Diuos, Vesca, Midæ scito nocuisse petaci.
 Plura petens, causa, lege iubente, cadit.
 Veris honos redijt, si nos, auidissima, vexas.
 Consuetum amittes, dum petis insolitum,

De Hercule & Antæo.

Terrigenam Antæum Getulæ strauit arena

Alcid

*Alcides ter, io, quisq;, triumphæ, canat.
Sustulit hunc luctans, clausitq; in pectore pectus,
Sat misero tellus fauerat, aër abit.*

De Arione & Delphino.

*Lesbius vt cithara nautas mulcêret Arioni,
Mœstior in puppi dulce celeuma canit.
Sed frustra similes vndis feritate, precatus,
In medium iussus desiliyt pelagus.
Protinus huic properans Delphin succurrere, pronò
Exceptum dorso, littus ad vsq; tulit.
Non potuit fidicen homines, sed flectere piscem.
Eximit hunc fluctus, merferat ante ratis.*

Ad Dinnam.

*Inconsulta puto vidisti Gorgona quondam:
Nil facis, atq; siles, sis quasi, Dinna, lapis.*

De Aufidio & Didammia.

*Aufidio nupsit nolens Didammia cano,
Qui centum autumnos vix numerauit heri.
Est data sic Phrygio rutilans Aurora marito,
Tethis & Oceano cerula iuncta seni.
Fallitur Aufidius, non illi ducitur vxor.
Regina est vetulo pulchra puella viro.*

De violis per brumam natis.

*Admittit violas alienis mensibus annus,
Pendula cum tectis obrigit glacies.
Nereidesq; gelu minui sua regna queruntur.
Pro rate fert iuncto flumen aratra boue.
Iam madet vrnigero in puero coma fulgida Solis,
Et stolidis pingi floribus audet humus.
Ver letum si bruma refert, imitabitur aestas,
Augusto & canam fundet inepta niuem.*

De naue incendio absumpta.

*Palmiferae campos dum nauita querit Idumes,
Eximiam absumpsit naufraga flamma ratem.
Natura indignante rates ars improba fecit.
Terra dat has, ignis, ventus, & vnda vetant.*

Iac. Dalbono à fantandre, Gallia
Mareschallo nobiliss.

*Persimilis Mario, sed docto, praelia tractas.
Consilio nauas, belliger atque Cato.
Te multa nunquam satias virtute, nec vnquam.
Nobilitas proauum fit numerosa satis.
O quoties horum gladij, dum ceditur hostis,
Fit deforme, sed hinc gloria pulchra manet.
Intimus hinc Regi es. vix audent numina dotes
Has spondere alij, quas tribuere tibi.*

b

Non

Non minus aliis quam sibi, cuius
laborandum esse.

*Laudat Aristæus mella obliquentia solers
Pastor apem, vernis plurimus in violis.
Stulta sed hæc volucris veris prædatur honorem
Assiduè, fructus nil parit inde sibi.
Prætulit ut frugi formicam ignobile vulgus,
Agmine quod rapiat tritica flaua nigro.
Sedulitas hæc pigra mihi desesq; videtur.
Qui proprijs cumulat publica lucra, sapit.*

De Lydiæ lacrymis.

*Inuitis lacrymas fallax expressit ocellis
Lydia, dum læso fœdere valde queror.
Ora ego perspicuis dum tingi candida gemmis
Aspexi, lacrymas miscui & ipse meas.
Quot guttas visa est, totidem fuisse fauillas,
Queis magis accendor, quàm Vesuuius apex.
Heu, quamnam misero requies seruatur amanti,
Si fluit ex tenui maximus ignis aqua?*

Ne quis altum sapiat.

*Dum nubem Ixion nimio complectitur ausu,
Inuisum genuit dijs hominiq; pecus.
Qui numerat stellas, cœlum metitur, & altum
Assiduè explorat, talia monstra parit.*

Posit

Positum Manibus Umberti For-
catuli patris.

Quid faciam superi? mœror me nanq; superbus
Incitat, heu nimium lesus in astra feror.
Extorsit vitam iuueni diuturna parenti
Febris, ob id lacrymis lumina nostra natant.
Vixq; nouem lapsis, cessit vicesima messis,
Et quæ neret adhuc stamina Clotho habuit.
Inuida felicem quem sensit Parca futurum,
Præripuit, stellis præda fit ista lucro.
Ecquid supplicij, superi, seruatis iniquis,
Si probus hic dira febre peremptus obit?

Ad Phœbum.

Phœbe, tuo cum fonte vale, tu Musa valebis,
Res iubeo aeternum nunc tibi habere tuas.
Quid sequar ex hederis, Helicone et carmine tādē?
Nam me malua, lacus, rana, perinde iuuent.
Cum melos & frondes sint præmia vana poetis,
Bis nocet iste labor qui sine fruge venit.

Mittit rosam ad Iac. Claremontium, Episc.
Sancti Pontii clariss.

Mitto rosam, biferi non est hæc filia Pæsti,
Disitus hinc calaber, præsul habetur ager.
Hanc Dryadum pollex nostris decerpisit ab hortis:

Tempore qui vernus, flos quoq; verna loco est.
 Hæc primùm in virides alabastrors paruula gēmat,
 Candida, vel Veneris sanguine tincta rubens.
 Et croceum ostentat complectens vndiq; lutum,
 Conuinamq; vocat flos patefactus apem.
 Cyprinusq; tuo flos sic, vt pulcher, odoros,
 Bis rubet æterno vix benè par animo.
 Inuida cur spinis temerat natura rosetum?
 Gratia cur' ve rosas tam cito tanta fugit?
 An quòd lætitiæ mœror magis insitus auget?
 Raraq; nos solitis gaudia plus re creant.

Ad Romulum.

Cùm noua fraterna fœdasti mœnia cæde,
 Romule te genitum non' ne fatere lupo?
 Gradiui cur te mentiris sanguine cretum?
 Et lupa sat docuit parcere seua Remo.

Malo carmine laudari gaudet,

Sat malè compacto decorat me carmine quidam,
 Hoc tamen obstrictum nomine me fateor.
 Lege se Alexander pingi minitante vetabat,
 Ni fuit à Coo ductus Apelle color:
 At si ego (quod nolim) sim Rex; te fingere vultus,
 Pulcher Apelle, meos, te Polyclete, vetem.
 Miretur vulgus claram ne impensius artem,

Quàm

Quàm mihi num fuerint ardua gesta petat.

Io. Rupæo Iurisc. disertis.

Tam benè quod cupias nobis, vt gaudeo, miror,

Demerui quouis non ego te officio.

Tot Rupæe fauos non gignit Hymettia rupes,

Nec iuga tot nymphas Cynthia vere vident.

Gratia quin à me maior referatur in æuum.

Nomina, qui gratum prouocat, ille facit.

De mentis humanæ hominisq;
præstantia.

In terras hominum demissam ex sydere mentem

Nouimus, in cœlum qua reditura viget.

Hanc fragili æternam vallauit corpore mirus

Ille opifex. Nardum fictilis vrna capit.

Mens Regina caput summam velut incolit arcem

Cœlestis proprior sic fit origo domus.

Hinc, ceu de specula, terras scrutatur & altum,

Et quæcunq; videt, fas sibi scire putat.

Cùm deus in nobis vegetet, sedemq; locarit,

Auctus mortali sorte videtur homo.

Ad P. Gillum, qui Phœbum versu
laudauerat.

Incusas illo Phœbum quo carmine laudas,

Gille, sit Hybleos dulce vel ante fauos.
 Condidit hoc Phœbus, musis vel testibus, i nunc,
 Vix poterit, cum se laudet, abesse pudor.

De M. Craſſo.

Laudis magna fames, auri sitis impulit ingens,
 In Parthos Craſſum bella ciere truces.
 Auſonia vires fractæ sunt alite telo,
 Nam Parthi à tergo miſſa ſagitta volat.
 Sic Aquilas, vitamq; miſer, famamq; reliquit:
 Atq; auidus nummi, Dux quoq; laude caret.

Ad Melicertum.

Nuper vt interijt Tirtanus, curia ſenſit
 Iurgia, te heredem quòd, Melicerte, geris.
 Instant cognati. Danais non deniq; Teucris
 Patroclo extincto pugna fuit grauior.
 A moriente trahis veterem, centefime, ramum,
 Nec pudet ad Druidùm ſecla referre genus.
 Vis tibi conſultus caueam? lis vertitur anceps,
 Si malus eſt iudex, ſat tibi cauſa bona eſt.
 Virtute laudem quari iis, qui obſcuro ſint.

Theſſala progenuit Centauros ora bimembres,
 Nequius his toto Sol videt orbe nihil.
 Strenuus à ſolo Chirone docetur Achilles:

*Prelia, rem medicam, sydera, iura, lyram.
Nunc octo post signa micat cœlestia Chiron.
Nam genus haud oberit, mens modo recta iuuet.*

*Epitaphium Francisci I. Franco-
rum Regis.*

*Mars, Phœbus, Pallas, Regi statuère sepulcrum.
Cum quo ius, carmen, fortiaq; arma iacent.*

Aliud eiusdem.

*Rex ubi Franciscus fatis concessit, an extat?
Quem pigeat gallo mortis in orbe citæ?
Quicquid habet hoïes, quicquid pia numina donant,
Rex habuit, fatis cessit at ille tamen.
Planctu aër creuit, lacrymis mare, munere tellus
Corporis intumuit, mente nitente polus.*

Ad Elnum.

*Et cœli & legum triduo vis esse peritus,
Conatum toto risimus hunc triduo.
Cuncta rudimentis scito constare, nec ullum
Sat doctum fieri posse repente virum.
Multa dies docuit cœlestia lumina nosse,
Serò Helice graiÿ vela dedere duce.
Legifero iuris primordia cede Quirino,
Postea qui melius iura poliret, erat.*

*Si quæ animos habitant, has usus comperit artes.
 Usus, doctrinæ solus in orbe parens.*

Ad Laufam.

*Indo dente tibi frontem splendere politam
 Cerno, humeros fertur sic habuisse Pelops.
 Bisq; nouem permensa tuæ quinquennia vitæ,
 Eumenis vna trium, quarta videre Charis.
 Loricas faciem, quæ non magis extitit ante
 Candida, rugosum quàm solet esse piper.
 Nil est, Laufa, tuus nisi larua precaria vultus,
 A domina quem tu pyxide mane rogas.*

Ad Gaurum de Cl. Terlone causidico.

*An iustum est ideo quòd pro te Terlo disertus
 Orat, Gaure, scelus dissimulare procax?
 Si coram geminis Paridem defendat Atridis,
 Absoluet Phrygium pronus vterq; Parim.
 Diceret & causam rursus si Terlo Milonis,
 Extorris nunquam nauiget iste Rhodum.
 Publica vis armis à te est admissa, patronus
 Plus habet eloquij, plus mihi iuris adest.*

Ad fortunam.

*Fortuna, incassum diuûm tibi poscis honores,
 Te cæci cecam finximus esse deam.*

Nil

Nil premis aut effers, nil das, nil detrahis, & nil,
 Cùm sis nulla, facis, te mage nos facimus.
 Ne' ue pile incumbis: celi quoq; finibus exul,
 Tam malè nomen habes, quã benè numen abest.

Deum opt. max. mira pietate in terras
 demissum fuisse.

Vt profecturam perducant numina classem,
 Vt perflectent Zephyri lintea panda leues,
 Aulide rex danaùm natam maectavit ad aras,
 Infantis potuit flectere forma patrem.
 Sic miserans homines fulgentis rector olympi,
 Arboris vt doctæ tristia fata luat,
 Innocuum morti Christum submitit acerba.
 Venit humum, populo sic dedit astra suo.

Omnia in dies deteriora fieri.

Pythagoræ, quondam tacitus qui plurima dixit,
 Sola dies sapiens creditur esse, nego.
 Ecquid nanq; die videas incautius vsquam?
 Omnia cùm faciat deteriora dies.

Ad Caluum.

Principibus, demens, insultas vndiq; versu.
 Pontifici gladios nec finis esse duos.
 Marte satæ genti gladios an demere tentas?

*Mendicæ proprium cur tibi, Caluæ, malum?
 Per iugulum hæ voces rursus, mihi crede, redibunt,
 Hercules affectes ni magis inferias.
 Lethiferis salibus parce, aut dictæria cogent
 Tam stultæ pœnas te dare letitiæ.*

De Protheo.

*Cordyllas, plebemq; maris captauerat hamo
 Protheus, dum visa Doride captus abit.*

Horti.

*Iam decies aurora nitens illuxerat orbi,
 Cùm Cytherea dies vernos sibi vendicat, & cùm
 Iam redijt bicolor quæ non mitescit hirundo.
 Dilectus Veneri quales voluisset Adonis
 Hortos ingredior, fecere rosaria sepem,
 Qua pecus & fures spinis arcentur acutis.
 Hic viola, hinc calthæ florent, quas mellifer ambit
 Rex apium, stridetq; sequax exercitus omnis.
 Cogitur è varia mellis vindemia fronde.
 Hic lasso recreant heroïca lilia collo.
 Area mille olerum mater iam credita fundit
 Semina, flent vites lætæ, cùm prorsus odorum
 Sudarunt rorem fulgenti sidera nocte:
 Quæ gemmis similes guttas peperere rotundis
 Stant porri, lactuca sedet, mentæq; vagantur.*

Corycio nec monte croci fit copia maior.
 Hanc cuperent sedem nascentia gramina longè,
 Myrrha nefas lugens, quicquid sol educat Indus.
 Hanc, Hyacinthe, cupis gemino pro sanguine Regū.
 Sordidus arcet aues iligna falce Priapus,
 Opposita quem saepe manu risere puella:
 Dum lauat innumeros riuus sine nomine flores
 Ductilis, & scatebris arentes temperat herbas:
 Qui nisi perstreperet, tacitos prope dixeris Hortos.

Peccata tandem puniri.

Felices nimium quidam vixere Tyranni
 Inq; deum testes penè fuere pijs.
 At deus vt clemens, indulget saepe malignis,
 Prouocat ad vitæ quos melioris iter.
 Aut ad summa vehit rerum fastigia, casus
 Vt grauior, tanto vertice plus noceat.
 Addicitq; animum flammis: in carcere licitor
 Lautius hos pascit, quos ingulare parat.
 Priamides Sparta rediens, aliq; fatentur
 Gaudia cum triplici fœnore vana lui.

Stephano Poterio libellorum in
Regia magistro.

Quas tibi virtutes industria protulit, illas
 Pauperies multis imperiosa facit.

*Ingenio præstas, comes est fors fausta, propinquum
Te puto fortunæ, te puto vel superûm.
Extulit illustri francûm te munere princeps,
Par decus hinc à te nobile munus habet.*

De Clytia, quòd perpetuò amaturus sit.

*A fuscis poterit spirare Fauonius Indis.
Flamen ab herculeis Gadibus, Eure, dabis.
Immemor ipse meæ Clytiæ si quando videbor,
Leucadio à scopulo non si ego desiliam.
Quin noctu pluuium citius mirabimur arcum,
Solq; domo Hesperidum mane propinquus erit.
Quàm capiat lepida me fœda obliuio nymphæ,
Lethæo nec si flumine potus eam.
Hanc inscripsit Amor fuluo in præcordia telo.
Dulcia fecit Amor vulnera, tempus alit.*

Ad Gulgum.

*Plurima das, fateor, sed plurima, Golge, reposcis.
Quæ venire cupis dona, perire iubes.*

Ad Iurisprudentiam, tunc cum ei an-
nos x v studuisset.

*Da mihi (si qua fides) quidnam? da munera, nûmos:
Hæc te pollicitam nolle negare decet.
Stultus ego studui quindenos iuribus annos;*

Et

Et scio quas leges Itala turba vomit.
 Quid superest? laudabor, ais, me ludis inanem:
 Nondum aliquid laudis nostra crumena videt.
 Et lauder potius, vellat nisi Bartolus aurem,
 Dum tangi digitis sydera posse puto.
 Magna terrigenas mugirem voce gigantas:
 Aut Paphiæ canerem dulcia furta deæ.
 Ornarent flauis hederæ me, Diua, corymbis.
 Nec tu pro nummis verba subinde daves.
 Utq; daves, feci, dolus est, i, duceris in ius,
 Aut lustrum ob causam, perfida, redde triplex.

De Obri fluuio.

Cemenò de monte niues depascitur Obris
 Et salsum dulces in mare mittit aquas.
 Umbriferas inter salices ripamq; virentem
 Concitus Idæo plus Simoënte fluit.
 Nec pontem indignans qui ferre Garumna iubetur,
 Populea poterit sic recreare coma.
 Pacifera eternis folijs quid Palladis arbor,
 Propter quam sterilis ver sibi fingit hyems?
 Emeritum pluuius cum vexat Aquarius annum,
 In fluuium credas se vomuisse mare.

Ad Cæliam,

Præstat emas maciem, mea Cælia, charior ut sis,

Vt

*Vt caper à nitida sit procul iste cute.
 Diua lepôrifero cingat te Cypria Cesto,
 Longior hic vlnis si queat esse tribus.*

De Franc. Santandre Præsïde parisi. Max.
 Ad Apollinem.

*Pythie, seu medio Delphos te detinet orbe,
 Te siue Amphrysi ripa fluentis habet.
 Huc ades, at tantus, quantum te Mantua vidit,
 Dardanum cecinit quando pœta virum.
 Moliar vt mentem Santandre præsïdis equam
 Dicere, mira quidem, vera perinde canam.
 Hic nostrum iurisq; sicut labentis Asylum.
 Quid stertis? perij, me nisi Phœbe iuuas.
 Agnosco: merita referas si pramiam fame,
 Non sis soluendo, nec m' merare queas.*

Litem pactione finiendam esse.

*Ancipitem Alcides pignam cum Marte subiuit,
 Pugnae Heros optat, sed magis ferta, Deus.
 Contendunt animis, alternaq; brachia iactant,
 Vt non sit mirum vincat vter potius.
 Iuppiter ambobus metuens, hos fulminis ictu
 Discussit, tonuit tunc sine face dies.
 Prudenter dubiam sedat transactio litem:
 Cedat vterq; vltro, neuter vt inde cadat.*

Ad

Ad Hauentem.

Regule plebis Hauens, cur te maioribus æquas?
 Subde miser dulci colla proterua iugo.
 Ex varijs citharam fidibus consistere cernis.
 Coruinum ex paribus redderet illa sonum.
 Stellarum plebs est, sunt regia sydera calo.
 Noctiuagi Solem non ne sequuntur equi?
 Ultricem Nemesis, nisi te metiris, habebis.
 Nam benè qui paret, fortiter ille regit.

Ad Iustinianum Imper.

Permutasse refers veterum te dogmata, Princeps,
 Et legem antiquæ substituisse nouam,
 Lorica ut lycij mutata est aurea Glauci,
 Aerea Tydides cui dedit arma sagax.
 Iura igitur mirè pretiosa recentia iactas:
 At plures Glauci prisca fuisse volunt.

Ad Dialtam anum.

Vt puerum mater Berecynthia deperit Atyn,
 Sic te Deiphobi forma venusta capit.
 Non Amor hos ignes, sed Erinnis concitat, hinc tu
 Frigidior scythico monte, Dialta, cales.
 Cornicum & timidi præuertis secula cerui,
 Te Niobe nondum saxea, vidit anum.

De Orpheo, quòd oratione dulci multa perficiantur.

*Threicius scopulis sensum testudine vates,
Atq; aures duris addidit arboribus.
A sauo lacrymas extorsit Dite, canora
Voce ciens dulcem manibus Eurydicen.
Quid sibi vult antiqua, rogas, hæc fabula, lector,
An quòd is agrestes traxerit ore viros?
Immanes flectit regina oratio rerum.
Blanda nec alloquitur lingua, quid ergo? facit.*

D. M.

Diux Margaritæ Valesiæ, Nauarræ Pyrenæiq; saltus Reginæ illustris. de literis benemer.

EPITAPHIVM.

*Regia Margaritæ Sappho si carmine certent,
Hæc lasciua nimis, doctior illa fuit.
Vtraq; mirifico flagrauit amore, placebat
Valesiæq; Deus, Lesbiadiq; Phaon.
Si quisquam Sapphûs citharam laudauerit, idem
Explicet, an plectris sceptrum minora putet.
Huic Rex frater erat, Rex vir, mens docta, quid
ultra?
Occidit. Heu fateor Pallada posse mori.*

Ad

Ad Iouem, vt pluat.

Da largum teneris Aprili frugibus imbrem,
 Pieta Iris vernos undiq; cingat agros.
 Iuppiter, an dormis, nec te mortalia tangunt?
 An sitiunt nubes, nec rapiuntur aquae?
 Exuujs nigrae plus arida terra cicadae
 Te rogat, utq; loquens, os tibi pandit hians.
 Peruia lux rimis fuscum penetrauit Auernum,
 Immisso vt manes lumine iam trepident.
 Ni pluis, ignifero puero cogente, redibis
 Acrisiam, sed amans aureus, ad Danaen.

Ad Atracinum.

Ipse tua de mente male, Atracine, mereris.
 Pernigil ob studium corpus & illa premit.
 Ni genio indulges, sic hospes vt hospite laesus,
 Mentem vexatis adibus eijciet.
 Litterulas genuit nigras miro omine Cadmus,
 Lethiferis teter debuit esse color.

Ad amicum.

Esse parum libros studiumq; salubria narras,
 Non nego, sed quam non viuere, malo muri.

Ad P. Ronsardum poetam nobiliss.

Cum saxa & syluas traheret rhodopeius Heros,

c

Credo

Credo tui similes elicuisse sonos.

Ardua non frustra committent praelia Franci,

Si, Ronfarde, tua sit tuba iuncta lyra.

Aeternum facies victuro carmine Regem:

Rumpere nec Lachesin licia grata sines.

Docta Hippocrenes hausisti flumina vates,

Migrasse in Gallos aut Heliconam putem.

Carolo Cossæo Brissaco, Mareschallo

Gall. & ad Alpinum saltum

Viceregi.

Perfregit gelidas Alpes vis Punica flammis,

Nunc patet hinc bellis ingeniosus ager.

Quem tibi Rex credit, quem sic, Cossæe, tueris,

Participem ut regni te putet Ausonia.

Astra alius scandat supponens Pelion Ossæ:

Alpini colles te super illa ferent.

Ad Condylum.

Sat sapis à cœna, digitos ni, Condyle, motes.

Ebria sola tui creditur esse manus.

Gelio Arto.

A te laudatur (nihil improbo) Musica, sed nec

Iuribus æquabit iure quis, Arte, melos:

Aurata non si cithara proluserit Hermes

Ante

*Ante deum mensas, vel patre digna canat.
Harmoniam superat lex, quanuis aspera, dulcem
Continet hæc mundum, continet illa chorum.*

De Bartholomæo Faio, in magno con-
filio Senatore.

*A iuris pelago tenui secernitur isthmo
Fons Phœbi, vt Faius iura dat atq; notat.
Quo duce nemo Euros timet, aut diuortia fluctus.
Saccharis & lactis sed mare tutus arat.*

Ad Anaxagoram philosophum.

*Vadis, Anaxagoras, patria quo, quæso, relicta?
Doctrinæ an flamma mens tibi tacta calet?
Sed scio quid sentis, digito dum sydera monstras,
Esse putas veram sydera tu patriam.*

Ad Tereum Thracium.

*Cur linguam vellis Philomele, perditæ Tereu?
Pluto tuum sciet hac mox recitante scelus.*

De duce Mantuano principe clariss.

*Ilios à Danais, sed plus vexata poetis
Virgilij in cælum nobile tollit opus:
Sed cum ex Aenea puerum cantauit Iulum,
Mantua tunc vatem, nec tulit vna ducem.*

*Nunc dux atq; Ducis proles sic luce coruscant,
Lumen ut hinc geminus possit habere Maro.*

De Minerua quam pinxit Phidias.

*Innuba succubuit sub agresti iudice Pallas:
Cyprin in Idæis prætulit iste iugis.
Casta triumphata est peplo succincta verendo,
Et Paphium currum victa coacta sequi.
In tabula quam si spectet Cytherea, vicissim
Phidiaca pictæ cesserit ultrò manu.*

Pub. Festo.

*Feste, tuas ædes melius quis dixerit ædem,
Quæ Musis sedes est habitata sacris.*

Polymnestoris scelus & supplicium.

*Theaurũ ut rapiat tibi Thrax, Polydore, tyrannus,
Oblitus partes hospitis, hostis inuit.
Te, puer, obtexit telorum ferreus imber,
Ut Phrygium te Thrax prodidit Argolicis.
Vlta parens Hecubæ scelus est, captiua dolensq;
Sub genero proprium disperuisse genus.
Huic oculos fodit, malè queis aspexerat aurum.
Polluit ut clam fas, sic luit inde nefas.*

Ad Lopsium.

Scitaris cui, Lopse, viro tua carmina mittas:

Nulla

*Nulla viro, Liparis sed mage mitte deo.
Hæc certè ignipotens multum Vulcanus amabit,
Nanq; simul varo nititur ille pede.*

Troilo Vrsino principi Rom. in
Gallia agenti.

*Gens, ætas, nomen, mens indole, Troile, præstans
Te Priami puero constituere parem.
Spe similis, potiorq; animo, fatisq; benignis,
De quouis spoliū victor Achille ferēs.
Troigenæ dicent Galli, queis subuenit, alter
Troilus ex astris, an magis Hector adest?*

Ad Apellem.

*Emersam ex undis Venerem cur pingis Apelle?
Spumifero natam tu mage pingere mero.*

Amorem marinis fluctibus incert-
torem esse.

*Quàm scitè genitam dixerunt Cyprida Ponto
Antiqui, fluctus sunt vtriusq; graues.
Vis tamen haud vexat timidos aquilonia nautas,
Quandoq; quin curuet lenior aura sinus.
Assidua sed Amans vrgetur quisq; procella.
Sic Luna occiduum fertq; refertq; fretum.*

De ramo aureo, quem induxit Virgilius.
 Est situs umbrosi lucus præ finibus Orci,
 Arbor opaca nigris ubi frondibus aëra complet.
 Aureus hactantum micat vnus in arbore ramus,
 Vmbrarum fatale decus sacer arboris hospes.
 Quem si quis poterit manibus vulsisse nitentem,
 Ilico virga pari frondet suffecta metallo.
 Hac visa, attoniti manes furicq; tremiscunt.
 Nauta nec in Stygijs vectorem respuit undis,
 Quin eas Elysijs, Heroum premia, sedes.
 Sic Maro descripsit cœlesti concitus œstro.
 Ingentes tenui pandens velamine vires
 Virtutis, qua quisq; Deum palatia querit.
 Transgressus misera iam mille pericula vitæ.
 Virtus vna manet rami frondentis ad instar.
 Ipsa sibi est heres, melius rescissa virescit.

Ad Phalacrum.

Quod placuit dixti, Phalacer, quod displicet audi.
 Qui nil prorsus habes quod misero obijcias.
 Se dignas animus nequissimus incolit ædes,
 Hospitis interpres est tibi lingua mali.
 Hiscere non audes quoquam præsentem, tacesq;
 Rana velut si quam parua Scriphus alit.
 Detrahis & rodis, ni quis defenditur absens.
 Deserta in causa vincere perfacile est.

Ad

Ad Caluidum militem.

Posteritas, quānuis procul absens, Caluide, famam
 Iam tibi dat, pandas hac veniente sinum.
 Censu ac ære cæres. quid tum? penuria multos
 Ditduit quōndam laude opibusq; viros.
 Samnitum Curius scis ut contempserit aurum.
 Scipio vel Reges ut superarit inops.
 Aera mères claro Gussie sub principe, pugna
 Nil metuens, turpem præter in arma metum.
 Vix unquam statuit deses timidusq; trophæum.
 Quos audere videt, fors quoq; fausta iuuat.

Exerceat quiuis quod nouerit.

Quas didicit quiuis, tales exerceat artes.
 Praxiteles sculpat, ducat & æra Myron.
 Deicitur Phaëton præceps auriga, paternum
 Dum sequitur currum, non ita consilium.

Ad Gallam.

Galla, genas sciendis teneras, quia mater obiuit,
 Vellis & hostili, proh dolor, ungue comas.
 Deformis tu vix flectes Acherontia iura:
 Ne' ue puta luctum demere caluitio.
 Mœrorem lenire queas hunc tempore, tempus
 Quod facit, hoc præstas si tibi, Galla, sapis.

Ioanni Bertrando Magno, Gallia
Procancellario illustriss.

*Ex astris animos olim vir substulit audax,
Bertraude, eximio sed tuus igne calet.
Gallæ es iustitiæ columen, sydusq; tuorum,
Exhilaratq; tua laude Garumna salum.
Arsit & in cælo lignum fragrantis Amomi,
Quando prometheæ te rapuere manus.*

Ad Philerotem.

*Nunc hortare pedes velox rediturus in urbem:
Gaudia iam ruris tristis abegit hyems.
Quid iuuat insomnes musis impendere noctes,
Si tua perspiciat carmina nemo? nihil.
Quid iuuat insidias vafri perdiscere iuris,
Pro causa si non lege clientis agas?
Magna quidem occulti non extat gratia cantus:
Auditæ plaudunt festa theatra lyra.
Vive igitur, Phileros renocat te rure December.
Non etenim viuis rusticus, imò lates.
In villa tumultum vulgus te dicit habere,
Inscribuntq; omnes: hîc situs est Phileros.*

Ad Hannibalem.

*Romulidum victor mox frangeris, Hannibal, hostes
Seriò cum non hos viceris, imò citò.*

Naturam non mutari, ne morte
quidem.

Quod semel innatum est multumq; diuq; recurrit,
Vixq; dabunt mores vltima fata novos.

Tartarus & testis, testisq; Sicheus in illo:

Nam vetus hunc Tyriæ coniugis vrit amor.

Frigidus in cælo sequitur sua plaustra Bootes,
Vt segetem sperans nunc quoq; lentus arat.

In cæclo leporem trudit canis: insua prorsus
Vellere nature semina nemo potest.

Ad Hylem puellam.

Nec pauper nec pulcher, Hyle, te deperit Aulus,
Sic lepidam simus Naïda Faunus amat.

Non videt iste magis semet quàm noctua Solem,
Luscus amore tui, cæcus amore sui.

De Pompeio Magno.

Pompeius, Magni cui debent secula nomen,
Qui Phœbi ad cunas arma tremenda tulit.

Qui dux consilij, miles qui strenuus hasta,
Succubuit, fractis rebus, in Aemonia.

Et cuius partis latissima terra trophæis
Defuerat, tenui defuit & tumulo.

Non obtrectandum fœminis ad
Lentinum.

Nil pulchrum, Lentine, probas quod fœmina præstet,
c s Teq;

Teq; putas, hanc si laferis, esse virum.

Casta nec est Ithaci coniunx tibi principis, urbem

Nec Dido in Libya condidit vlla nouam.

Penthesilea comam galea nec pressit Amazon.

Nec Thomyris spolijs Regis onusta redit.

Nasci forte mares albis ex dentibus optas,

Quos victo memorant esse dracone satos.

Threicij ne instar vatis lacerere, caneto.

Sit bona si mulier, lis iubet esse malam.

Hac ratione malam potius ni dicere ius est,

Nequitia insignem te male quod peperit.

Io. Maludano apud Lemouicenses Aduo-
cato regio, à quo graeca Homeri
opera dono acceperat.

Mæonios grato misisti munere libros,

A'siduus scripsit quos tibi mente labor.

Mancipio reddor nedum tibi deditus vsu,

Inq; vicem versus hos, Maludane, capis.

Me Pæsto violas, Hyble mel, marmor Hymetto,

Hos tibi quod scribam, mittere iure putes.

Cur ita? nam credam te Smyrna & Mantua vatē

Esse suum, numeros huius & huius habes.

Ad Iridem.

Si luit atherijs subductum sedibus ignem,

Cui

*Cui fibram in Scythia regia rondet auis,
 Quid facies centum redimita coloribus Iris,
 Caelestes rapiat cum tuus arcus aquas?
 Nuntia forte Deum furtis impune vacabis,
 Mercurij furax cum sit inulta manus.*

Ad Tarpum militum ducem.

*Punica cum Fabius deiecerit agmina lentus
 Eripuitq; sedens urbis & orbis opes:
 Iam latitas castris reduces ter, callide, lunas.
 At non cunctaris, Tarpe, quid ergo? fugis.*

Melchiori Monpesatio nobilif. Pictorum Seneschallo.

*Quam gente illustri, quam mente, atq; ense, nitescas,
 Scit Gallus, Scotus flavus, & hostis idem.
 Non rogas herculea quondam plus luxit in Oeta,
 Astra suis flammis hic adit, ipse tuis.*

De Ceruo pulcherrimo.

*Exiliens nemoris ceruus letatur ab umbra,
 Muscosi nitido fontis ab amne satur.
 Cui similem Diana ara subiecit inique,
 Ne dirum fieres, Iphigenia, sacrum.
 Et simili Alcides euulsit aurea nitens
 Cornua, dum Zephyros vicit vterq; fuga.*

Perm

*Permultis talem suavi poppysmate Turnus,
 Cui tulit & Turni florea ferta soror.
 Auratis talem franis, Cyparisse, domabas,
 Qui tibi letitiæ, qui tibi causa necis.
 Preferat hunc exul Ceruæ Sertorius albæ,
 Cuius Ibera tulit numine sceptræ diu.
 Si foret Actæon huic par, ô Delia, Ceruo,
 Crudelis dici desinat iste pudor.*

Fr. Reuergato disertis.

*Arpinum æquabis, si non & Rhetora vincas.
 Qua ratione, petis: fac, te imitere modo.*

Nihil celerius tempore & occasione.

*Est telum velox quod mittunt Iax yges arcu.
 Et trifidum summi fulmen auisq; dei.
 Pisæam celer est cursu qui captat oliuam.
 Aequora vel Delphin cerula curuus arans.
 Ocyor est agitans cum nubibus aëra Caurus:
 Eq; suo migrans stella repente loco.
 Aligerum tempus, nec non occasio pernix,
 Plus fugiunt tacito, nec reditura, pede.*

Ad Drancum liberius loquentem.

*Cum de iure voles posthac contendere, lingua
 Si potes obstrepera, sed potes, adde modum.*

*Futilis insurgis, nec te clamosior Aethna est,
 Quando armare Cyclops vult Iouis igne manū.
 Sic Dodonæos credo tinnisse lebetes,
 Ut responsa Deūm cæsa orichalca darent.
 Insipiens similes animos vox detegit, hinc tu
 Non es facundus, Drance, quid ergo? loquax.*

Ad Apollinem, de Fr. Bartono mom-
 basio, cui frater est Guil. Bart.
 Lactorens. Episc.

*Si tua fata scias, alijs præfagus Apollo,
 Bartono, peream, tu benè si cupias.
 Ingenuæ fecere parem tibi, quis neget? artes:
 Et mores quales aurea virgo habuit:
 Quid si te, fretus germano præfule, vincat?
 Ni vincat peream: fratris enim est similis.*

Vesper serenus.

*Emeriti aurato Pyroëntis libera fræno
 Colla facit Titan, Delia iungit equos.
 Sol abiit cœlo, Tartesïa cogitat ardens
 Littora, iam medio stridet in Oceano.
 Vesper adest, mireq; nitet iam luna bicornis,
 Argentum & capiti lilia cana linens.
 Hinc tremulo pelagus sub lumine subsilit, & iam
 Fastidit lapsos æthra serena dies.*

Iamq;

*Iamq; Dionæo cœlum pro sydere gaudet:
Auroram noctis verius esse puto.*

Ad Clientem.

*Pro litis mercede, cliens, vis reddere litem.
Mergere cur me vis, quo duce tuta natas?*

De Cræso, quòd suis quenq; contentum
esse oporteat.

*Vt traiecit Halym, Persasq; inuasit, & audax
Et locuples Cræsus, mox fit ab hoste miser.
Illudens capto Cyrus dat vincula: regnum
Dum cupit alterius, perdidit ille suum.*

De Auditoribus Arn. Ferrerij Iurisc.
doctifs. moxq; in magno con-
filio Senatoris,

*Vt fruticans arbor varios parit vna nepotes,
Cuius & astra super celsa cacumen adit,
Sic schola Ferrerij legum dedit vna peritos,
Purpureaq; viros sydera vera toga.
Cauletium, Bagim, tecum, Doniace, Catellum,
Cauagnum: gemmas quis numeret totidem.
His multos audax Academi porticus æquat,
Ferrerium magnus se cupit esse Plato,*

Manibus Strozzi, Prioris Capuensis
nobilis.

*Hetruscæ gentis nunc luctus, gloria quondam,
Te rapuit, Strozzi strenue, flamma volans.
Hanc, quicumq; cauo mitti monstravit ab ære,
Hircana genitum quis neget esse Tigri?
Fortis ab ignavo dux milite sic perit, & sic
Dux classis stygia lintre vehendus obis.
Halcyones mœrent oblita in littore nidos
Tam citò te Delphin numen abisse dolet.*

De duplici morte Eurydices. quòd sæ-
pius peccantibus vix Dij
ignoscant.

*Læsit Aristæus, miseros dum pertulit ignes,
Formosam Eurydicen, Eurydicesq; virum.
Te, Heroïna, cupit pastor Peneïus, illum
Tu fugis, & celerem te iubet esse pudor.
Cœrula colla tumens pedibus tum restitit hydrus.
Qui tibi, quiq; viro morsq; dolorq; fuit,
Vir si præcisset cantu qui exercita cursu
Flumina sistebat, vix peritura fores.
Tunc sit Aristæus lentus, sit carmine mitis
Sub viridi serpens gramine qui latuit.
Quin te Orco reuocet coniunx Oeagrius Orpheus,
Dulcisona flectens numina nigra Chely.*

Præst

*Præstituit legem sed parcere nescius hanc Dis,
 Ne dimissa Orcum denuò respiceres.
 Tenarium repetis, quod respicis immemor antrum:
 Fœderis immemorem iura seuera trahunt.
 Ira Deum semel est peccanti lenior: at mox
 Qui redit ad facinus, vix redit ad veniam.*

De Gruibus, & litera Y.

*Strymonias en ordo Grues qui continet, vno
 Sub duce Pythagora littera sancta volat,*

Nil timendum doctis.

*Parnassus gemino cœlum mucrone tuetur
 Lauriger, & mundo mons situs in medio.
 Quàm sit præ reliquis hic editus, explicet æquor,
 Obruit vt terras, littore dum caruit.
 Inter aquas cœlumq; velut mons arbiter, ultra
 Exeruit siccum nec sine fronde caput.
 Hæc quia ter tribus est sedes lectissima Musis,
 Non maris aut cœli quit timuisse minas.*

De Luscinia, quæ in Ceraso nidum
posuerat.

*Exilibus pomis prædulcis & hospite nido,
 Est Cerasus multis gratior arboribus.
 Nunc Corcyraï sileant pomaria Regis.*

Nec

*Nec sterilem quisquam nunc cypariffon amet.
 Indus amet nigrum solus sibi fuscus hebenum.
 Sit Veneri myrtus, quercus amata Ioui.
 Aethiopes mollem de syluis pectite lanam:
 Erret & in lucis plurima nymphea sacris.
 Iure loquax Cerasum fructus comendat, & vuam
 Quilibet hanc malo praeferat aurifera.*

B. Vabraeo, Baroni.

*Perge, rogo, studijs, & quos, Vabrae, parentes
 Nobilitate refers, sedulitate refer.
 Laudis, opumq; patris sis heres, candida mater
 Te magis latetur quam vel Achille Theris.
 Hyberna est atas homini velocior hora,
 Sat tamen assiduis fit diuturna viris.*

Ad Actæonem de Clytia.

*Nudam Gargaphie vidisti in valle Dianam,
 Actæon canibus dilacerate tuis.
 Et praetensa alijs metuisti retia ceruis:
 Sic tua, sic diuæ, fata, pudorq; ferunt.
 Sum magis ipse miser: vitreo tu fonte lauante
 Vidisti niueis æmula membra rosis.
 At Clytiam nimio vidi dum fulget amictu,
 Dum superat glacie, dumq; colore niues.
 Casta neci Diana semel te dedit, atqui*

Vno me decies enecat ista die.

Amici probi atq; improbi discrimen.

*Dum serpunt hederae complexim, sugere vires
Arboris assuerunt, & decor iste nocet:
Verum ulmos viridi circumdat fronde maritas
Pampinus, innocuos fert acinosq; simul.
Infidus damno sic iugiter instat amicus,
Frugifera oblectat commoditate probus.*

Ad Lestriam.

*Te volo, te cupio, scis quantum? dicere cogor,
Ver penitus siccum quam cupit alma Ceres.
Sic rapidis tenuis letatur solibus amnis.
Sic caneros Serpens diligit octipedes.
Sic oleam quercus, vocalem deniq; nympham
Per iuga Narcissus sic fugitiuus amat.
Candida rumori quis dat tectoria falso?
Non adeo me odi, Lestria, te vt cupiam.*

Ad Ciceronem & Sallustium.

*Cur Crispum, Cicero? Ciceronem, Crispe, laceassis?
Luscinia pariter cur maledicit Olor?
Fundit uterq; fori princeps cum nectare virus;
Vnica nam reges non capit aula duos.*

F.De

F. De Guyfia Duci ac Principi clariss.

Bellipotens stupuit Mauors, dum strenuus hostes

Ad Metas, Princeps, cominus ense metis.

Belgica & hostili tepuerunt sanguine rura,

Algida quæ facili marmore strinxit hyems.

Elatas ripas fertur spreuisse Mosella,

Gemmifero ut cœpit concolor esse mari.

Si fortuna fidem seruet, virtute nitebit

Inuia flamma dolo, peruia fama polo.

*Victoriæ ut cæterarum quoque rerum
vicissitudinem esse.*

Res hominum fluxa vario discrimine nutant,

Summissisq; alis qui modo vicit, abit.

Perdomuit Cyrus Cræsum, rursusq; virago

Sanguine, Cyre, tuam sedat in vtre sitim.

Pompeius redijt Pyrenes clade superbus,

Cessit & huic Xerxi cedere iussus Athos.

Quem tristem risere tamen lætissima Tempe,

Cum se fortunæ credidit atq; fuga.

An quenquam pudeat vinci, cum fata videmus

Quæ Marius toties consul & exul habet?

Consilio quisquam si rerum temperat æstus,

Fortunæ ille facit regna minora Deæ.

Ad Prætorem desidem,

Cur sudum est? cur non vibrauit Iuppiter ultor

*Aethnaeo quicquid fabricat igne Cyclops?
 An piger est aequè ceu tu, molliſſime Praetor,
 Gliscere qui vulgo crimina inulta ſinis.
 Tutior aduena ſit Nemees in ſaltribus errans,
 Incola quàm properans ſerus in vrbe domum.
 Praetoris capiti praedonum noxia vergat.
 Ni peccare vetat, qui queat, ille iubet.*

De Labrace ebriſo.

*Clitorijs non eſt Labrax abſtemius vndis,
 In Cyathis tanquam toxica vitat aquam.
 Non vicina polo tingi tam fluctibus odit
 Vrſa minor, Labrax quin mage vitet aquam.
 Immergit Lippos oculos mentemq; Lyao,
 Dum pes fit, lingua vera loquente, vagus.
 Hic cum thyrfigeri morietur numine Bacchi,
 Amphora ſit dubites, anne ſepultus homo.*

De Democrito & Encelado,

*Deſipit ædificans pulchri laquearia mundi
 Inſulſus tenui ſemine Democritus.
 Diſſipet vt miro conuexum fornice cœlum,
 Obſidet euulſis montibus Enceladus.
 Peccet vter grauius quiſquam deliberet, at quos
 Hic temerè impugnat, pernegat, ille deos.*

M. P. Durbano Maulio Sena-
tori nobiliss.

*Tam, Durbane, nouem gaudent te iudice Musæ,
Quàm Musis gaudes, doctæ poëta, nouem.
Ne tu Virgilij versus imitare sonantes,
Inuideat forsân ne tibi Virgilius.
Quid? quod ubiq; forû decorat tua purpura summû.
Mirarer, si non Maulius hoc faceret.*

De Cupidine & Naïde.

*Arcu pugnat Amor. cur sic? in vulnus amantum.
Qua mundum incendat portat & ille facem.
Quòd leuis hic puer est, donatur præpete penna.
Dic cur non habeat lumina? Naïs habet.*

De ampli ac probi hominis obitu.

*Ni tigna atq; trabes Atlas sibi cõparat, actum est.
Ni cœlum reficit, protinus astra ruent.
Interijt magni vir nominis inter obesos,
Et qui virtutum mille talenta gerit.
An non audit Atlas stridentem funditus axem?
Machina sub tanto pondere fessa labat.
Scinditur hinc cœlum, qua lactea nocte patebat
Semita, ni pransus, non feret iste gigas.*

De Fallisco.

Prædia Fallisci centum finduntur aratris,

*Præ quo vel Cræsus Lydius esset inops.
 Claudit Erythrea quicquid legit accola ripe,
 Quod fodit aurifero pallidus Astur agro.
 Cum bellè valeat sublimis honoribus, huius
 Nil deest fortune: mentior, imò modus.*

De Achille, Homero, & Alexandro Magno,

*Pelidæ inuicti Sigæo in littore bustum
 Rex Macedum haud siccis fertur adisse genis.
 Illicò suspiciens complosis æthera palmis,
 Iusta velut faceret manibus, hæc loquitur:
 O te fel. cem, Troum expugnator Achille,
 Mæonius cecinit quòd tua bella deus.
 Pelias hecloreum frustra latus hasta petisset:
 Et frustra Auroræ filius ense cadat.
 Ni canat hæc vates, qui tantum prorsus Achillem,
 Ingenio quantum præstitit ipse, facit.*

Ad Guerin. Alzonem Senat. & Equitem auratum.

*Alzo, Senator, Eques, sis gemmeus, aureus idem.
 Quòd bello Gallos iuueris, atq; domi.
 Mente, armisq; simul præstans Tritonia fertur,
 De maribus nemo præstitit ante, deis.*

Perfid

Perfidiam antiquorum nocere huius
ætatis amantibus.

*Perfide cur linqvis desertam Colchida, Iason,
Auro & laude nitens qua duce vellus habes?
Aëra cur implet planctu Minois, & audes
Edomiti, Theſeu, non meminisse bouis?
Hinc ſimul ac Clytiam cupio exorare, repellor:
Ob ſcelus illa tuum territa, velle negat.
Aura fidem nauemq; tuam nequiſſima traxit.
Fertq; metum Clytie, plurima damna mihi.*

Ad Lacerum.

*Te rogo, tam crebrò ne priſca ſilentia laudes,
Cum ſuperes Prognen, tinnula dum flet Ityn.
Sic arguta ſilet ſub meſſe cicada, Lacer, ſic
Diuitis ob funus cymbala ſacra tacent.
Sic Curetum aliquis Cybeleia percutit æra
Pro Ioue, vel læſe cum reuocantur apes.
Hoc age, ne tacitæ toties laudentur Amyclæ.
Vel ſemel, hoc benè ſit, deſine, que ſo, loqui.*

Ad Ruſſellum Iuriſc.

*Deſunctum, Ruſſelle, doles, quererisq; ſodalem,
Fluxerat Arpinus cuius ab ore nitor.
Es pius, vt doctus. ſed quid? nec Tullius illis
Tres exorauit, que nocuere, Deas.*

Alius peccat, alius plectitur.

*Argolicas fregere Capharea saxa trivemes,
 Queis tristem ostendit Nauplius ante facem.
 Sic falso reducem pellexit lumine classem,
 Naufragium magnis maius ut esset aquis.
 Obrutus est Ajax alter, non dirus Vlyses:
 Hic iram meruit numinis, ille tulit.*

Ad Ianum.

*Terga vides pectusq; tuum, cautissime diuim,
 Principiumq; anni, Iane biformis, habes.
 Anceps ista deo facies, ut mira, probetur,
 Ut sic quæ fuerint, quæq; futura sciat.
 Mortales ventura latent securius agros:
 Nam dolor hos multus, gaudia rara manent.
 Obsuit Acrisio non natum odisse nepotem.
 Omnia qui videat, quàm nimis ille videt.*

Ad Venerem.

*O percat speculum, ne cum sit conscia formæ
 Galla suæ, fastu me iugulet nimio.
 Saxificam crebrò vellem spectare Medusam,
 Non hanc, Ledaus qua minus albet olor.
 Quæ mera blandiloquis triuit corallia labris,
 Purpureas video cuius in ore niues.
 Me voluit quondam, si nunc non pœnitet illam,*

Da,

Da, Venus, hoc vni quod cupiere duo.

Ad Telmam medicum doctis.

Decreuit naulum iam pridem, Telma, Charonti:

Vix triduo manes traiecit ille duos.

Te medio raros avidus lucrabitur Orcus.

Dic Casiam & Folium nunc ubi vedat Arabs?

Letiferi fugiunt morbi: quid multa? latet Mors,

Cum dubitet Telmas sis ne vel Hippocrates.

Obiurgat famulas, tibi nent quod stamina, Parcas.

Viribus illa tuis, Telma, perire timet.

Hippolyto Estensi, Ferrariae Cardinali nobiliss.

Vel celere Solem, exiguum vel dicere mundum

Conuenit, hunc vno permeat ille die.

Sed mundum ingentem, praesul, tua fama fatetur,

Quem totum velox vix peragrauit heri.

Traiecit longè Tanaim Ferraria flumen,

Finibus Europae laus nequit ista capi.

Ad Haluentem.

Titanum te nemo fuit procerior Haluens,

Pygmaeo similem tu facis esse Gygen.

Te Tytion digitis excellit penè duobus:

Certè istic bonitas quod spatietur habet.

Ad Alautum.

Suppeditet diuina tibi cum virgula quiduis,
 Doctrinam & mores præter, Alaute, probos,
 Cur Clytie captus hymenæos diuite censu,
 Tamq; prociæ vr̄ges quàm sine mente proci:
 Sacratas Musis violabis, pessime, tædas.
 Te malè auara parens, nos bene iunget amor.
 Sunt hæc iræ elementa meæ, nam perditus aprunt
 Immitti in liquidum luceo fonticulum.

Ad Lusciniam.

Luscinia, elinguem fungunt te, blandula, vates,
 At tua nec verna cantio nocte silet.
 Humanas imitans voces, pictusq; Smaragdo.
 Vix conferre suas Psittacus audet opes.
 Corue saluator, sed Phœbo perfide, quid non
 Huic dabis, vt Maij det tibi delicias.
 Ergo illi Tereus vellat me iudice linguam,
 Elinguem si quis te, Philomela, facit.

Ad amicum.

Ingentem Iliacis equus ingens perdidit urbem:
 Qui patriam vobis perdat, asellus erit.

M. Hospitali Libellorum Reg. magi-
 stro doctiss.

Publica doctrinas calles & iura politas:

Mirum

EPIGRAMMATA.

Mirum, quòd, tanquam singula, plura scias.
 Aurea Maconidis te demisisse catena
 Fulgenti è superùm creditur hospítio.
 Hospítalis claras etiamnum detinet artes,
 Quam facias pluris, quæ mage te decoret.
 Quin dum te aspicio, videor mihi protinus alter
 Pentheus, & Soles credo videre duos.

De obitu P. Genelli Astrologi.

Astrologus fatis cessit, qui lumina viuus
 Addiderat stellis, scribere dum licuit.
 Sydera quæ fuerunt stadÿs distantia miris,
 Vicina humanis reddidit idem oculis.
 Hunc meritò cælum repetit: quæ lucida præsens
 Aspicit, hæc animo viderat astra prius.

Ad Hercum improbum.

Peruigilem Maie ingulet ne filius Argum,
 Nil opus est cultro cæcus ut esse velit.
 Centum oculos ultrò totidemq; effoderit Argus,
 Et faciet quiduis, te modò ne videat.
 Eccur est Catilina nocens, si diceris insons?
 Absoluent Syllam vel tua facta truce[m].
 Filaq; desineret tua iam deducere Clotho,
 Sed metuit si te viderit, Herce, mori.

Tran

Transformatio Astyanactis, qui
fuit Hectoris filius, in
lilium.

*Immeritum frustra Astianacta necastis, Achivi,
Hectoreum nolunt fata deesse genus.
Dei citis summa puerum crudeliter arce,
Tam dirum haud vidit Caspia terra nefas.
Dij melius, qui elisa vident ubi calitus ora,
Aureolam spargi perdoluere comam.
Iussa repente volat pictis Thaumantias alis,
Quæ puerum sacra proluit ambrosia.
Flos inde enituit faciei argenteus albæ
Concolor, & capitis pondere colla premens.
Cæsaries medio flauescit lutea flore:
Iliades luctum iam posuere nurus,
Purpureo ut gigni de sanguine candida cernunt
Lilia, Francorum nobilitanda domo.*

Ad Vulcanum.

*An, Vulcane, tibi nunc est venatio cordi?
Aurea dic tandem retia cur fabricas?
Amplexum ut Veneris dulcē cū Marte prehendas.
Quis pudor? i vecors ut pede, mente breuis.
Fabula sis superis: prudens in pectore celat
Quæ stulti in media cornua fronte patent.*

Ensis

Ensis Aiacis.

*Se phrygio excandens Ajax hoc pertudit ense.
Sæpe hostis maduit sanguine, nunc domini.*

Ad Alertem.

*Vis imitator, Alers, vulgo Ciceronis haberi,
Tunc Ciceronis, Alers, cum mera verba refers.
Dic, ego si Venerem Cous quam pinxit Apelles
Ostentem, celebris num tibi pictor ero?*

Francisco Bertrando præfidi Tolos. doctiss.

*Sacrarum custos, præses dignissime, legum,
Reddis Olorinos mente manuq; modos.
Sic quibus à Phæbo digitis intenditur arcus,
His loquitur suavi carmina docta chely.
Nam melos argutum præstas testudine, mox tu
Dum das iura viris, dulcius his resonas.
Ionium, præses, si quando iuuiseris æquor,
Sirenas coges, quò libet ire, sequi.*

Ad aues, de lini semine.

*Parua cohors volucrum, nubiq; simillima magna,
Cur adeo lini est inuidiosa seges?
An quòd agros satio hæc pingues impensus vrit?
An pedicis quod vos intricat & laqueis?
Captatis varia fœcundam morte sementem,
Quam reperit campis Eumenis in stygijs.*

Nauit

*Nauita velifero dum tendit carbasa malo,
Insidias auibus non struit; imò viris.*

De fonte purissimo.

*Fons est syluigeri vitreus sub vertice montis,
Hinc properans tenui murmure prata lauat.
Non perit hac, dum se Narcissus deperit, vnda:
Hinc salientis aquæ captus amore perit.
Nudantur Charites ista comitesq; Diana,
Erigones æstas cum tepet igne Canis.
Emersisse Venus decies hinc aurea mallet,
Nuda cytheriaco nata puella mari.*

Nicolai Herberia scriptoris Galli per-
nobilis, Epitaphium.

*Vt semel Elysias festina morte petiuit
Herberaus, Francûm delicia atq; dolor,
Incipiunt Umbra Gallum seruare nitorem,
Vel Getici manes gallica verba sonant.
Calliope luget, pectusq; in funere plangit:
Orpheos vt nati fleuerat ad tumulum.*

Ad Elermum Sophistam.

*Deesse supercilio contendis inania magno,
Et solidum nusquam corpus, Elerme, dari.
Argutiq; furens Chysippi themata mugis,
Torua corymbifero Menas vt acta dea.*

*Istud omitte sophos, ne posthac desit inane,
Quod tu nequicquam quæris, inane puta.*

Nihil occultum, quod non reueletur.

*Nec celare potest quisquam, nec fallere diuos,
Furtiuumq; scelus prodere fata solent.*

Auriculas Phrygij Regis cantauit arundo.

Astra Prometheo sunt patefacta dolo.

Fama hæc per tennes explorat conscia rimas.

Occultum quiduis postera lux reteggit.

Læsus ab Amore.

Cor mihi punxit Amor, sed punxit præpete telo:

Figitur hoc tum plus, cum magis excutio.

Lethiferis Arabum non illita tela venenis

Plus noceant, medices ars petit artis opem.

Carpere dictamum cretæa nil iuuet Ida,

Quo vellunt cerui spicula fixa leues.

Telephus hæc eadem fatalia vulnera sensit,

Sanare ut tantum qui facit illa, queat,

Quòd dum rumor esset Laurètium Stroz-

zium Episcopum, Bliteram aduentare,

urbis mœnia mense Februario

sponte corruerint.

Strozzius Hetruscis aduentat præsul ab oris,

Fama sequax veri si modo vera refert.

Letit

*Latitiae indulgent Galli, quos abluit amnis
 Obris, & electro purior arua secat.
 Dissimulant hyemē iam lassam & gaudia solvūt,
 Pallida cum gelido vernat oliua iugo.
 Moenia sed dubium portendunt ciuibus omen,
 Quòd passim assiduis imbribus acta cadunt.
 Non tamen est lapsis coelestum moenibus ira,
 Porta sed hoc tantum non capit vna decus.*

Ad Policertum statuarium.

*Fertur Deucalion solus dum praesuit orbi,
 Quot reperit lapides, tot peperisse mares.
 Tu facis id viuo poliens è marmore vultus,
 Ductilibus saxis das, Policerte, animam.
 Naturae atq; artis quàm maxima rixa timetur;
 Hac facit, illa suum credula iurat opus.*

De tribus fratribus cognomento Fabris
doctis. Ad Hospitem.

*Sic structam perstare, scio, miraberis urbem,
 Nil mirū, hospes, habet tres simul vna Fabros.
 Quòd si trita senis luxentur moenia mundi,
 Atribus hæc refici posse putato fabris.*

Ad Carpalum militem ignauum.

Andacem promptumq; manu te, Carpale, iactas

*In bello, at longe promptior es pedibus.
 Nam superas cursu Pardum celeremq; puellam,
 Que tandem est pomis reddita lenta tribus.
 Quis, rogo, descripsit mucrone metumq; fugamq;?
 Legi utrunq; tuo nuper in occipite.
 Turpe doces paucos peditum per bella maniplos,
 Non seruare enses, sed violare fidem.
 Te natum vix esse sciunt hostilia castra,
 Hostes nanq; nihil quàm tua terga vident.*

Duellum Paridis & Philoctetæ.

*Confixit Pariden heros Præantius arcu,
 Dum fugit alterna missa sagitta vice.
 Inuictus fuerat iaculis, nulliq; secundus,
 Iura tamen fati cedere dura iubent.
 Lernæo facies tumuit foedata veneno:
 Pulchrior ante fuit sed nec Apollo Pari.
 Pallentes aucturus erat mœstissimus umbras,
 Dum toto incumbens vulnere tela premit.*

Delusus spe queritur.

*Iam queror, ut fallor, iam spem mihi cerno caducã.
 Mitto ador in sulcos, nil meto quàm lolium.
 Depereunt studijs taciti velociter anni,
 Argentumq; meram vertitur in scoriam.
 Vos animi tormenta procul discedite libri,*

Nam torpere libet, si mihi cura nocet.

De Lepti.

*Si quos Leptis amet (nec amat, sed fallit) ab illis
 Eximia ut merces annulus exigitur.
 Post Veneris sua furta nihil plus querit auare,
 Præsertim si aurum diuidat arte lapis.
 Iam caret Assyrius gemmis, obnoxia præde
 Decoquit auriferi lucida ripa Tagi.
 Ut stragem latij Carthagine supputat hostis
 Annulus, hæc victos supputat inde viros.*

Ad Faunum.

*Faune, rogo, pietas si rustica numina tangit,
 Da meus ut culta messe redundet ager.
 Sic te non fugiant sylvarum gaudia Nymphæ,
 Sic penetret Lyncas iussa sagitta leues.
 En, bis vernat ager, si sit clementior annus,
 Bis parère auido non negat agricola.
 Ambit amator eum procliui tramite riuus:
 Quem velit & rastro pectore sancta Pales.
 Quàm meruit niueam qui nil nisi gignat Orizam:
 Dignus & Europæ quem nisi raptor amet.*

De Antonio Borbonio Duce Vando-
 menti Principe claris.

Ad

Ad Lectorem.

*An nosti hunc, lector, quo rerum nuncia fama
 Maiorem frustra querit in orbe ducem?
 Regius huic sanguis, cui seruiet ora frementem
 Hesperio quæ audit Solis in amne rotam.
 Cor timidis bello, laudem pugnacibus affert,
 Omnibus exemplum, nec nisi Marte ferox.
 Plus tibi nil referam, manibus ne cætera centum
 Possè Gygen credas scribere vel gerere.*

Tutum esse varios mores imitari.

*Hos illosq; capit nequam fingitq; colores
 Polypus, in saxis saxa marina refert.
 Cumq; hominum pelago similis sit vita furenti,
 Sint scopuli, si quos vasta Charybdis habet,
 Ipse hominum varios imitor pro tempore mores:
 Seruio sæpe loco, nec probo quæ patior.*

Ad Arnum maledicum.

*Pax cum letiferis Psyllis est certa venenis:
 Huic genti innocuum Vipera virus alit.
 Explorant Libyco natos serpente tenellos:
 Legitimus gelido lusitat angue puer.
 His sentire tuæ si feceris Aspida lingue,
 Psyllorum intereat protinus, Arne, genus.*

Homero deberi cladem & famam
Traianorum,

*Non Troia Neptunus erit, non Dardanus autor,
Iudice me, autorem quæris? Homerus erit.
Cur ita? descripsit quòd stantia Pergama, cogat
Aspicere vt Priami regna beata senis.
Ilion an sciret quisquam cecidisse superbum,
Ni legat instructos Palladis arte dolos.
Si Nero flagrantem cupiat spectare ruinam,
Quid furit? incestis obijcit hic oculus.
Nec Thelamone satus Troiã Pyrrhus ve cremauit,
Huic scribens potius subdis, Homere, facem.*

P. Godofredo Iurisc. & amorum scri-
ptori doct.

*Perlege pauca tui, qui nosti multa, sodalis.
Multa lepos mirus, iusq; Venusq; de cent.
Non, Godofrede, æquas referas sine numine leges,
Et scis tela die quot iaculetur Amor.
Exerces patrium facunda voce tribunal,
Dulichij referens ora diserta ducis.
Hoc poteris dono Musam lenire forensẽ,
Sed non est donum, verius est pretium.*

De Tiresia, & se ipso.

Pallada Tiresias doluit vidisse lauantem,

Nam

*Nam quibus hanc oculis viderat, his caruit.
 Supplicij nouitas potuit terrere: sed audax
 Cœlestem aspexi, quis neget hoc? Clytiam.
 O suauem nimium dulci pro crimine pœnam.
 Cæculus & longè doctior hinc redeo.*

De diis antiquis.

*E dijs Neptunus, Dis, Mars & Iuppiter, hi sunt,
 Quis parent pelagus, tartara, bella, polus.*

De Mense Martio, quo natus est.

*Dum cano io pœan, nympha, vos plaudite mensi,
 Quo mihi natalem fata dedere diem.
 Aequoris & rubri niuea mihi pingite bacca,
 Hunc hilares menssem, dum cano rursus io.
 Nam chaos hoc peperit tenerum diuinitus orbem:
 Hoc varijs gemmans floribus herba viret.
 Pigra recedit hyems, Zephyris spirantibus Auster
 Subticet, & guttur stridula soluit auis.
 Hunc quoq; martigenæ, sed non sine numine, fratres
 Anno sacrarunt incipiente patri.
 Fulua pecus Phryxi Solis bis fulget in auro,
 Claraq; lanigero pro grege signa regit.
 Si queat Assyrius Phoenix hoc mense renasci,
 Crebrius incendet ture calente rogam.
 Non mutem pyllo triplicem cum rege senectam:*

STEPH. FORCATVLI
Vernus enim plurius Martius vnus erit.

Ad Henricum Regem Gall.

*Pontificem amissa moestum, Rex maxime, Parma
 Ne mirère, Ajax interit ob clypeum.*

De Aelio Sappo caufidico.

*Causas Sappus agit Graccho felicius ipso,
 Iamq; illum bellè præda forensis alit.
 Declamat passus bis mille, aut circiter, hora:
 Mobilior verno passere semper agens.
 Clamitat, hinc vulgo facundus dicitur, at non
 Mercurij eloquium sic habet, imò manum.*

F. Turnonio Cardinali nobiliss. & doctiss.

*Aduena dum Rhodanus Turnonum prædia lambit
 Ocyor it, lentum fert licet ille Ararim.
 Nam properat ponto, cuius procul effugat undas,
 Dicere quàm Galli sis sacer orbis honos:
 Consilio at quantum Regem, Romamq; tueris,
 Eoi, Antistes, hæspèryq; sciunt.
 Ni cesset Rhodanus replere hac æquora fama,
 Deficient auctum littora prisca fretum.*

De Polla, quæ suspendio sponte periit.

Non vt amans viridi Phyllis de fronde pependit,

Sic

*Sic tepidam fregit nunc sibi Polla gulam
Sed perijt proprijs indignans faucibus, in quas
Absumpsit dotem luxuriosa suam.
Callida vel gelida laqueum formidine mortis
Nectit collo, animam dum timet ire foras.*

De M. Tullii Ciceronis morte.

*Sœuit infestis cum primùm Antonius armis,
Docte tuum Cicero, ceditur ense caput.
Dulcia te audierat vibrantem fulmina lingua
Turba frequens, truncum cernere gestit humi:
Rostra tuo infelix saturasti sanguine, sic quo
Fonte cruor fluxit, fluxerat eloquium.*

Amantis incertus status.

*Nec Iunonis avis, nec cæli pingitur arcus
Tam varijs quàm nunc pingor amore modis:
Non freta, non Syrtes æquant me fluctibus Afræ,
Cum rota me versat, qua malè discrucior.
Orta nec est alio tempestas sydere, quàm quòd
Allicit, & mox me sœua puella fugat.
Hinc tingor violis, hyacinthinus, aureus, albens,
Ut faciem pingat, nunc Agathyrsus amet:*

Ad Artacem.

Carmina sunt, ut ais, nostris mage tersa Catulli.

*Laurea præ nobisserta Marotus habet.
 Esto, tamen palmam nollem te iudice fingi,
 Qui nostrum alterius carmen honore premis.
 An cecinit sylvas nemo vel bella peritus,
 Ascræum præter Mæoniumq; senes?
 Caucaſiam non hæc superet patientia caudem,
 Tu mea si stertens otia comminuas?
 Pernicem in stadio cursorem negligis, Artax,
 Antiquum vt Ladam claudus ad astra feras.*

A voluptate abstinendum.

*Dulciter occidit morsu quos attigit Aspis.
 Morte etiam dulci Pontica mella necant.
 Dulcia propinat dum Circe pocula, cogit
 Ex homine immundam protinus esse feram.
 Esca mali sic spurca nocet, perimitq; voluptas,
 Sacchare quæ nimiam condit amaritiem.*

Ant. à Paulo doctis. præfidi.

*Cum soleas legum fasces summittere Musis,
 Hæc, qua fronte legis publica iura, lege.
 Quàm comis videare, docet vel mane clientum
 Quæ comes à doctis ædibus vnda fluit.
 Legifer heredem Paulus te scripsit in assem:
 Dodrantem Clio sed moritura dedit.
 A Paulo tetricas retines cum nomine leges.*

Par poterás dici, ni fores & potior.

Ad Lausum.

*Sis velut ex auro, diuos & sacra laceſſis:
Obryzus fieri forſan in igne cupis.*

Mortem non eſſe timendam,
ad Alconem.

*Poſt homines natos nemo eſt te ſtultior, Alcon,
Qui mortem nigra plus quoq; morte times.
Hippolytus Neſtorq; necem ſubiere, ſed illi
Vita fuit duplex: huicq; ſeneſta triplex.
Et Iouis oſtentat cineres Minoia Creta,
Mortalem nequam perdidit vna vetus.
I, metuas, quod nec vitarunt numina, fatum.
Qui metuit mortem, ſepius is moritur.*

Ad Cupidinem.

*Me Clytia abſentem reuocat, pellitq; ſequentem,
Huc illuc ſic nos, parue Cupido, trahis.
Tantalus in medio ſitiens eluditur vnda,
Me ſitis in medio Neſtare iugis habet.*

Franciſco Valeſio Henrici II Regis fi-
lio, Galliarum Delphino.

Humida Nereides curſum palatia linquunt,

Pacatiq; petunt littora leta maris.
 Iam Triton rauca ter concutit æquora concha:
 Franciscus, Delphin Francicus, inquit, adest.
 Quem felix eademq; dies ridentibus astris
 Et Sole & solio fecit in orbe frui.
 Impedias roseo curuum delphina capistro,
 Neptune, & bipedes huc properetis equi.
 Exi Cynothoë, tu lilia nocte Palemon,
 Num perplexa tuos detinet alga pedes?
 Henrici aduentat proles pulcherrima, magni
 Fama patris cælum pulsata, & arma salum.
 Tam regis structa latuit sub classe profundum,
 Imperio tellus quàm procul aucta pater.
 Te pater Oceanus, Delphin, Tethisq; salutant.
 Quin aquè es charus ponto ubi gemmæ habitât.
 Candida vela Notus seruet tibi, seruet Iapyx,
 Depositum reddat fida carina sacrum.
 Né ue tuam fallant, quæ scandes, sydera puppim.
 Sidoniam fallat ni breuis vrsa ratem.
 Nec magè quàm cygnus rapidis mergaris in vndis.
 Quàm tua qui velox nomina piscis habet.

Fortunæ resistendum.

Ad amicum.

Perpetuo varia vultu te ostendito sorti,
 Nimirum est prudens is, malè qui bens fert.

In And. Alciati Iureconf.
sepulcrum.

*Alciati illustrant Insubres lumina Gallos,
Qui princeps iuri reddidit eloquium.
Flebilis amissum Ticini gens Itala luget,
Credatur tumulo natus vt esse dolor.
Vt lacrymas sistat, superi iussere, nec est fas
Addictum vt cœlo numen, in orbe petat.*

*Vis auri in bello plurimum potest,
Getulum fama est scitè dixisse Iugurtham,
Abstulit vt fratri sceptrâ, tulitq; necem,
Expositam cautis Tarpeiam emptoribus arcem,
Euasit Senones hæc licet ense bonos.
Quiduis nanq; fuit vanale Quiritibus auro.
Aurea tam pectus, quàm ferit hasta latus.
Hæc Scyllam Nisi, murosq; expugnat, & ingens
Vis auri ferrum numine suppeditat.*

Matth. Chauuetto Senatori.

*Est oris formæq; viris sat digna venustas,
Theca simul pulchri si tamen est animi.
Nirea quis meminit? stat Larissæus Achilles,
Prædaq; Nympharum penè tacetur Hilas.
Cultæ mentis honos ornat te, Delphica nemo
Scit iuga te melius, Menalium' ve nemus.*

Hæc

Hæc tibi me ratio, cæco ceu fœdere iunxit:

Qui creuit studijs, vix minuetur amor.

Ad Gaurum.

Munera mitto tibi, letæo hæc gurgite mergis,

Nostra à te mallet munera, Gaure, rapi.

Fœnero non equidem quæ do, quis perdere possit?

Nequior ingrato est immemor officij.

Nobilitatem parentum virtute ali,

vitiis interire.

Maiorum est aliquid censeri laudibus, hoc si

Non vitio claros dedecoremus auos.

Sed Thetidis natos potius sectemur, honesta

Qui vicere suum nobilitate patrem.

Degener Augustum fœdavit Iulia diuum:

Patritiam obscuras, torue Cethege, domum.

Claruit at Marius plebis fax, maximus armis:

Præluxit proavis docta Sibylla suis.

Res gestæ & virtus adsint modò, quisq; repente

Incipiet terræ filius, esse Iouis.

Clariss. principib. Borbonio & Vando-

menfi Cardinalib. S.

Prospera nere velim vobis tot secula Parcam,

Pontifices, Phoenix quot rediniuus habet.

In pon

*In pontum gelidas Ister quot voluit arenas,
 Flava quot Alcinoi poma ferebat ager.
 Oceanusq; pater Nymphas quot gignit, & idem
 Astra quot extinguit, cum redit alba dies.
 Quotq; niues, niueasq; facit Cynosura pruinas:
 Verletum quot aues parturit, atq; rosas.
 Melligerasq; thymo quot pauerit Hybla cohortes:
 Quot radios Titan, vestraq; fama facit.*

Ad Eurum Ventum.

*Cur Clytie inuoluis? cur? dic, ô Eure capillos?
 Falleris, vt minimum duxeris esse scelus.
 Aemulus his sexta sol splendidus inuidet hora.
 His mihi cor nodis nectit amica tribus.
 Orithyia comam talem formosa tulisset,
 A gelidi flammis tuta foret Boreæ.
 Detonsum ob Nisi crinem qui claruit Ostro,
 Fit volucris fugiens territa Scylla patrem:
 Plus pecces, Clytiæ crines si fregeris, amens,
 Aurea te totidem frangere fila putes.*

Imperandum cupiditatibus.

*Dux quannus famulo victor dominetur Hydaspe,
 Si veneri aut iræ dat loca, seruit iners.*

De Martio Narbone.

Narboni quintus cum nomine Martius omen

Indid

Indidit, Aeneadum consul in vrbe vigil.
 Auspice quo fuit hæc deducta colonia, felix
 Nauigerum si quis flumen, agrumq; vider.
 Vrbs eadem est Galli pignus tutelaq; regni,
 Firma quidem, si non celitus hostis adest.
 Contado atq; alijs Phœbi quia gaudet alumnus,
 Martius est Narbo, Palladiusq; simul.

Aimaro Ranconeto Senatus Paris.
 Præsidi.

Deleuit claros inopina clade Morinos
 Hostis, non bello sed mage pace ferox:
 Diruta non dubito, præses, quin mœnia possis
 Reddere, sermonis numine melliflui.
 Amphion potuit latas si condere Thebas,
 Demulcens blandis saxa polita modis.
 Cum melos ipse queas antiquum vincere, sacris
 Legibus & graio saxa lepore trahes.

Legibus potentiores non ligari.

Et ferro & dura necluntur compede fures,
 Exiguo quibus est friuola præda lucro.
 At qui compilant araria publica, fuluo
 Hinc onerant auro, pectora, colla, manus.
 Reticulum leges referunt quod texit Arachne.
 Impediunt tenues, expediuntq; graues.

Ad Marsum.

*In plebem scuis, blandiris, Marse, potenti
 Patritio: mirè sic tibi, stulte, places.
 Formicæ ingentem farris populantur aceruum:
 Sæpe pusilla nigrum gens Elephanta capit.
 Plebs abiecta licet te non ut fulminis ictu
 Obruat: at, tanquam grandine, multa nocet.*

Ad Neptunum.

*Insanis, Neptune, puto, scuisq; tridente.
 Lucida num extingui fluctibus astra cupis?
 An nauem cælo vis addere? sufficit Argo
 Si prædæ studeas, hæc pretiosa nec est.
 Iamq; nouo pelagi terrentur pondere manes,
 Hoc agis ut cælo sit sita meta sali.
 Dic Glaucæ & nymphis, peream si forte, marinis,
 Pimplei comes est naufragus iste chori.
 Heu decimo rapior fluctu, victricibus vndis
 Cedo, & quot fluctus tot quoq; cerno neces.
 Barbara triste mihi præstabunt æquora bustum.
 Nil moror, ut saltem sydera lotus eam.*

De Cardinali à Monte mox Iulio

I I I pontifice Rom.

*Octauum Romæ circundant mœnia montem:
 Claudere tam cælum quàm referare potest.*

Hic

*Hic humiles toto reddit sibi vertice nubes,
 Supra Athon excellens Inarimenq; simul.
 Nunc caueant superi, Typhon ne forte resurgat,
 Dum tantum Monti iuris habere licet.*

Ad Didonem.

*Dic Cytherea nurus, cur ferrum sumis, Elisa,
 Dum tuus Aeneas Punica regna fugit?
 Nam profugus cum te reginam luserit hospes,
 Suffecisse neci debuit iste dolor.*

Paulo Fuxio Caramanio, pernobili.

*Vt pretiosa rubri quærens conchylia ponti
 E' varijs dubitat quæ potiora legat,
 Sic gentis mentisq; tuæ dum insignia conor
 Promere, multa mihi copia, Paule, nocet,
 Heroa tibi gens splendescit Fuxia luce,
 Expolit & nitidus iura seuera lepos.
 Sed quia nec virtus sola est hæc, imminet ingens
 Vt tibi, Paule, decus, sic recitantis onus.*

Homo homini Deus, ac lupus.
 ad Aulum.

*Est homo cùm prodest homini Deus, est lupus idem.
 Cùm nocet: id, verbum continet, Aule vetus.
 Fidere perpaucis igitur mortalibus æquum est,*

Et

*Et plures fuerit non metuisse pudor.
Unicus aetherea Deus est regnator in aula:
At grex syluicolis mille fit esca lupis.*

Academiae Valentiae Allobrogum praefectis.

*Vtcunq; herculeos legum dissoluere nodos
Alitis interpretes dat mihi virga Dei.
Vestra mihi tribuit plus nuper epistola: sed nil,
Vt puto doctrina quam mediocre habeo.
Ardua visa viris res est succedere doctis,
Propter quos Rhodani rauca fluenta gemunt.
Oenotrium Gallus Decium Corasius auxit.
Nunc decet ille polum, nunc decet iste forum.
Quis regat à Tiphys cumulatae heroibus Argon?
Munia quis functo quaerat Atride ducis?
Vt versu Delos, sic iure Valentia floret:
Sunt ubi nunc Deli qui quoq; numen habent.
Et me, ne inficier, ius amplexatur alumnum,
Cui iubeo dulcem nubere Calliopen.
Digna academia munuscula reddere tantae
Non vacat, aut, nec si nunc vacet, ipse queam.*

Saturno seu Tempori.

*Hoc ne parum fuerat proprios tibi mandere natos,
Quos Cybele tremulos angitur vsq; rapi?*

f

Cur,

Cur, Saturne, meos etiam, mea pignora, libros
 (Non impune tamen) perdere dente cupis?
 Adueniet summa qui te de sede repellat:
 Parturit, ecce, nouum nostra Thalia Iouem.

De Baccho.

Cum semel atq; iterum genitus sit Bacchus, opinor
 Hunc pueri vultus semper habere nouos.

Ad Clytiam.

Fasciculum egregio mittis pro munere florum,
 Nexa est alternis lutea caltha rosis.
 Ni citò marcescant, satiant hæc tempore, quidnam
 Te, Clytia obsecrem, dixero, vis ne? libet.
 Arboris vt citriæ flores imiteris, & vnâ
 Mutua des fructus gaudia. cur renuis?

Io, Tornoëro Archidiacono & Se-
natori Tolof.

Non mihi laurigero dictatur Apolline carmen,
 Nec mens Castalijs ebria feruet aquis.
 Mitto tamen versus, versus ne sperne, Senator,
 Leniat vt noster tetrica iura iocus.
 Iura palatino tractas qui sepe recessu,
 Forsitan & Maio carmina mense leges.
 Hæc nos in tenero propensi mittimus anno:

Ver

Ver tibi dat nugas,seria mittet hyems.

Ad Leuinum.

*Ad Pharium longa maturas naue Canopum,
Assyriumq; vadum multa ubi gemma latet.
Imbrifer at metuis ne te deturbet Orion,
Fœnore corrosas né ve flagellet opes.
Aedilis metuas Aquilo ne munere fungens,
Te, mala cum sis merx,in mare proyiciat.*

Ad Almun exultantem
à patria.

*Improbis, Alme, domi, nauas virtutibus exul,
Exulat omne tuo iam scelus exilio.
Persica, sic aiunt, natiuum oblita venenum
Poma, nouo succum nobilitasse solo.
Obscure patrijs quidam pelluntur ab oris,
Externa clari qui regione nitent.*

Ad Vulpeniam.

*Vox, color, atq; etas tibi sunt, Vulpenia, Corui:
Nubere vis Lopso, nube, cadauer habes.*

Ad Theophrastum.

*Naturam temere incusas, Theophraste, parentem,
Quòd te tam fragili conditione tulit.*

*Inuida Clotho hominum paucos vix torserit annos,
 Plurima dum sitiens secula coruus agit:
 Cornua mutantur volucris viuacia ceruo.
 Sed vixisse diu nil vtriusq; refert.
 Sic ais. an nescis quàm sit longæua virensq;
 Mēs hominum, quam mors in loca amœna vehit?
 Da Corno Ceruoq; frui cœlestibus, & mox
 Cornua cum pennis tu diuturna cape.*

Illustris. Altecleræ libellorum in
 Regia magistro.

*Humanum ætherio deductum semine fertur
 Esse genus, quod quis si neget, ipse probas:
 Nam tu nil aliud picti quàm sydera mundi
 Alta & clara sapis, nomine, voce, animo.*

Ad Homentem.

*Diues in obryzo fugientia porrigis auro
 Vina, sed in gemma vappa superbit, Homens.
 Condit Aminæum Maio tua cella falernum,
 Nectare tros diuis quo puer imposuit.
 Assas in citrea picas tibi ponito mensa.
 Coniux in querna da Palamedis auem.
 Quid mihi cum pretio lapidis fastu' ve metalli?
 Quis melius vitro gemmea vina bibat.*

Radix

Radix virtutis amara, fructus
dulcis.

*Non semel ex saxis Crīstallo purior exit
Foniculus curuæ vallis amœna fouens.
Torta dat & folijs gratas & frondibus umbras
Radix, & fructu, se numerosa premit.
Sic austera nimis doctrina fertur origo:
Nectare sed succus gratior inde fluit.*

Ad Salaconem.

*Quid rides Salacon aliorum dicta supinus,
Abdera genitus sis quasi Democritus?
Multiplici num tu vecors è splene laboras?
In medio rides funere facta hominum:
Sardois caueas tanquam sis ebrius herbis,
Gaudia ne letum triste superba ferant.*

Rectè facta semper opportuna esse.
ad Candidum.

*Grandæuus ciuile cupis ius discere, quid ni?
Hoc probò, si iuris nauiter ima petas.
Pleraq; pulchra tamen, serò confecta leguntur.
Non opifex ideo proditur esse piger.
Vix sator æternus diduxit semina nuper,
Claraq; in obscuro lumina mersa Chao.*

Arcadas audisti luna vixisse priores.

Nil serūm est vnquam, Candide, quod benè fit.

Ad Melinum Sangelasium Musas
laudantem.

Ne laudes dominas Aganippes, quæso, puellas;

Ipse corhurnati syrma Sophoclis habens.

Intimus es Musis restisq; domesticus, an vis

Vt sequar ergo tuam, doctè Meline, fidem?

Ad Musam, de eodem.

Cur non, Calliope, Daphnes è fronde Melini

Cingis apollinei tempora? plus meruit.

Ad Puellam.

Porrexi ex auro munuscula dadala, sed tu

Respūis, & nugas aurea dona facis.

Cinnama nec captas redolentia, nec Amethystos.

Quid faciam, sic nec, lux mea, carmen amas?

Montibus Aethiopum Magnetem poscere cogar,

Fibra tibi cum sit ferrea, sic venies.

Ad Eunum poëtam imperitum.

Ignaros tecum centum trahis, Eune, poëtas.

Porrigit his lautas & tua mensa dapes.

At doctos quoscunq; velut contagia, vitas.

Cur verò id, prisca colligo ab historia,
 A quodam pictus lucem qui nuntiat ales
 Exitit: an bellè? dixeris esse gruem.
 Cumq; puderet eum frustra pinxisse, quid egit
 Ridiculos inter pessimus artifices.
 Insulse puerum præcepit adesse tabellæ,
 Arceret veras qui pede cortis aues.
 Natiuis collata solent quòd falsa prehendi,
 Lydius atq; probat fulua met alla lapis.

Belli calamitas.

Nil opus est curua segetes demittere falce,
 Rauca quidem raucæ cede cicada tube.
 Ense ligonis honos cecidit, vestigia cornix
 Rara sequi visa est vomeris atq; iugi.
 Nunc Cereri messor Vulcanus redditur & Mars;
 Ille aruum flammis tondet, & hic gladijs.

Georgio Armaniaco Cardinali, Gal-
 lia Narbonensis proconsuli
 & Viceregi.

Dat tibi facundum Cyllenius ipse galerum,
 Vt tibi Roma sacrum purpureumq; dedit.
 Vascones & Galli, Præsul, nec murice tantum
 Armaniace, tuo martia Roma micat.
 Cum sis cardo poli bipatentis ad ostia, princeps
 Gallorum, regni te sinit esse seram.

Ad Varianum à Theone su-
peratum.

*Te nuper, me teste, Theon, non iudice vicit.
Illius ut versus vix probo, laudo tuos.
Quid facies, victus fuerit cùm carminis autor
Arbitrio stupidi pulcher Apollo Mida?
Ergo comas hedera fas est tibi nectere: pugne
Premia qui meruit, sat, Variane, tulit.*

Quòd pio admodum consilio Deus
ex sacra virgine natus, mox
pati voluerit.

*Humanam astutus prolem fœdauerat anguis,
Impius ut castam perdidit Euridicen.
Ingremium donec descendit Virginis vltro
Cœlicolùm princeps sceptrâ trisulca tenens.
Sic Danaes arcem non fregerat aureus imber.
Crystalla ut rutilus Sol penetrat radijs.
Lustra laboriferæ permensus paucula vitæ,
Aëria furias in cruce morte necat.
Naturæ potuit pereuntis demere labem
Splendidus, & diuûm ponè sequente choro.
Sed nollet Semele tota vidisse choruscum
Luce Iouem, nimio fulgure quando perit.
Legifer humanis etiam præcepta daturus,*

Non

Non sine cœlesti numine passus homo est:
 Effet ut exemplo, nam miles alacrius audet,
 Cùm dux quod iubet, hoc strenuus ipse gerit.
 Iustitiam virgo terris Astrœa fugatam
 Abstulit in cœlum, purior hæc retulit.

Nicol. Latomus, summo criminum
 iudici Tolos.

Vt data vindicta est tibi functio publica summe,
 Umbra cliens stygium vix terit vna forum.
 Nil Quæsitur agit Minos, ita crimina censes,
 Aequius ut te nil vna suprema queat.

Ad Aluicum creditorem.

Me properè appellas repetens cum sœnore sortem,
 Aluice, conturbem, tu nisi sustineas.
 Idibus exoluam decies tibi, non licet ante:
 Astrologum crede hanc præstituisse diem.
 Viribus implentur redeuntis ut ostrea luna,
 Sic mea tunc fulgens arca numisma vomet.
 Perducam interea stellam prætoris ad album,
 Nam Ioue me genuit sub locuplete pater.
 Ciuica plus debet mihi lex: impune morabor,
 Si cœli & legis syngrapha neutra valet.

Fato Deum præesse. ad impium.

Facta hominum certo pendere atrocia fato

f. s. Asser

Afferis, ô fatis interiture malis.

Num merito virtus habeat sua præmia, poenam

Noxia, si non hæc quilibet vltro facit?

Prostituunt Parca cuius vanalia fata.

Et Lachesis fatis, huic Deus ipse præest.

Ad Nartiam.

Olfaciam citius fugientem, Nartia, vulpem,

Si qua vel in barathri fauce mephitis olet,

Excussam quam te post tota crepuscula somno:

Impexam præfers tunc mihi Tisiphonem.

Mox pretiosa linis lasciuo serica moscho.

Suaue nec hoc redoles, hoc malè te potiùs.

Ad Cupidinem.

Incola non hospes cordis, vesane Cupido,

Incendis propriam cur tibi, queso, domum?

Scis, Clytiam peramo, quæ ni mihi dura fuisset,

Delicias posset dissimulare Paphus.

Cor valet hæc quamuis absentibus vrere flammis:

Tu spiras, vires inde fauilla capit.

Barbara quam sciscis lex est, nec, credo, negabis:

Cum peccent oculi, pœna cor vna manet.

Io. Bertrando Secundo, Iurif. & in magistro

consilio Senatori doctis.

Mi patuit casu Musarum curia nuper,

Quan

Quando Aganippæum visere tento iugum.
 Quæq; præest auido studiosa Polymnia fisco,
 Te dixit moti limitis esse reum.
 Quòd legum fines, Bertrande, extenderis, & quòd
 Iura simul dulci cum Cicerone legas.
 Ergo, Senator, habes dubio sub iudice litem:
 Aemulus est simili, nec sat Apollo fauet.

Gloriam labore parari, ad Valerium.

Te magna ut feri commendent laude nepotes,
 Percupis, & votum laudo, Valerme, tuum.
 Optato potiùre, labor si maximus arcet
 Desidiam, fama quæ parat insidias.
 Si Lycomedis iners semper latuisset in aula
 Pelides Danaùm gloria, pœna Phrygum,
 Cum domita victrix sordèret Achæia Troia,
 Dum fouet hunc tepido Deidamia sinu.
 Vel sudore igitur quæras, vel sanguine famam,
 Acceptam studijs quam refer, aut gladijs.

Epitaphium adolescentis.

Iusta pater fecit iuueni quem mœret ademptum,
 Et cœpisse volet quem dedit huic tumulum.
 Dedico versiculos, flores sero: sicq; Minores
 Ad tumulum violas, carmen, & ossa legent.

Aud

Auditoribus Tolos.

Emoriar, nisi vos oculis plus diligo nostris.
Conuolat ad vestras parua Thalia manus.
Versiculos, socij, furtiua scribimus hora,
Cura est quid sibi lex illa vel illa velit.
Indignor, si quando refert plebs inscia recti:
Neutrum perficiet, si quis utrumq; cupit.
Arpinae toties luserunt carmina charta.
Picrium nosti, Papiniane, gregem.
Ille supinus erit, quicumq; (ignoscite vero)
Quale suum, alterius finxerit ingenium.

Io. Coignarto Senat. ob natalem puellæ.

Vt primo enixa est coniunx tibi vere puellam,
Quas Lucina potest, has tibi præbet opes.
Vel parit, & pingit violaria floribus, ad te
Ex dulci fecit coniuge nata patrem.
Lucifer ut splendet Veneri gratissimus ignis,
Vltimus & Solem mane referre solet,
Latitiam multos infans sic distulit annos.
Plus optata diu gaudia sera iuuant.

Ad Acrum, vt linguam cohibeat.

Ad Clytiam propius si quando accessero, gannis:

Et

Et nisi dona capis, damna minaris, Acer.
 Meq; velut casti caupo sceleratus amoris,
 Sacrilega semper premia mente rogas.
 Aglauron nosti, quam Maia Atlantide natus,
 Nec scelus ob dispar, transtulit in lapidem.
 Quippe labor non est occulta tacentibus ullus,
 Linguaq; vectigal vana doloris habet.

Ad eundem.

Ni linguam cippo cohibes, ni carcer eburnus
 Sufficit, hæc eadem vincula vera dabit.

Henrico I. Gallorum Regi.

Odit scuitiam, scis hoc, Rex optime, virtus.
 Quos superas armis, hos capis & meritis.
 Iam vinci recreat, tanta est clementia, victos.
 Bella domant vrbes acria, ius retinet.

Ad amicum, vt foro & praxi
 studeat.

Tristia mi narras, non seria, quando Thyesti
 Pro dapibus natos Atrea dassè refers.
 Quodq; sibi peperit Sauros Io casta nepotes,
 Et fratres cæco, fulmina bina, viro.
 Seria sunt, lis, lex, ius, formula, curia, prætor,
 Et grauis hinc rediens sacculus ære domum.

Diuit

Diuitis esuriens mendicat ad atria Clio.

Publica lex Musas fœnerat vna nouem.

*Ad Gulgum, ne detractoribus
moueatur.*

*Plus minus esse refers terdenos qui mea damnent
Carmina, nonnullis grata fuisse placet,
Si memores magnum quot despexere Maronem,
Scis folia autumno iam sene quot volitent.
Ne diuos taceam, nimbos vult curuus arator,
In pluuium messor dicit acerba Iouem,
Et Scytha Solis amat radios, odere Sabæi,
Cinnama dum feruens annus odora coquit.
Ergo decet lingua virus perferre dicacis,
Numina cum toties displicuisse legas.*

*Hug. Afalberto præfidi, & Gasp.
Molincio Senat.*

*Et cœlum duplici firmavit Iuppiter axe,
Et facibus totidem noxq; diesq; nitent.
Cardine si gemino, si lumine nititur orbis,
Me modo nunc vestrum firmet vterq;, sat est.
Alter adest studijs, alter non defuit vnquam.
O gemino Leda sydere lux potior?*

Corde intimo Dijs vouendum.

Corde magis superis vllò quàm thure litamus

Grat

Gratior haud illis victima corde cadit.
Aegeria lucum Numa Rex sua templa putabat,
Fecit & in tenui sacra Sabina luto.
Aurea si fuerit, nec labe infecta voluntas,
Tunc voto atq; fide Dÿ potiora dabunt.

Ad Lauſinum.

Tu varia emittis momento carmina, paucis
Horis pauca queo, sumq; pusillus homo.
Non tamen inuideo cantanti multa cicadæ.
Multa quidem, verum non ita grata canit.
Nec satus Actæo Pandione me mouet ales,
Plus semel audito mouit olore melos.
Impedias propero, Lauſine, poëmate chartas.
Victurum ipse diu scribere nolo breui.

Non est fortitudo, mortem sibi
 consciscere.

Infelix nimia virtute Lucretia luget:
Nec Bruto facili sanguine fama placet.
Obiurgant Indum crebro sua fata Calanum.
Quòd dedit in flammis mēbra cremāda senex.
Aerumnas vitare nec est res ardua leto:
Fortiter has potius sit tolerare decus.

Henr

Henrico Navarra regi.

*Iure pyrenæis es dux in saltibus, & Rex:
 Multa ubi per sylvas currit & antra Drias.
 Stridula vox properi Tempe inter florida riuu
 Quàm sis à claris nuntiat ortus auis.
 Mons Francos, animumq; tuum secernit Iberis,
 Separat hic animum, non tamen imperium.
 Ostendit duo regna, petit mons vertice nubes.
 Monte igitur nubes, sydera laude quatis.*

Henrico Mesmio Iurisc. & magni
consilij Senatori.

*Ius negat esse tibi Phæbus deducere riuum,
 Aonia per quem iura rigentur aqua.
 Lis agitur, diuturna probas per tempora ductum:
 In medio laurum proiicit ille foro.
 Legibus, & dulci versus modulamine præstas:
 Quem Clio edocuit vel didicisse volet.
 Non miror, Mesmi, Clarium tibi cedere numen:
 Id potius miror cedere quòd puduit.*

De Naffente occulta doctri-
na viro.

*Signa tenet moesti Naffens ecliptica Solis.
 Explicat è cantu præpetis omen auis.
 Cur Moly ex radice nigra flos lacteus exit.*

*Cur leo, si gallum viderit, usq; pauet.
 Historias callet, lyricis sat commodus, unum
 Est vitium: latet, ut cochlea lenta, domi.
 Frustrà igitur rerum potuit dignoscere causas.
 Nil quem nemo sciat, plurima scire iuuat,*

Lata omnia breui interire.
 ad Macrum.

*Intonsi, Macer, violaria respice ruris,
 Turbine, vel cadet his falce repente decor.
 Talis vita hominum, felix qua tempore floret
 Exiguo: quin mors semper auara metit.*

Ad Helimnum Iurisperitum, in lo-
 quendo nimis anxium.

*Diuidis, & torques leges per frustra, morosus.
 Es iuris minimo totus in articulo.
 Penthea sic demens quondam lacerauit Agaue.
 Sic Atreus natos fratris, Helimne, secat.
 Iura diserta, inquis, dum Bartolus explicat, alget.
 Et tibi, quod capra penè maritus, olet.
 Sed cuius pauisse pecus nec dignus haberis.
 Præualet is sensu, garrulitate minor.
 Fœcundas malo quàm florida prata nouales:
 Tonsilis haud myrtus plus mihi vite placet.
 Infectum dones ingentis ponderis aurum.*

Aerea Lysippi tu tibi signa cape.

De Almero.

*Vnicus Almer erat Panthi ditissimus hæres,
Orbo nanq; fuit Persica gaza seni.
Sobrius est Almer, denis vix mensibus affem
Excedit, serò ne malè parta labent.*

De Lælia triplicis cordis puella,

*Geryonem triplici memorant ceruice superbum:
Et stygium terna fauce latrare canem.
Tres animas Herilo (mirum est) Feronia Regi
Nympha dedit: triplex Delia nomen habet.
Corda procos totidem admittentia Lælia calat.
Vel tria, vel leue cor plus habet vna tribus.*

Aemilij Ferreti Iurisc.
Epitaphium.

*Aemilius multis è milibus interit vnus,
Quem superesse suo fata vident cineri.
Fleat Musæ & leges: Diuis si flere liceret,
Sydera iam lacrymis permaduisse putem.*

Ad Bertanicum, de Variio
captatore.

*Cùm tu sis locuples, Varius, Bertanice, pauper,
Obseq*

Obsequio cur te promeruisse cupit?
 Dat quas numen inops Ventumnus præbuit *uas*,
 Sunt comites centum, mensa secunda, nuces.
 Diligit ob mores, inquit vulpecula, castos:
 Fortunas potius diligit ille tuas.

Florem Clytiæ seu Intubi cæli
 indicem esse.

Quorsum opus est oculos alienis eminus astris
 Mittere, vel Solis querere facta præcul?
 Flosculus ornat humum, sed stella pulchrior index,
 Assiduus Solis cæruleusq; comes.
 Flos Clytiæ Solem sequitur, fixusq; tuetur.
 Qui fuit in nympha, flore perennat amor.
 Præsaga ut terris conducunt astra colendis,
 Sic flore exiguo sydera pandit humus.

De Petro Santandre, Fr. Præsidis fi-
 lio, Jurisc. & Senatore
 doctis.

Dum Minoa fugit, liquidum secat æthera pennis
 Dædalus, & litus transit utrunq; maris.
 Pennipedem tetigisse ferunt & Persea nubes:
 Bellorophon genito Gorgone sedit equo.
 Santandre leuibus doctus non indiget alis,
 Sydereas velox si velit ire damos;

*Nam gentis splendor, pietas, facundia, leges,
 Singula sunt hominis cognita cœlitibus,
 Dotibus hunc superi cumulant, mortalibus idem
 Subuenit, & nunc spem, nūc mihi præstat opem,
 Iam nubes adeant alij discrimine multo,
 Virtute hic facilem fecit ad astra gradum.*

Amyntas bubulcus Corydoni
 pastori.

*Frondentem calamis, Corydon, dum ludis ad vlmū,
 Capripedes Satyri nemorum lasciua iuuentus
 Pana tacere iubent, quem tu superare canendo
 Sic potes, vt teneri superantur matribus hœdi.
 Funebres quantum vincunt dumeta Cupressi:
 Hic pariunt herbam gemmantia prata salubrem.
 Quæ passim ruffis tondentur leta iuuenis.
 Stant circum iniussa viridi pro sepe myrice,
 Quas celer amnis alit lymphis, hinc pœdulus hamus
 Fert tibi captiuos pisces, dum lustra ferarum
 Circuit, absentemq; lupum canis increpat, idem
 Detegit à tergo fures, qui sepe fugarunt
 In syluas armenta rubro trepidantia panno.
 Aureolis memini cum pingeret æthera guttis
 Hesperus ignescens, penitus magalia simos
 Excepisse greges, tenuis quos fistula tecto
 Includi admonuit, numerumq; recensuit omnem*

*Fusculus vpilio teneris mera gaudia nymphis.
 Sacra Pales ouibus tendet mox vbera foetis,
 Plus mille vt balent vicinis collibus agnæ.
 Aequa semel pecõri sed nec fortuna senescet.
 Venturi vt certo laurus mihi præscia dixit,
 Atq; loquax oleæ folium, dum statur ad ignem.
 Blandior haud equidem, nobis quoniã arbuta mittis
 Atq; atrum prorsus Thysbes è sanguine Morum.
 Flauaq; poma, Cydon Cretæ quæ misit ab oris.
 Nec piguit raucas epulis misisse palumbes.
 Accipies, si forte lares inuisere nostros
 Vis, Corydon, pinguem niuëo sub tergo taurum:
 Qualis Sidoniæ mugiuu amore puellæ,
 Et nauit, referens pubentis gemmea lunæ
 Cornua, qui nitidum feriet mugitibus æther.*

Ad Inuidum.

*Successu te sepe meo cur inuide torques?
 Nec tua damna tibi; sed mea lucra nocent.
 Immortale iecur Tyty sic vulturis esca est,
 Fœcundum in pœnas quod legitur domini.
 Pelluces macie, Thuscus si querat aruspex
 Extæ, deũm voces corde patente dabis.*

Muscæ funus & sepulchrum nobile.

A Sole ☉ nitida quæ tantum gignitur æthra,

Musca, ortu dignum funus adepta fuit.
 Nam forte Heliadum volitans sub fronde sororum
 Vix tetigit tenui Succina flaua pede.
 Parua suo volucris censim decepta sepulcro,
 In Phaëtontæis obriguit lacrymis.
 Et quia perspicua præcluditur undiq; gemma,
 Tam latet in tumulo, quàm pretiosa patet.

Guil. Boërio præsidi Tolos.

Mitibus illustras, Boëri, ciuilia Musis
 Iura, vt Beryllum fulua corona decet.
 Aurea quòd præses, iuris responsa recenset,
 Suspitor hæc digitis tacta fuisse Midæ.

Ad Herfum, de Seruilio sene.

Non prius effari quàm desinit, Herse fatigat
 Seruilius senio notus, & eloquio.
 Plura quidem numero recitas, non pondere: quid tū?
 Nec saxum tenui plus adamante placet.
 Largius accipitur mustum de vite nouella.
 Suauius est vitis quod dedit, Herse, verus.

Sapiens astris iimperat.

Instrumenta Dei sunt stelle & sydera summi.
 Fata hominum flammis stant religata poli.
 Mobilibus ceu flectit equos gens Thessala frenis:

Sic

*Sic homines cœlum prouocat aut colibet.
 Astra sed inuitus sequitur fulgentia nemo:
 Nec penitus cogunt astra, quid ergo? iubent.
 Socratis in venerem procliuia fata leguntur:
 Ciue suo vixit castior Hippolyto.
 Et quannis timidus gignas, Cyllenie, fures:
 Si resipit, stellæ ius dabit Autolycus.*

De Lesbia.

*Tela leo fugiens Massyla per auia fuluus
 Plus rugit, ostendens quàm generosus eat.
 Sic amat, & nostros cum Lesbia reijcit ignes.
 Frigida quit flammæ reddere sæpe silex.*

Vocatur Venus ad nuptias.

*Exi floridulis, Venus, corollis:
 Et frena Paphias rosis columbas,
 Vt currum subeant pares eburnum.
 In cœlum reuoles cupit Cupido,
 Psyche qui deamat puer puellam,
 Ictus sit proprijs velut sagittis.
 Ne contemne nurum, Venus, venustam:
 Cuius prominuli nitent ocelli,
 Ceu noctu fugiens procul Cometes:
 Cuius molliculum rubet labellum,*

*Ceu corallia littoris Pachyni.
 Si spectas faciem, vides pruinas,
 Sed mistas hyacinthino colore.
 Eccur, ô dea, tandiu moraris?
 In cœlo tuus Hesperus patefcit,
 Stellas parturiens, nec ampliores,
 Quàm Psyche tibi parturit nepotes.*

Fr. Oliuario Galliaë Can-
cellario.

*Ob mores dotesq; tuæ, mera lumina, mentis,
 Præmia dat Gallæ Rex tibi prima toga.
 Et sinit, emeritus tanquam sis tempore Nestor,
 Absit ut à miro mirus honore labor.
 Elao ut residet sompes certamine victor,
 Cælifer Alciden ut sibi iunxit Atlas,
 Sic tibi lex comitem suffecit Regia gratum:
 Nil vetat in magnis laude valere duos.*

De Romulo.

*Non ego Dardaniæ demirror prælia Romæ,
 Sanguinis & prædæ cui dedit omen avis.
 Horrendi soboles Martis de vulture sumpsit
 Auspicium, dÿs est victima prima Remus.
 Romulus hinc dici meruit germanicus, ut Rex
 Qui titulos cæso victor ab hoste capit.*

Absent

Absentia ali amorem. ad Ant. Malra-
sum Senatorem.

*Iam nimium inuidit te magna Lutetia nobis,
Mature vt redeas pulchra Tolosa rogat.
Absens absentem, Malrase, optare videtur
Te magis, amissas plus vt auemus opes.
Sic Luna, vt multum fraterno distat ab orbe,
Clara magis splendet, Sol minus inde latet.
Est absentia alumnus amor, nam quisq; propinquus
Hoc magis est cordi, quò procul est oculis.*

Ad Candidum.

*Obstringi tibi me, quàm te mihi, Candide, par est.
Disparibus nec par conuenit obsequium,*

Ignorantiam quouis monstro
peiores esse.

*Exitialis homini nimis est Inscitia monstrum:
Quod plusquàm Herculeis dignum obeat manibus.*

*Vastauit Nemeæ leo vix confinia syluæ,
Lernaum obsedit fertilis Hydræ lacum.*

*Antæum Libyæ timuit, sed sola, ferocem:
Setigero planxit vix Erymanthus apro.*

*Busirim Nilus crudelibus oderit aris:
Stymphali nimias fama recenset aues.*

Singula contemnit fastu ignoratio, toto,

Ni caueant Reges, orbe vigere cupit.

Trophæum loquitur.

*Segnitiem exprobros deuictis hostibus index,
 Prospera victoris bella decusq; probo.
 Hac circum spolijs stipata columna superbis
 Spem domitis tollit, tollit & huic animum.*

**Aduersus Deum non pugnandum.
 ad Zethum pictorem.**

*Titanas mihi pingere polo dare iura minantes,
 Pingere poli timidos arce carere Deos.
 Si pote, pingere Gygis suspiria, feruidus Othryn.
 Quando euellit humo sydera quò feriat.
 Ad primum à calo lapidem fera castra locentur,
 Obsidioq; premat numina sancta grauis.
 Addito gorgoneos monstrantem cœlitus angues
 Pallada, seu nihil sit nisi saxa cohors.
 Et latus in leuum montem moribundus Echion
 Proiciat, iam iam guttur ad vsq; silex.
 Vtq; loco iaculi iam versum in marmora fratrem
 Sustulerit Typhon, mox lapis obrigit.
 Insignem hoc titulo suscribito, Zethe, tabellam
 Sic perit, in superos qui lenis arma parat.*

Ad Macrum.

Semper hiis ad opes, his mens eget, arca redundat.

Diues

Dives es heredi, sed tibi, Macer, inops.

De Lauro, ad Ant. Solerium
Senat. Tholos.

*Non melius quisquam gladijs, quàm iuribus hostes
Iustitiæ expugnas, Terpsicorenq; colis.
Heredem Daphnes, Soleri, tibi nectito Laurum,
Quæ vatum vittas ornat, & arma ducum.*

Quòd leges expedit esse difficiles.

*Abstrusas legimus lepido sub tegmine leges:
Sic princeps statuit, plebs rogat, usus habet.
Lex, cœli donum est, gemma pretiosius orbi,
A Ioue quam Minos se didicisse refert.
A Vesta Scythicus Zamolxis, flauus Apollo
Teq; Lycurge, docet: teq; Minerva, Solon.
At sacra si vulgò quis detegat, esto profanus:
Arcano gaudent hæc latuisse loco.
Cur oculis captus Bomæ fuit Appius? an non
Quòd seruis adytum prodidit herculeum?
Numenium noctu torserunt somnia: passim
Dixit Eleusina mystica sacra dea.
Ius Mosi in rigido qui monte & fulgure fecit,
Ad pulchras rigidum res quoq; fecit iter.*

De Melisæa.

Cæcus Amor verè est, oculos Melisæa loquaces

Huic

Huic rapuit, ceco mox rapuit pharetram.

Positum Pe. Forcatulo patrueli.

*Mors, decus, & luctus, multo de vulnere manant,
 Quæ sit hic celeri morte perenne decus.
 Militis extat adhuc Gallo pro nomine functi
 Qui mergi lacrymis debuit vsq; dolor.*

Ad Oliuarium Maignyum de
 I. Ant. Bayfo.

*Me miseret Flacci, Bayfus quòd scripserit odas:
 Scribere si pergas, Pindare, quid facies?
 Exercent Musa per Phocidos arua Choreas
 Dum Bayfus digitis, oreq; dulce canit,
 An' ne duos, Maigny, superet, doctissime, queras,
 Quid scio? te alterutro plus potuisse scio.*

De Corallio & mente
 humana.

*In Siculo ramosa leges Corallia ponto,
 Vilia sunt in aquis, sed pretiosa foris.
 Nanq; frutex censim lapidescit in aëra surgens,
 Et rubra pro tenui germine gemma nitet.
 Sic hominum sordet fluctu mens obruta mundi,
 Libera quæ scandens. athera, lumen habet.*

Veris

Veris aduentus, ad Augerium Lantanum fan-
 ctæ crucis Abbat. & Theodorum Mule-
 tum in magno consil. & Fr. de nu-
 ptiis, ac Pe. Pappum Tolof.
 Senatores.

*In Scythiam iam fugit hyems, violisq; pruina
 Cessere, & nemorum iam reuifcitur honos.
 Argentum in nitidum fluij cryftalla liquefcunt,
 Limite legitimo ripa coërcet aquas.
 Carcere nunc frenat captiuos Aeolus Euros,
 Lasciuo tantum lufitet vt Zephyro.
 Tot varios diues veftit natura colores,
 Quot Veneris Cestum texuit alma Choris.
 Et mane aſtrorum dum cogit lucifer agmen,
 Vnio rore teres prata per vda fugit.
 Picta cohors auium dulci ferit aëra cantu,
 Latitiam alitibus prouocat ales Amor.
 In Cyprum reuehit Venerem cum vere nitentem
 Aurato incumbens alba columba iugo.
 Floribus inſtat apum luditq; emiſſa iuuentus,
 Diſticta hæc puerum pauit in vrbe Iouem.
 Delicias veris vobis hæc eſſe perennes
 Opto, Senatores, deliciæ Dryadum.
 Et verno & veſtro tellus ornata decore,
 Iam faciet cœli fortè pudere Deos.*

Hoſt

*Sic, liber infelix nimium, nimiumq; disertus,
Auxilium debes, cui facis exilium.*

*Sic lasciuia suum Nasonem scripta relegant
Euxini æternam littoris ad glaciem.*

*Admisit' ne aliud furij's deuotus Orestes?
Sustulit hic matrem, pellis, acerbe, patrem.*

Asylum nullum esse aduersus
mortem.

*Damnatur quibus mortalis ad vltima natus
Supplicia; omnes mors imperiosa trahit.*

Non oblita senum, pueris lactentibus instar.

Et nondum natis lumen iniqua negans.

*Nec tantũ arcessit mœstos Acherontis ad vndam,
Lætitia Chilon fertur obisse Lacon.*

*Lexq; rogata manet parcarum incisa tabellis,
Cum rapit hæc in ius, ne quis asyla petat.*

IURISPRVDENTIA.

De Carolo Lotharingo principe
& Cardinali illustris.

AD PHOEBVM.

*Me, Deli cœliq; decus nisi Phæbe iuuabis,
Quid faciam? cogar vertere nempe solum.
Credidit in gemmis atq; auro ingentia Præsul,
Quàm dedit huic nomen, tam Lotharinga capit,
Adde*

Adde, quòd ornatus puri putiq; talenta
 Mi dedit, hæc tabulis Gallia docta notat.
 Ne veniant primæ, cum fors reddenda, calendæ,
 O siste alipedes, Delie, Solis equos.
 Mi proba mille daret cœlestum nuncius ales,
 Dulcia qui nitidi mella lepôris habet:
 Ni sit in ære simul facundi Præsulis: en vult
 Cyllenen minimo vendere Mercurius.

Ad nobiliss. principem & Cârдина-
 lem de Guyssia Loharin-
 gi fratrem.

India Nyseum cælo dat, Thracia Martem,
 Dat Phœbum Delos, Creta dat ipsa Iouem.
 Hoc, præsul Guyssiane, tibi iam Gallia debet,
 Qui regum vt veteri stemmate, mente nites,
 Gallia permutat potius quàm prospera donet,
 In cœlum hanc propria tu quoq; laude refers.

Hannibalem alioquin inuictum sola vo-
 luptate superatum fuisse,

Regna ferox latè populans Oenotria vastat
 Hannibal, & Romæ ad mœnia fert Libyen.
 Mox celebres fecit diro certamine Cannas,
 Vtq; frequens stygiam presserit Umbra ratem.
 Comminuit Pœnum sola hæc victoria Regem,
 h Quem

Quem Mars non potuit, mox terit una Venus.
 Alpibus indomitum mollis Campania fregit.
 Quod Canna Aeneadis, dat Capua & Libycis.

Ad amicum religionis nomine, per calumniam accusatum.

De diuis dicere parum syncera locutus.
 Propter opes hæc fit lis tibi, propter opes.
 Nam sibi confinem, qui detulit, optat agellum:
 Verbaq; de falso mutua teste rogat.
 Et facit, & patitur quiduis ob munera iudex.
 Est tibi, quam sit ager, pluris habenda salus.
 Prædo petit, tu des, eunuchi Castoris instar
 Propter quæ petitur, qui pretiosa metit.

Qualem ultionem esse deceat.

Si graue sit crimen, si sit leuis ultio, non est
 Hæc finis tetri criminis, imò gradus,

De Sextia Iana,

Quot sunt ora duplex tempus spectantia Iano,
 Tot, nec plus, ut ait, vult sibi Iana procas,
 Nescit utrum potius spoliet, sic cum videt agnos
 Forte duos dubiam fert lupa raua famem.
 Hostibus eueniat talis victoria nostris,
 Nam prior huic, quamuis diues, abibit inops.

Princ

Principi Estæo, Ducis Ferrar. Filio, res
in Gallia gerenti.

Contempsit socerum proles Laërtia Solem,
Semideam & Circen postposuit patriæ.
Atqui res Gallas, princeps inuicte, sequentem
Ausonis ora petit te tua, Franca tenet.
Te tenet ut cretum regali è sanguine matris;
Iam proavos armis, quos imitare, refers.
Nil igitur Celtis debet Ferraria, nam te
Dat multis similem regibus ista ducem.

De Carolo Forcatulo per som-
num viso,

Torserat illustres latè nox humida cursus,
Ut mare sydereus grex bibat hesperium.
Elysij atavus redijt cum Carolus arvis,
Vel nolente dedit qui mihi Sole diem.
Non qualis Phaëton raptatus in æthere visus,
Aemonijs Hector vel religatus equis.
Nā chlamis hunc candens stellatimq; aurea cinxit,
Ut genium possis credere veste pium.
Me tamen increpuit verbis facundus amaris,
Quòd nostri premitur nobilis invidia.
Labe vaco, iuriq; vaco, gratisq; camœnis:
Hinc simulor priscis non generosus avis.
Mox anima Zephyri genius spirante recessit.

Tunc virtutis amor, luxq; dolorq; subit.

De iustitia, lege, principe, Deo
& Sole,

*Iustitia est legis finis, lex principis altum
Est opus, at princeps fertur imago Dei.
Virtutis deus est pulchra rex, ignifer huic Sol
Est similis, ni Sol nocte subinde cadat.*

P. Rebuffo Iurifcon. Lutetia
profitenti.

*Pontificum canonas, leges scis pandere regum,
Munera pontificis, paucave regis habes.
Ostrinum capiti tegmen tibi clauiger addat
Iulius, & nullus non tibi cedat honos.
Secula solum obstant, auro, Rebuffe, tacente,
Aenigma interpres perspicuus loquitur.*

Neminem necessariò, natura cogen-
te, malum esse. Ad Al-
lagrum.

*Si tua quos lœdit petulans lasciuia, nil tu,
Quam, natura parens nos ita finxit, ais.
Causari licet hoc lolio, licet atq; Chelhydri.
Nam non arbitrio, vi magis ista nocent.
Allager, inuitum si te peccasse fateris,*

*Inuito pariter debita pœna tibi est.
Fac redeas ad te: toruos procul abijce mores.
Qui mala destituit, sat facit ille boni.*

Ad Fannium.

*Te peto, te non sat robustum vernula dixit.
Luctari tecum nolo, quid ergo? loqui.*

*Quid fera significet, quam Ma-
trecas aluit.*

*Matrea Pharij semet fera seua vorabat.
Monstrificam prorsus nunc ego narro feram.
Cui similis tamen est tellus, quæ prodiga si quid
Est largita parens, rursus auara rapit.
Dat sata, dat mutos pisces, pictasq; volucres,
Dat pecus, excepta mente, dat hæc homines.
Corpus humo, sed mens semper non redditur astris.
Nam grauis ob vitium tertia regna petit.*

De Anguiano principe strenuis.

*Fiet vt Austrinum videat (sic auguror) axem,
Gallica dum letus rura colonus aret.
Henrico Anguianus quia sic pro principe princeps
Bella subit, regni mox vbi finis erit?
Aethiopes gemini geminis à solibus vsti
Finis erunt, coelum ni penetrare licet.*

Ad Ornum patria expulsū.

Cur adeò comes est vitæ tibi mœror? an insons

Quòd liuore tuum profugis, Orne, larem?

Exilium faustos transcribet numen in vsus,

Sacriferam Aeneæ duxit vt antè ratem.

Mœnia Sidonius Cadmus descripsit aratro,

Sed patris à regno diuitijsq; procul.

Ludentis tanta est plerunq; industria sortis,

Vt iactura lucrum, latitiamq; ferat.

Fregit Amalthea cornu Dictæa recuruum

Dimidium flores, copia, fama, decent.

Sydere donatur Iouis hinc nutricula, letis

Cum placuit diuis, tristia damna iuuant.

Ad Vastorem.

Nubem frontis amas, Curios, Brutosq; seueros:

Extrema, loqueris, mollior auricula.

Vtile, sed tantum verbis, postponis honesto:

Qui nil turpe putat, semper honesta facit.

Ant. Fumæo Paris libellorum in
regia magistro.

Vrbs si cum doctis Aeneia nosset Athenis

Quàm prædulce tuo nectar ab ore fluat,

illa daret fascès, nec deesset eburna curulis:

Archon. & Actæa summus in vrbe fores.

Gallorum excellens fruitur te Curia, priscis
 Secula sic facis hæc inuidiosa viris.

Amore dolorem & industriam
 acquiri.

Phæbe gemelle, faue: Phæbiq; gemella, faucto:
 Sit famuli vobis mutua cura, precor.

Sit mihi, sit vindex utriusq; argenteus arcus.

In me iam fregit tela Cupido decem.

Ille meos peior Lestrygone pascitur artus:

Nec benè respirat, pulsa dolore quies.

Ignescit, fateor, menti solertia maior.

In nostra laurum mente Cupido ferit.

Per Cybeles raptat me Dindyma, sitq; Citheron

Peruius, & sacro proluit amne labrum.

Pusio sic Veneris lædit feliciter, vnà

Vim facit & cordi, vim dat & ingenio.

In Menalinum.

In nos, in leges (nec miror) pessima profers.

Innotis latrant nam, Menaline, canes.

Ad Iunium Cercinnam.

Nil cum Marte, inquis, tenero, Cercinnia, poëta.

Bellaq; qui cantat, vix benè bella gerit.

Aònidum Calaber dic num fuit Ennius expers?

*Ceu corallia littoris Pachyni.
 Si spectas faciem, vides pruinas,
 Sed mistas hyacinthino colore.
 Eccur, ô dea, tandiu moraris?
 In cælo tuus Hesperus patescit,
 Stellæ parturiens, nec ampliores,
 Quàm Psyche tibi parturit nepotes.*

Fr. Oliuario Gallia Cancellario.

*Ob mores dotesq; tuæ, mera lumina, mentis,
 Præmia dat Gallæ Rex tibi prima togæ.
 Et finit, emeritus tanquam sis tempore Nestor,
 Absit ut à miro mirus honore labor.
 Elæo ut residet sompes certamine victor,
 Cælisfer Alciden ut sibi iunxit Atlas,
 Sic tibi lex comitem suffecit Regia gratum:
 Nil vetat in magnis laude valere duos.*

De Romulo.

*Non ego Dardanic demirror prælia Romæ,
 Sanguinis & prædæ cui dedit omen avis.
 Horrendi soboles Martis de vulture sumpsit
 Auspicium, dÿs est victima prima Remus.
 Romulus hinc dici meruit germanicus, ut Rex
 Qui titulos cæso victor ab hoste capit.*

Absent

Absentia ali amorem. ad Ant. Malra-
sum Senatorem.

*Iam nimium inuidit te magna Lutetia nobis,
Maturè vt redeas pulchra Tolosa rogat.
Absens absentem, Malrase, optare videtur
Te magis, amissas plus vt auemus opes.
Sic Luna, vt multum fraterno distat ab orbè,
Clara magis splendet, Sol minus inde later.
Est absentia alumnus amor, nam quisq; propinquus
Hoc magis est cordi, quò procul est oculis.*

Ad Candidum.

*Obstringi tibi me, quàm te mihi, Candide, par est.
Disparibus nec par conuenit obsequium,*

Ignorantiam quouis monstro
peio rem esse.

*Exitiale homini nimis est Inscitia monstrum:
Quod plusquàm Herculeis dignum obeat manibus.
Vastauit Nemeæ leo vix confinia syluæ,
Lernæum obsedit fertilis Hydræ lacum.
Antæum Libya timuit, sed sola, ferocem:
Setigero planxit vix Erymanthus apro.
Busirim Nilus crudelibus oderit aris:
Strymphali nimias fama recenset aues.
Singula contemnit fastu ignoratio, toto,*

g s Ni ca

Absent

STEPH. FORCATVLI
Nicaeant Reges, orbe vigere cupit.

Trophæum loquitur.

Segnitiem exprobrio deuictis hostibus index,
Prospera victoris bella decusq; probō.
Hæc circum spolijs stipata columna superbi
Spem domitis tollit, tollit & huic animus

Aduersus Deum non pugnandum
ad Zethum pictorem.

Titanas mihi pinge polo dare iura minantes
Pinge poli timidos arce carere Deos.
Si pote, pinge Gygis suspiria, feruidus Othryx
Quando euellit humo sydera quò feriat.
Ad primum à celo lapidem fera castra loco
Obsidioq; premat numina sancta grauis.
Addito gorgoneos monstrantem cœlitus ang
Pallada, seua nihil sit nisi saxa cohors.
Et latus in leuum montem moribundus Ech
Proijciat, iam iam guttur ad vsq; silex.
Vtq; loco iaculi iam versum in marmora fr
Sustulerit Typhon, mox lapis obrignit.
Insignem hoc titulo suscribito, Zethe, tabella
Sic perit, in superos qui leuis arma parat

Ad Macrum.

Semper hias ad opes, his mens eget, arca red

Dives es heredi, sed tibi, Macer, inops.

De Lauro, ad Ant. Solerium
Senat. Tholos.

*Non melius quisquam gladijs, quàm iuribus hostes
Iustitiæ expugnas, Terpsicoreniq; colis.
Heredem Daphnes, Soleri, tibi nectito Laurum,
Quæ vatum vittas ornat, & arma ducum.*

Quòd leges expedit esse difficiles.

*Abstrusas legimus lepto sub regmine leges:
Sic princeps statuit, plebs rogat, usus habet.
Lex, cœli donum est, gemma pretiosus orbi,
A Ioue quam Minos se didicisse refert.
A Vesta Scythicus Zamolxis, stans Apollo
Teq; Lycurge, docet: teq; Minerva, Solon.
At sacra si vulgò quis detegat, esto profanus:
Arcano gaudent hæc latuisse loco.
Cur oculis captus Bomæ fuit Appius? an non
Quòd servus adytum prodidit herculeum?
Numenium noctu torserunt somnia: passim
Dixit Eleusina mystica sacra deæ.
Ius Mosi in rigido qui monte & fulgure fecit,
Ad pulchras rigidum res quoq; fecit iter.*

De Melisæa.

Cæcus Amor verè est, oculos Melisæa loquaces

Huic

Dives

Huic rapuit, cæco mox rapuit pharetram.

Positum Pe. Forcatulo patrueli.

*Mors, decus, & luctus, multo de vulnere manant;
 Quæsit hic celeri morte perenne decus.
 Militis extat adhuc Gallo pro nomine functi
 Qui mergi lacrymis debuit vsq; dolor.*

Ad Oliuarium Maignyum de
 I. Ant. Bayfo.

*Me miseret Flacci, Bayfus quòd scripserit odas:
 Scribere si pergas, Pindare, quid facies?
 Exercent Musa per Phocidos arua Choreas
 Dum Bayfus digitis, oreq; dulce canit,
 An' ne duos, Maigny, superet, doctissime, quæras,
 Quid scio? te alterutro plus potuisse scio.*

De Corallio & mente
 humana.

*In Siculo ramosa leges Corallia ponto,
 Vilia sunt in aquis, sed pretiosa foris.
 Nanq; frutex censim lapidescit in aëra surgens,
 Et rubra pro tenui germine gemma nitet.
 Sic hominum sordet fluctu mens obruta mundi,
 Libera quæ scandens. æthera, lumen habet.*

Veris

Veris aduentus, ad Augerium Lantanum fan-
 ctæ crucis Abbat. & Theodorum Mule-
 tum in magno consil. & Fr. de nu-
 ptiis, ac Pe. Pappum Tolos.
 Senatores.

*In Scythiam iam fugit hyems, violisq; pruina
 Cessere, & nemorum iam reuirescit honos.
 Argentum in nitidum fluij crystalla liquescunt,
 Limite legitimo ripa coërcet aquas.
 Carcere nunc frenat captiuos Aeolus Euros,
 Lasciuo tantum lusitet ut Zephyro.
 Tot varios diues vestit natura colores,
 Quot Veneris Cestum texuit alma Choris.
 Et mane astrorum dum cogit lucifer agmen,
 Vnio rore teres prata per vda fugit.
 Picta cohors auium dulci ferit aëra cantu,
 Latitiam alitibus prouocat ales Amor.
 In Cyprum reuehit Venerem cum vere nitentem
 Aurato incumbens alba columba iugo.
 Floribus instat apum luditq; emissa iuuentus,
 Dictæa hæc puerum pauit in vrbe Iouem.
 Delicias veris vobis has esse perennes
 Opto, Senatores, deliciæ Dryadum.
 Et verno & vestro tellus ornata decore,
 Iam faciet cœli fortè pudere Deos.*

Host

Hostem non esse con-
temnendum.

*Vir Sparte salubris fertur vixisse Lyncurgus,
Legibus imbuuit hanc, moenibus exiit hanc.
Hostibus exponi nudam mos imperat urbem.
Hostes qui nunquam despicit, ille sapit.*

In Soricem, qua Homeri opera
præroserat,

*Cur ius hospitij violas, tenuiscula Sorex,
Sacriligo veterum ne pete dente libros.
Maonio saltem decuit te parcere vati,
Infestos ranis qui tibi pinxit auos.
Rode penū: quis, queso, vetat? tere dulcia liba:
Aonidum sacris parcito delicijs.
Non abies, qua Graius equum compegit Epēus,
Armatus mendax tot peperit Danaos,
Quot tu fers vtero prærosa volumina. sed quis
Indocili sinat hæc succubuisse feræ?
Ingluuiem ni forte tuam sic versibus explēs,
Quando immortales viua sepulcra decent,*

De Vesquino iurisperito.

*Vesquinum patriæ iam reddidit Italis hora
Mellifluos præter nil olet Alciatos.
Percurrit Phrygio structos Antenore muros:*

Non

*Non procul à Veneto Ius bibit iste Pado.
Chelum pro cælo bellè sonat, & sapit Alpes,
Iura scit Alpino frigidiora gelu.*

Ad Rusticum.

*Rustice, vere nemus grata cum frondibus umbra
Exuis, haud satyris tam nocuisset hyems.*

Pe. Paschalis doct.

*Alciden biduo absoluit Saturnius, in te
Quattuor insumpsit docta Thalia dies.*

Ad Varcum.

*Hec quia sunt oculis tantum sacrata pudicis,
Hunc rides, tanquam sit spado, Varce, liber.
Lampfacio dignum miraris numine carmen,
Comica quod Thais, sed pudibunda, legat.
Non ego molliculis famam pro versibus opto,
Rideri ut longa posteritate queam.
At si obscæna tuis respondent carmina votis,
Quod facias, quanuis me pudet, id referam.*

Ad librum docti cuiusdam
exulis.

*Et mortem & laudem diuina Philippicæ donant
Autori, est Musis qui sacer Ausonij.*

*Sic, liber infelix nimium, nimiumq; disertus,
Auxilium debes, cui facis exilium.*

*Sic lasciuia suum Nasonem scripta relegant
Euxini eternam littoris ad glaciem.*

*Admisit ne aliud furij deuotus Orestes?
Sustulit hic matrem, pellis, acerbe, patrem.*

*Asylum nullum esse aduersus
mortem.*

*Damnatur quibus mortalis ad vltima natus
Supplicia; omnes mors imperiosa trahit.
Non oblita senum, pueris lactentibus instat.
Et nondum natis lumen iniqua negans.
Nec tantū arcessit mœstos Acherontis ad vndam,
Lætitia Chilon fertur obisse Lacon.
Lexq; rogata manet parcarum incisa tabellis,
Cum rapit hæc in ius, nequis asyla petat.*

IVRISPRVDENTIA.

De Carolo Lotharingo principe
& Cardinali illustris.

AD PHOEBVM.

*Me, Deli cœliq; decus nisi Phæbe iuuabis,
Quid faciam? cogar vertere nempe solum.
Credidit in gemmis atq; auro ingentia Præsul,
Quàm dedit huic nomen, tam Lotharinga capit,
Adde*

Adde, quòd ornatus puri putiq; talenta
Mi dedit, hæc tabulis Gallia docta notat.
Ne veniant primæ, cum fors reddenda, calendæ,
O siste alipedes, Delie, Solis equos.
Mi proba mille daret cœlestum nuncius ales,
Dulcia qui nitidi mella lepôris habet:
Ni sit in ære simul facundi Præsulis: en vult
Cyllenen minimo vendere Mercurius.

Ad nobiliss. principem & Cârдина-
 lem de Guysia Loharin-
 gi fratrem.

India Nysæum celo dat, Thracia Martem,
Dat Phœbum Delos, Creta dat ipsa Iouem.
Hoc, præsul Guysiane, tibi iam Gallia debet,
Qui regum vt veteri stemmate, mente nites.
Gallia permutat potius quàm prospera donet,
In cœlum hanc propria tu quoq; laude refers.

Hannibalem alioquin inuictum sola vo-
 luptate superatum fuisse.

Regna ferox latè populans Oenotria vastat
Hannibal, & Romæ ad mœnia fert Libyen.
Mox celebres fecit diro certamine Cannas,
Vtq; frequens stygiam presserit Umbra ratem.
Comminuit Pœnum sola hæc victoria Regem,
 h *Quem*

*Quem Mars non potuit, mox terit vna Venus.
Alpibus indomitum mollis Campania fregit.
Quod Canna Aeneadis, dat Capua & Libycis.*

Ad amicū religionis nomine, per calumniā accusatum.

*De diuis dicere parum sincera locutus.
Propter opes hæc fit lis tibi, propter opes.
Nam sibi confinem, qui detulit, optat agellum:
Verbaq; de falso mutua teste rogat.
Et facit, & patitur quiduis ob munera iudex.
Est tibi, quàm sit ager, pluris habenda salus.
Prædo petit, tu des, eunuchi Castoris instar
Propter quæ petitur, qui pretiosa metit.*

Qualem ultionem esse deceat.

*Si graue sit crimen, si sit leuis ultio, non est
Hæc finis tetri criminis, imò gradus,*

De Sextia Iana.

*Quot sunt ora duplex tempus spectantia Iano,
Tot, nec plus, ut ait, vult sibi Iana procas,
Nescit utrum potius spoliet, sic cum videt agnos
Forte duos dubiam fert lupa raua famem.
Hostibus eueniat talis victoria nostris,
Nam prior huic, quannus diues, abibit inops.*

Princ

Principi Estæo, Ducis Ferrar. Filio, res
in Gallia gerenti.

Contempsit socerum proles Laertia Solem,
Semideam & Circen postposuit patria.
Atqui res Gallas, princeps inuicte, sequentem
Ausonis ora petit te tua, Franca tenet.
Te tenet ut cretum regali è sanguine matris;
Iam proavos armis, quos imitare, refers,
Nil igitur Celtis debet Ferraria, nam te
Dat multis similem regibus ista ducem.

De Carolo Forcatulo per som-
num viso,

Torserat illustres latè nox humida cursus,
Ut mare sydereus grex bibat hesperium.
Elysij atavus redijt cum Carolus aruis,
Vel nolente dedit qui mihi Sole diem.
Non qualis Phaëton raptatus in aethere visus,
Aemonij Hector vel religatus equis.
Nā chlamis hunc candens stellatimq; aurea cinxit,
Ut genium possis credere veste pium.
Me tamen increpuit verbis facundus amaris,
Quòd nostri premitur nobilis invidia.
Labe vaco, iuriq; vaco, gratisq; camænis:
Hinc simulor priscis non generosus auis.
Mox anima Zephyri genius spirante recessit.

Tunc virtutis amor, luxq; dolorq; subit.

De iustitia, lege, principe, Deo
& Sole,

*Iustitia est legis finis, lex principis altum
Est opus, at princeps fertur imago Dei.
Virtutis deus est pulchra rex, ignifer huic Sol
Est similis, ni Sol nocte subinde cadat.*

P. Rebuffo Iurifcon. Lutetiae
profitenti.

*Pontificum canonas, leges scis pandere regum,
Munera pontificis, paucave regis habes.
Ostrinum capiti tegmen tibi clauiger addat
Iulius, & nullus non tibi cedit honos.
Secula solum obstant, auro, Rebuffe, tacente,
Aenigma interpres perspicuus loquitur.*

Neminem necessario, natura cogente,
malum esse. Ad Allagerum.

*Si tua quos ledit petulans lasciuia, nil tu,
Quam, natura parens nos ita finxit, ais.
Causari licet hoc lolio, licet atq; Chelhydri.
Nam non arbitrio, vi magis ista nocent.
Allager, inuitum si te peccasse fareris,*

*Inuito pariter debita pœna tibi est.
Fac redeas ad te: toruos procul abijce mores.
Qui mala destituit, sat facit ille boni.*

Ad Fannium.

*Te peto, te non sat robustum vernula dixit.
Luctari tecum nolo, quid ergo? loqui.*

*Quid fera significet, quam Ma-
trecas aluit.*

*Matreæ Pharij semet fera sæua vorabat.
Monstrificam prorsus nunc ego narro feram.
Cui similis tamen est tellus, quæ prodiga si quid
Est largita parens, rursus auara rapit.
Dat sata, dat multos pisces, pictasq; volucres,
Dat pecus, excepta mente, dat hæc homines.
Corpus humo, sed mens semper non redditur astris.
Nam grauis ob vitium tertia regna petit.*

De Anguiano principe strenuifs.

*Fiet vt Austrinum videat (sic auguror) axem,
Gallica dum letus rura colonus aret.
Henrico Anguianus quia sic pro principe princeps
Bella subit, regni mox vbi finis erit?
Aethiopes gemini geminis à solibus vsti
Finis erunt, coelum ni penetrare licet.*

Ad Ornū patriā expulsū.

Cur adeò comes est vitæ tibi mœror? an insons

Quòd liuore tuū profugis, Orne, larem?

Exilium faustos transcribet numen in vsus,

Sacriferam Aeneæ duxit vt antè ratem.

Mœnia Sidonius Cadmus descripsit aratro,

Sed patris à regno diuitisq; procul.

Ludentis tanta est plerunq; industria sortis,

Vt iactura lucrum, lætitiāq; ferat.

Fregit Amalthea cornu Dictæa recuruum

Dimidium flores, copia, fama, decent.

Sydere donatur Iouis hinc nutricula, lætis

Cum placuit diuis, tristia damna iuuant.

Ad Vastorem.

Nubem frontis amas, Curios, Brutosq; seueros:

Extrema, loqueris, mollior auricula.

Vtile, sed tantum verbis, postponis honesto:

Qui nil turpe putat, semper honesta facit.

Ant. Fumæo Paris. libellorum in
regia magistro.

Vrbs si cum doctis Aeneia nosset Athenis

Quam prædulce tuo nectar ab ore fluat,

Ille daret fascēs, nec deesset eburna curulis:

Archon. & Actæa summus in vrbe fores.

Gall

Gallorum excellens fruitur te Curia, priscis
 Secula sic facis hæc inuidiosa viris.

Amore dolorem & industriam
 acquiri.

Phæbe gemelle, faue: Phæbiq; gemella, faueto:
 Sit famuli vobis mutua cura, precor.

Sit mihi, sit vindex utriusq; argenteus arcus.
 In me iam fregit tela Cupido decem.

Ille meos peior Lestrygone pascitur artus:
 Nec benè respirat, pulsa dolore quies.

Ignescit, fateor, menti solertia maior.
 In nostra laurum mente Cupido serit.

Per Cybeles raptat me Dindyma, sitq; Citheron
 Peruius, & sacro proluit amne labrum.

Pusio sic Veneris lædit feliciter, vnà
 Vim facit & cordi, vim dat & ingenio.

In Menalinum.

In nos, in leges (nec miror) pessima profers.
 Innotis latrant nam, Menaline, canes.

Ad Iunium Cercinnam.

Nil cum Marte, inquis, tenero, Cercinnia, poeta.
 Bellaq; qui cantat, vix benè bella gerit.

Aonidum Calaber dic num fuit Ennius expers?

*Pegaseo frondem primus ab amne tulit.
 Centurioq; tulit nodosam in prælia vitem,
 Dum nec deesse duci, nec superesse cupit.
 Acris prædulcis succendit prælia cantus.
 Non amat imbelles bellica Musa viros.*

*Falsò dici nihil factum quin fuerit prius
 ad Ant. à Medone Cardinalem,
 Archiepis. Tolos.*

*Nil fieri Samius fertur dixisse Lamiscus,
 Quin factum extiterit (fallitur ille) prius.
 Impius æternum tacito molimine mundum
 Innuit, effætos nec noua posse Deos.
 Quin natura opifex solerti indagine multas
 Aut premit, aut artes inuenit, atq; polit.
 Teq; sinu mira, Præsul, nouitate recepit,
 Reddendum tellus sydus in astra nouum.*

Vitem ferit, ac Baccho dedicat.

*Hanc Bromio vitem voueo, quæ parturit vuam,
 Vt quam rite manus nunc ferit, ipsa legat.
 Verba, pedesq; reget saltem festina nepotum,
 His vitem, hæc nobis carmina pauca sero.*

*De nuce arbore, & Acanthidis auiculæ
 pullis, explicatio.*

In nuce grata rubis nidum coniecit Acanthis,

Tacta

Tacta Iouis telo nux tamen alta viret.
Fovebat nido pullos tot parua minutos,
Ostendit pluuias quot mera nox Hyadas.
Hos prædo accipiter pedibus mox abstulit unciis,
Et fuit his bustum, queis dedit antè necem.
Dic quid id est, Calchas Thymbrei numinis augur,
E nuce septem animas quòd simul vna rapit.
Vix capio, ni nux frondens à fulmine rursus
Significet pressum surgere posse virum.
Exiguos rapiens portendit fortior ales,
Quem non esse viro cum potiore parem.

Ad Musam.

Nocticolor pullos Clotho si neuerit annos,
Tu niueum, Clio candida, texe decus.

Arnoldo Ferrono consiliario Regio
Burdigal.

Præfractos Francùm Reges, Ferrone, disertos
Tu facis, & vita das redeunte frui.
Plus Mausoleis hoc est donasse sepulchris,
Et tibi quàm Phariis ponere Pyramidas.
Veridicus iudex est scriptor, legibus æquans
Historias, in idem cogis utrasq; nemus.

h s Verit

Veritas eruentis damno saepe
aperitur.

O *s*rites *M*iris narratur viribus herba,
Sumpta vel in medio corde venena domans.
*I*terit extemplo tamen hanc qui vellit, & *o*rcum
It de *N*iliaco, quo viret herba, solo.
*S*ic saepe eruitur longa è caligine verum,
Qui tamen hoc alijs eruit, ipse ruit.

Nobiliss. Archæi vicecomitis Ioyeusæ
Fil. Epitaph. ad Mercurium.

*T*ristitiam lenis plectrum, *C*yllenie, pulsans,
Ut summi *A*rchæus causa doloris obit.
O utinam lenisse queas simul impia fata,
Impia quæ bello præripuere ducem.
*C*um tamen huic adeo sit vitæ fama superstes,
Post propriam natus creditur esse necem.

Quid *H*arpyiarum fuga vetus
sibi velit.

*H*arpyias inuita tulit *P*hincia tellus,
Quas alites possit dicere quis furias.
*N*on cælum his propius tetigit quæ sanguine gaudet
*P*ygmeo, vel quæ fulmina gestat auis.
*Q*uid faceret cæcus *P*hineus, ut turpia pellat
Monstra, quibus curvæ sunt celeresq; manus?

Deplor

Deploratus erat, geminos quo tempore fratres
 Hospitio Zeten suscipit & Calain.
 Penniger, & rapidi proles Aquilonis uterq;
 Obscænas volucres, nec sine laude, fugat.
 Nemo potest animi fœdas extrudere sordes.
 Aethera ni penna qui rationis adit.

Thomæ Foresi Lodouæo, Senatori.

Te tulit ora ingis, riuisq; sequacibus ample
 Fertilis, & te nil letius ora tulit.
 Quem simul ac iuris vidit prudentia, dixit,
 Hactenus Vlpianos non memini esse duos.

De pluuia mensis Aprilis.

In gremium terræ rorat genitabilis imber:
 Vi fluitant Euro tritica, nube madent.
 Solibus occiduis dum tingitur aurea nubes,
 Ad Danaën rursus quis putet ire Iouem.
 Hæc sunt veris opes, quas longū spondet in annum,
 Sub trabe cum tenuem ponit hirundo casam.
 Et quantum hyberno letantur puluere farræ,
 Tam verno gaudent luxuriantq; luto.

In Ignauiam.

Fœda parit matri similes ignauia natos:
 Pauperies huic est filia, mas dedecus.

Perdid

*Perdidit hæc Sybaris notiſſima mœnia luxu,
 Cui potior vigili ganeo, ciuis iners.
 Quicumq; ingenium patitur ſylueſcere deſes,
 O Dii, quàm varius educat ille feras.*

Daumalio principi claris.

*Aſſertor patriæ, præcellis iure Camillum:
 Hic captam eripuit, re capiatur agis.*

Iuri ciuili vale renuncians,
 bellum cogitat.

*Siccine tu pergis mihi, ius, imponere, dic te.
 Ingratum tandem nonne fuiſſe pudet?
 Quò vertar? noui, capiam pro legibus arma.
 Caſſide viq; caput munio, caſtra ſequor.
 Hinc abeo, Cotem Galli tyronis, ad Alpes,
 His quot bella geram, totq; trophæa feram.
 Diſcedens angor, mortem ceu forte duobus
 Dum meditans, natis Colchis acerba parat.
 Ceſar vt in ripa dubitans Rubiconis, an hoſtis
 Ingratæ fieret fortis eques patriæ.
 Iam cinxi arma, vale ac ſalue, te dicis amicum.
 Diſtat ab hoſte nihil ſiquis amicus obeſt.*

Aegidio Boyero Epifcopo Agathenſi.

Vt cœlum repetes (nondum, ſi credar, adibis)

Cœleſt

*Cœlestes tacito cardine verte fores,
Te Dÿsi audierint, cogetur cedere mystes
Tunc Numa, ni officijs se abdicet ultro sacris.
Quid faciet, qui nil didicit quàm mystica? sed tu
Nobilis humana flamen in arte vales.*

Dolet ob Clytiam læsam
vulnusculo.

*Cum Clytia in sylua libuit colludere, punxit
Huic acus, & tinxit sanguine parua manum.
Sic violet quisquam minio subtiliter album,
Quod saltu in Mauro belua ponit, ebur.
Tam paruum potui lacrymis lauuisse cruorem,
Dum plus illa meo tacta dolore dolet.
Sic Diomedis ego nolens in crimine versor,
Aetolo Gnidiã cum ferit ense deam.*

Philippo Coustouxano publico iu-
rium professori Tolos.

*Plutonis galea, & lydi Gygis annulus adsit,
Hos digitos, illa cinge, Philippe, caput.
Non utroq; tamen poteris desisse videri,
Conspicuum te ius semper utrunq; facit.*

Ad Phœbum, ut Celocem puniat qui
de Poësi malè senserat.

Quin recoquis, Pœan, velocem, inuicte, sagittam,

Qua

Qua perijt Python pectore fixus humi,
 Te prisco Pythone Celox crudelius vrget,
 Quando nouem tresbis vix ait esse deas.
 Audit, amatq; minus Siculã quã carmina Scyllã,
 Quæ latrat varios inguine cincta canes.
 Huic ne cede necem, pœna est hæc omnibus æqua,
 Copia fac desit saepe petita necis.

De Io. Begatio consiliario Regio
 Diuionensi, ad Vraniam.

Quæ res, musa, tenes Cyrrha, quæ regna caballi
 Alitis, an dulcis te piget imperij?
 Discere ius optas cithara tantisper omissa,
 Nam tibi ius famam, sed dabit ista famem.
 Consule Begatium, nam quis tibi notior hoc est?
 Legiferam vincas vt Cererem, atq; Themis.

De Daphnes exitu ac
 fructu.

Virginis in Laurum versa Peneidos ora
 Aspiciens mœslus lurida Phœbus, ait:
 Fronde triumphali succinctus, mitia saltem
 Poma legam, Diuûm non ego malo dapes.
 Heu solitos mores arbor tenet, & quod amarum
 Exitit in Nimphæ pectore, bacca refert,

Nic. Abbæo medico.

*A te artis medices differt Epidaurius autor:
Aurea barba illi est, aurea lingua tibi est,*

Ad manes eorum qui in acie
ceciderunt.

*Num bello extincti funebrem queritis urnam?
Vos, cœli toto fornice numen humat.
Injicit atq; ultrò terram natura relictis,
Communi expectans omnia danda rogo.*

Alexand. Farnesio cardi-
nali Rom.

*Alatio Tybri ad Gangem Solisq; cubile
Farnesie est, præsul, fama vagata domus,
Sceptringeros pro pace vigil composito Reges,
Halcyonum belli fluctibus adde dies.*

Ad Dianam.

*Ducis odorisequos quó nam Dictynna molossos,
Lusitat instabili dum levis aura coma?
Et pharetra ex auro bellè Threïssa renidet,
Sylviuagos an tu sic agitabis apros?
Non traxit versutus Amor te Latmia talem
Ad iugam: nam celer hic oria lenta petit.*

Nihil

Nihil laude dulcius.

Dulce est laudari, melos est nec dulcius vllum.

*Non Thamyra plectrum, non moriturus Olor,
Impellit medios equitem laus pulchra per hostes,
Ut plusquam mortem fugerit iste fugam.
Pangere laus suasit victura volumina, multam
Parrhasij ad noctem detinuitq; manum.
Nos ferit hæc blande mercedis virgula, laudem,
Laude nihil dignum qui facit, ille fugit.*

Ad Helnam.

*Connubio ut retrici nos iungant, Helna, parentes,
Vis, nec ad id forma, sed magè dote ferar.
Vis prece, vis etiam nummis, vis nitar amicis,
Mille petita velut sis Atalanta procis.
In nigra tibi dos dicetur forte moneta,
Proq; breui quæstu tempora longa teram.
Aureus ob Congrum quàm stultè mittitur hamus.
Persimile est damno cum nocet, Helna, lucrum.*

Ad Iudicem furem.

*Iure abigis fures, prædo nequissimus idem.
Nec metuis proprijs ut capiare plagis.
Artificis memorère bouem sortemq; Perilli,
Cum similes mores autor & ultor habes.
Nemo sua alterius deleuit crimina pœna,*

Sed

Sed proprio ut forex disperit indicio.

Dianæ de Sanualier Valenti-
næ Duci.

*Te iuuet vtra magis virtus fortunaq; certant,
Hinc generis splendor militat, hinc animi.
Hinc facies qualem Cinyreius optet Adonis,
Hinc suadela tuis mel operata labris.
Iudice sub Phœbo nutat victoria, censet
Diffundi, quia res non liquet, ille diem.
Mente Diana tibi tam par, quàm nomine, palmam
Nec dat Fortuna, nec negat ingenio.*

Vinci interdum præstat. Ad
Lermum.

*Non semel in melius vertuntur, Lerme, pericla,
Et satius vinci quàm superare fuit.
Et cladem & famam Teucris Saturnia donat,
Dum fauet Argolico iam duo lustra duci.
Enauit Phryxus Colchos, at decidit Helle,
Aeterni vitreo nominis apta freto.
Fert hūc fulua pecus, fert hęc laus viuida, nec quit
Aut casu, aut tumulo nobiliore frui.*

Ad amicum pacis studiosum.

Si dirimis pacto quantas vicinia lites

*Instituit, prætor penè quiescet iners.
 Nil venator agit iuga per Gortynia telo,
 Si quisquam à Cretæ saltibus arcet apros.*

Ad Aulam.

*Quicquid habet Serum pretiosi velleris arbor
 Quæris, & Aula tuam prodigis in tunicam,
 Circuit aureus hanc limbus, teretesq; mamillas
 Comprimit, at fuluum colla monile grauat.
 Inquinat & rubrum. pudor est, tua serica coccum:
 Sic pudibunda magis pallia mente geris.
 Portia num timuit fastu castissima tanto?
 Scis habuit Brutum nata Catone virum.
 Matronæ propera, non pictam sumere vestem.
 Illa tegit corpus, detegit hæc animum,*

Io. Paulo à sancto Io. Baroni.

*Iuppiter in Phrygiam quinquennis sæuijt Idam,
 Et tenera fulmen torsit inerme manu.
 In cunis geminos natus Ioue sustulit angues,
 Vir demùm à Mauro poma Dracone tulit.
 Eloquio sed tu duplici cùm, Paule, nitescas,
 Tam iuuenis, tibi mens non ne videtur anus?
 Non est hoc specimen, nunquam tua floruit ætas:
 Nam suaves fructus ista repentè dedit.*

Ad

Ad Alerten.

Cæsarei omninò iuris penetrasse recessus

Diceris, es fama req; peritus, Alers.

Sed quos, quæso, iuuat tua vox vel cautio? de te

Num schola vel lucrum grande, tribunal habet?

Iuppiter an vegeto donauit lumine solem,

Ignifer vt soli splendeat ipse sibi?

Nascitur hæud quisquã sibi met, Respublica partem

Vendicat, & partem proximus aut socius.

Occultam superat manifesta industria curam;

Instruit artifices illa, sed ista facit.

Ad Theodorum.

Me pugnae meritum palmam, Theodore, fateris.

Hanc adimi vt patiar sæpe diuq; rogas.

Aiax, inquis, erat potior cui cessit, Vlysse.

Aureus hic blandè me iugulat gladius.

Claudio de Orczon castrensi
episcopo.

Mens, forma, & munus, tria sunt nec blandior istis

Diuùm hominumq; parens quæ tibi sacra dedit.

Mentem perpoliunt ars & facundia, nec tu

Hanc generis vinci nobilitate sinis.

Quis sit in ore decor taceo, quæ functio celsi

Muneris, hoc præsul, Roma dat, astra probant.

*Vive diu felix, diuûm nam serius ædes
Mens decet vt repetat, quæ benè sic habitet.*

De Basijs Clytiæ. Ad Callicum.

*Quod sapit Assyrius paulò ante incendia nidus,
Quod Nardo effusa, Callice, fractus Onyx.
Inguine Sarmatici legitur quodcunq; Zybethi,
Quod lambens Eurus thura Sabæus olet.
Hoc Clytiæ, fallor, nam plus mihi basia fragrant,
Idalius vellet qualia mane puer.*

Ad Valentem, de rure suo.

*Ad lapidem breue rus quartum, nec pœnitet, emi:
Annuam nam segetum Gargara fundit ager.
Est coelo atq; solo nusquam clementior, aut qui
Autumno satiet fertiliore lacus.
Ampla sub vrbe, Valens, spectas prætoria, lauro
Semper opaca tibi, lætaq; vere rosis.
In steriles hortos sulco deducitur vnda,
Argillam iussæ sic comitantur aquæ.
Horrea plena volo, tu vis umbracula, differt
Rus vtrunq;, illud nos alit, hoc alitur.*

Ad Galleonem.

*Barbigeræ assiduus sugis lac, Galleo, capræ.
Iuppiter haud tamè hinc, sed magis hircus eris.*

Nihil

Nihil temerè credendum.

Credulitas multis peperit scelerata dolorem.

Hæc verò est fictis edita blanditijs

Audyt vt Theseus neglecta iurgia Phædra,

Hippolytus rapidis dilaniatur equis.

Angitur hinè, falsumq; scelus dum vindicat ultor;

Incidit in verum credulitate nefas.

Ad Io. Mensencallum Senatus Tolos.

Præsidem Max. Iurisc.

doctiss.

Mansencalle, amplum claris spaciaris in orbem

Laudibus, Alcmena filius vt pedibus.

Monstra manu Alcides, docta tu mente repellis.

Ille feras, mores deÿcis ipse malos.

Ius accepta refert legum tibi dulcia bella.

Qui superat potior, doctior alter abit.

Dij faueant pulchris, præsces æquissime, cœptis:

Qui clauum in puppi iura vehente tenes.

Da mihi, si merui, leges vt pandere pergam.

Et faueas, si mi iusta palæstra fauet.

Sic Deus in cœlo statuât si quando Senatum;

Te superis serum reddere iura velit.

Ad Atlantem.

Maure senex, caueas infecti nomine damni,

*Stellifero impendet magna ruina polo.
 Forte Iouem Typhon congestis montibus vrget,
 Quodq; queunt superi fortè nequire timent.
 En tonat, & subitas accendunt fulgura nubes.
 Enecat & nimbus fulmina crebra celer.
 Ni respicit cœlum mundi pomœria tutus
 Egrediar, virtus qua sibi pandit iter.*

Ad Lancum.

*Præfaris te elegos in vulgus mittere tristes,
 His risu excepti flebiliore nihil.
 Loripedes versus par est donasse cachinno,
 Non aliter lacrymas barbitos ista ciet.
 Quæsitum in Memphi non si lugebis Orisin,
 Non orbam in Sipylo si recitabis anum.
 Te, quem Dii perdant, ulcisci sat potes vnus,
 Ridiculus elegis si dare plura velis.*

Remedium amoris. Ad Aulum.

*Tanquam sim Pæon vel Phœbi filius, vrges,
 Sanus amans fieri qua ratione queas.
 Res est perfacilis: dextrum te sumere cornu,
 Quod cernus syluis occultit, Aule, decet.
 Quodq; Filix inculta refert, hoc tundito granum.
 Nec cinis Assyriæ desit odoribus auis.
 Protinus incipies formosam odiſſe puellam,*

Tyndaris ut Paridi inuisa Lacæna Phrygi.
Sænijt in sese Dido, sed fata vetabant,
Quod nequit à medicis, impetrat à gladijs.

Mosellam flumen ditioni Gallorum
 nunc subesse.

Quod mutasse suos dicuntur flumina cursus,
 Et soliti tandem pœnituisse vadi,
 Non miror, Phrygium legimus migrasse Caicum.
 Atq; Mosella recens Galla per arua fluit.

Disertifs. du Tou. paris. aduocato.

Cum suprema tua decoras subsellia voce,
 Eloquio totum laude repletq; forum,
 Diceris & meritò Cygnus Sirenq; forensis,
 Iudicium extorquens Præsidis è manibus.
 Quid faciet probitas? gliscent nam crimina sensim,
 Si capitale tua diluis arte nefas.

De nomine Stephani.

Omen habet nomen Stephani, nec flagito laurum:
 Ex hedera *Στέφανου*, Calliopæa, peto.

Ad Mortem, in funere Nicol. Ber-
 trandi Præsidis.

Mors, actum video, misella, de te:

Non est nequitia negare pœnas,
 Cùm plus sit rationis, & caballo.
 Tollis, non homines, sed miones:
 Reges, inde duces, & eruditos.
 In sanctumq; manus iacis senatum.
 His in funeribus modus parètur,
 Maiestatis eris rea imminuta.
 Rides, conijcio quid ipsa sentis:
 Haud tu perpetuum times Arreston.

Ad Pacem.

Pax mellita redi Diuùm de sedibus, ardor
 Bellicus inualuit iam satis, alma redi.
 Sanguine rubra prius tellus, nunc ossibus albet.
 Deest populis hæres, tu nisi grata venis.
 Iura silent, rerum potitur pro iuribus ensis,
 Pro falce est iaculum, pro pietate metus.
 Pax tandem miserere, redi, tu sola triumphos
 Excellis varios: est tibi alumna quies.
 Pro lituis huc mitte Lyras, milesq; Lycum
 Cùm biberit galea, ter pede pulset humum.
 Ditis ad antra nigri properet feralis Enyo,
 Otia mortales, Marte silente, decent.
 Leta adamante liget mœstum concordia bellum.
 Lis opus est hominum, pax opus alma Dei.

Ad

Ad Iudicem de lictoribus.

*Te faciunt magnam lictores iudice prædam;
 Dum clam facta audes dissimulare palam.
 Publica lex illis vnda interdicit & igni,
 Hac sylua excisa crede deesse lupos.*

Theronis Tumulo.

*Heu perijt Theron, Tellus turbatur, & aër,
 Hic caruisse dolet tristis, at illa volet.
 Prouida sustulit hunc, sed coruis inuida, febris,
 Atropos huic funem torserat ad laqueum.*

Ad Ligdam.

*In somnis visa est Hecube Priameia coniunx,
 Pro puero accensam se peperisse facem.
 Laomedontis opes quæ vastet & Ilion ingens,
 Infaustum enixa est mane sed illa Parin.
 Teq; facem somno vidisse puerpera narras:
 Fax Hecubes vrit, Ligda, sed ista micat.*

Fortuna quandoque vincit
consilium.

*Eximium forma miroq; colore Nealces
 Pinxit equum, Lapithæ vix aluère parem.
 Ut cursu somipes gressus glomerabat anhelans,
 Sed! spumam frustra fingere pictor auet.*

*Spongia, cum varios qua terferat ante colores,
 Forte cadens, frenos oraq; tangit equi.
 Spuma labris optata manet: sic prospera clari
 Sors valet artificis vincere consilium.*

Ad Mercurium. de Fr. Bartolomæo
 Senatore, & Præside
 designato.

*Est istud quod ais, Maia doctissima proles,
 Thesaurum ingenij Bartholomæus habet.
 Vel geminis virgans serpentibus ipse trilicem
 Huic dabis, ingenita si grauitate petat.
 Mortali an dubitas superari præsides? sic est.
 Sors alterna viros nam premit atq; Deos.*

Nihil cunctandum. ad
 Aulum.

*Nil properè fieri, nil serò conuenit, est his
 Quid mediocre, virū quod decet, Aule, probum.
 Mala cito Augusto ne punica carpe, putatam
 Serius in vitem iura Cuculus habet.
 Tardigrada alipedem ceruum testudo moretur,
 Neclere quando moras vel properare cupis.
 Segnitie lenior tamen est solertia praceps.
 Sape quidem hæc, fateor, semper at illa nocet.*

Quid

Quid virtutem alat.

Spes laudis, pœnæq; metus, duo iuris & orbis
Vincula, virtutis sunt alimenta sacrae.

De Lyridis matrimonio.

Lyris heri stolido denupsit stulta marito.

O Hymen, insolitos funde, Hymenæe, iocos.
Occidit Alcestis charo pro coniuge coniunx,
Occidet hæc, desit rixa diurna domi.
Inter utrumq; probet lex dona impunè licebit,
Mutuus alterutrum non spoliabit amor.

Mutua amantum periuria.

Non amo iam Clytiam, sed non est credula, iuro
Lumina per Clytiæ, signa gemella, mee.
Tangit & illa aras, liquidò iurare parata est,
Ut me nec (quia sim perfidiosus) amet.
Inficians adfert numen, nec credo, tonantis
Cum dea sit, si non per Stryga iuret, amat.

Ad Vidamum Chartræum nobiliss.

Quo ruis in pugnam, quo tandem Vidame? num vis,
Ut Codrus pulchra querere fraude necem?
Cum cupias Francùm latos protendere fines,
An cupis ut vitæ sit tibi meta brevis?
Ignitum Colubræ tonitru vitetur ahene,

Quos

Quos premit obsidio, deditio capere.
 Vulcanum metuo, Marti quia fertur iniquus,
 Ne pro Threicio te petat ille Deo.

Ad Sextum.

Aeger eras, nunc, Sexte, vales, dum desijt vxor
 Mœchæ, & ceruos cornua iacta iuuant.

Alphentis pueri Casus, &
 transformatio in
 arborem.

In Phaëtonæo dum flumine succina quærit,
 Pollicita est Graiùm quæ leuis historia,
 Delusus rapidis Alpheus immergitur undis,
 Destituitq; vagum lubrica ripa pedem.
 Nereides luxisse ferunt, & nectare lotum
 Margine fallacis deposuisse vadi.
 Populum in herculeã mutatur, & vndiq; frondens
 His, per quas perijt nunc quoq; crescit aquis.

Ad Vastorem Sophistam.

Argutus capiti fingis mihi cornua, Vastor,
 Quod non amisi me retinere probans.
 Obluctor sic ipse: tua cum coniuge quidam
 Lusitat, is verum non ne sophisma facit?
 Quid mihi, quid ve tibi cum nugis, Vastor, acutis,
 Candidam Anaxagoras dum negat esse niuem?

Est,

*Est, igitur, non est, repetas, variamq; Chimæram:
Sat ratio vires Bellerophontis habet.*

Amorem marinis fluctibus conferri.

*Quàm scitè genitam dixerunt Cyprida Ponto
Antiqui, fluctus sunt utriusq; graues.
Vis tamen haud vexat timidos Aquilonia nautas,
Quandoq; quin curuet lenior aura sinus.
Perpetua sed amans vexatur quisq; procella.
Sic luna occiduum fertq; refertq; fretum.*

*Simoni Raynerio Pedenacæo.
Senatori Tolos.*

*Exiguæ ornatus, Rayneri, maximus urbis,
Ingens magnifici viue senatus honor.
Nestora penè refers Pylium discrimine paruo.
Vincitur ingenio, vinceris ut senio.*

*Omnia ruinae exposita præter
virtutem.*

*Qui tam mira recens habuit primordia mundus,
Idem erit accenso præda suprema rogo.
Iamq; superba ruunt terræ miracula tristi
Clade, Semiramie deest Babilonis opus.
Regia quid Cyri lapides ubi vinxerat auro
Memnon? puluis abit nam domus, ut dominus.*

Omnia

*Omnia disſpereunt in longa obliuia, virtus
Sola perennis erit mentis ad aſtra comes.*

Ad Gaſtricum.

*Cum meliora Ceres mandarit ſemina campis,
Si viridi Liber palmite vina dedit.
Decuſſas quercu cur manus paſcere bacchas?
Cur Zythi præfers pocula priſca mero?
Maiorum exploſos miraris, Gaſtrice, mores.
Gracchus uterq; tibi plus Cicerone placet.
Viue recens viuis, proauum te ſecula tangunt?
Cum laudes veteres, fac imitère nouos.*

*Nicol. Angelcrio & Io. Brigaliero Iuriſp. Pariſ.
Doct.*

*Eſt alter veſtrum Pylades, eſt alter Oreſtes,
Tertius, hoc ſi vos mi datis, addar ego.
Tres vno legimus nitentes pectore fratres.
Gerionem noſtis, nam fuit iſte triplex:
Sed malus Alcidi decimam dedit ordine palmam.
Vos doctrina mihi, iuraq; ſancta ligant.
Hoſtibus obſeſſam noſtris præcluditis arcem.
Candidus obſcuris rebus amicus adeſt.*

De Portia & Cleopatra.

Falleret vt varia ſortis ludibria conſtans

Portia

Portia, se exhausto, proh dolor, igne necat.
 At regina feros Aegyptia paueat Hydros,
 Cum tulit ad manes damna pudoris atrox.
 Quin scelus exuperet Phariæ Romana quid obstat?
 In fontem hæc leto dedit, illa ream.

De Polybo poëta ac potore
 egregio.

Principium rebus, quas dat natura creandis,
 Milesius Lympham credidit esse Thales.
 Vendicat hoc vino Polybus, qui seria nunquam
 Ante mero fuerit quàm benè potus inuit.
 Ad versum gelido Musas non euocat antro,
 Vim ruber hinc sacro dat pro Helicone cadus.

R. Foresio causidico.

Tractat inexplicitam, Foresi curia litem,
 Henricos rutilos qua peto mille dari,
 Grammaticus non est is quo cum litigo sanus,
 Nomina cum nequeat soluere, verba facit.
 Iudicis affectus dicendo cogere nosti,
 Ingenium & leges cum in numero habeas.
 Coge reum, ambiguus fingentem Prothea formis,
 Et cui summa, licet dissimulata, liquet.
 Pro stipe difficilis numeri quid possis? habeto
 Phœbei hos numeros præmia causidici.

Ad

Ad Musam, de Myride
iam anu.

*Musa iocosa, refer, quo me deluserit astu
Cum rugis nondum vixit arata Myris.
Tempus edax formam detraxit, me petit ultrò:
Hanc fugio, ad saeuos certus abire Getas.
Quam quærit, speculis faciem non inuenit ullis,
In cineres versam nec negat esse facem.
Tertia de furijs an sit fugitiua rogauì,
Præteritum lacrymæ penè dedere decus.
Te pudet, ipsum me miseret, dulcissima, verum
Non redeunt vernæ quæ periere rosæ.*

Io. Forcatuli fratris Epitaphium.

*Curatoris eget cœlum, delirat, & olim
Proditur impubes plus habuisse animi.
Centenos prisca vixerunt molliter annos,
Vix vnã exeruit frater Olympiadem.
Quàm fuerat satius non hunc ostendere terris,
Indole conspicuum vel retinere diu.*

In natalem Henrici principis, Duce Van-
domensi & Iana Nauarr. Nobiliss.
coniugibus & parentibus
editi. 1553.

Viderat æthereas vix infans principis auras,

Carm

Carmine cum fauet, & gramine parca valens.
Agnouit matrem risu, vagitibus equans
Auditam saxis arboribusq; lyram.
Si Veneris puero pictas ademeris alas,
Cassia ni velet lumina, talis erit.
Pandesinū, Vandome parens, Dux inclyte Francūm,
Sydera delicias en tibi Galla pluunt.
Heredem virtutis habes, qui fortis auita,
Ni properas, hostem pellere sede queat.
Fida niui, vicina polo pueroq; Pyrene
Albet, eam solers vestit & ornat hyems.
Audaces cohibet violas, coelumq; colorem,
Quem referat letis vnio rebus, amat.

Iac. Corniliano Vabrensi Episcopo.

Ingentis pueri Heroumq; exordia vates
Mille canunt, priscis mos fuit vt Druidis.
Nos vtriusq; iubes Henrici dicere gentem,
Antea non potui, sed queo, quando iubes.
At ius, quod nosti, Quintus ceu Mutius, instat,
Iniecta reuocans otia nostra manu.
Buccina quod caneret, tenui dicemus auena.
Magna solet quanuis letitia esse loquax.

Scriptis mortuos videri viuere.

Euocet vt falsos & lacte & sanguine manes,

k

In scrobe

*In serobe cur vetita murmurat arte Magus?
Laodomeia, virum coges exire sepulcro
Litterulis: anima scripta dabunt animam.*

Dictatum auditoribus Tolos. postridie
D. Luca. 1553.

*Pallas Erichthæis ultrò migravit Athenis,
Coctilia vt subeat mœnia Tectosagum.
Hic, ait, ô proceres, colitis sanctissima iura,
Quæ quoniam auditor plurimus ornat, amo.
Mellificæ populantur apes vt florea rura,
Sedula sic iuri grataq; turba vacat.
Bis mille an genij studiosa sedilia complent?
Elysiûmq; puto nunc vacuum esse nemus.*

Symbolum Pythagoræ. ad
Aulum.

*Multa olim præcepta dedit qui commoda vite,
Ne cor edas Samius commonet, Aule, senex.
Scilicet insomnes curas securus ômitte,
Ne superûm tenta consilio adesse Deûm.
Cum terra nequeas, ipsum te, nosse pusillum,
Numinis arcanum cur fodis ergo adytum?*

De Heluenore Mathematico.

Argenti fontes, montem promiserit auri

Tetric

*Tetricus Heluenor, si modò dragma datur.
 Cuncta ex crinito præfagit fata comete:
 Nec patitur solos scire futura Deos.
 Si nitida stellam suspexit nocte cadentem,
 Ut cœli interpret, mira & inepta canit.
 Quas promittit opes, emungit somnia narrans.
 Atq; alios verbis, se replet aureolis.*

*Duranto Sertano Præfidi Tolof. æquifis,
 cui adolescens ipse tractatum
 ciuilem de auiculis de-
 dicauit.*

*Ex auibus tibi me cœpi, iustissime præfes,
 Dedere, sat fausta res mihi cessit aue.
 Non Cygnus nautis, ducibus non regius ales
 Prosperior, nobis quàm fuit iste fauor.
 Dant & Sertæ tui redolentia nominis omen,
 Candida quæ vario flore Napæa facit.
 Victrici impediat quiuis sua tempora lauros:
 Florida tu iuris, iureq; Sertæ geris.*

*Naturam homini nouer-
 cam esse.*

*Non natura parens hominis, sed dura nouerca est,
 Instituens vitæ sletibus auspiciū.
 Damna subit quingenta puer, nec cessat adultus.*

k 2 Esse

*Esse miser, viua est sibi pœna senex.
Meta mali letum: viuis est rara voluptas,
Sæpe suam quiuis si perit ante necem.*

F. Duareno Iurisc.

*Vraniam vidi Gallorum in finibus, huius
Ambrosius valles inficiebat odor.
Imbuerat dociles ciuilia iura sorores,
Iura tuo pandens è, Duarene, libro.
Vt facilis rumor Phœbi hæc peruexit ad aures.
Vincere te voluit, vix imitator abit.*

Nemo perfectus. ad Asterum

*Alterius censor mores & facta requiris,
Et nihil exactum, nil teres, Aster, ais.
Mantica siquid habet tergo tua, dispice, ne sis
Lynceus externis, Oedipus in proprijs.
Pythica vt intonsi dixêre oracula Phœbi,
E cunctis sapiens milibus, vnus erat.
Esse Solon iam nemo potest, abiere Carones.
Qui minimum præ alijs desipit, ille sapit.*

Ob Clytiam de Ioue timet.

*Furta Iouis metuo tauri, suadentis & auri,
Ne Clytiæ fucum cautus amans faciat.
Tyndaris Iliaca cedat laudata rapina,*

Aptior

Aptior illa rapi, dignior ista capi.

De equo Henrici Regis Gall.
Ad Lectorem.

*Regis equum videas, ut corde & naribus ignem
Spirat, & auratis ut tumet in phaleris.*

*Profilit ut Pyrois, Solis perducere currum
Dum parat, & Solem iam vehit iste merum.*

*Arguta ingenti sociatur pectore cervix.
Talis ad Eurotam Castoris ibat equus.*

*Quam meruit Diuum pasci praesepibus, auras
Qui praerit, & flores vngula nulla terit.*

*Vix adeo nitidis Thrax visit pergama Rhœsus,
Quis Xanthi incassum Lympha cupita fuit.*

*Audeat hic rapidos Rhœni contemnere fluctus,
Alpinumq; celer praeterisse iugum.*

*Mira Medusæus non est res Pegasus, alas
Non habet hic, verum flauus ad astra volat.*

De Amore & Apibus.

*Conueniunt & Apes & Amor: nam spicula melli
Mista gerunt, æris gaudet uterq; sono.*

Petro Bertrando Grandisyluæ Abbati.

*Terra ferax oleæ est, Cereri, vitiq; fidelis,
Antistes, priscos quæ tibi fecit auos.*

Ornarunt vrbes, palatia, templa, nepotes:

Consilio, eloquio, relligione, boni.

Rex ad summa tuum euexit fastigia fratrem.

Rexq; præesse sacris rebus vtriq; dedit.

Gens numerosa licet Bertrandum floreat, illam

Quem peperit raram fructus in orbe facit.

De auro Tolosano, ad Cupidinem.

Nunc age me rursus fallis, pharetrate Cupido,

Lelia me miserum fingat amare, sat est.

Callida riserunt tota me somnia nocte:

Hinnitu auroræ hæc gaudia turbat equus.

Latitæ usuram tantis per colligo, dum vult

Nescio quem, plures Lelia propter opes.

Ergo, Tolosa, redit Delphis quod sustulit aurum

Brennus, & antiquis quod fuit exitio.

Sacrilego nolens emitur mea Lelia nummo:

Quo superat stolidus, quo fugor, illa perit.

Ad Gannum.

Bis mille octauo profers mihi carmina mense

Edita, vitalis vix benè partus erit.

Longius hæc differ, nam quod citò nascitur, illud

Disperereat par est vt citò consilium.

Sic faciles fungi gracilisq; cucurbita colli

Proueniunt: bruma sed properante cadunt.

Quod

Quodq; diu latuit, longè placet. ergo probato,
Ganne, velut lector, non velut autor opus.

De Iesu opt. max. in mare
spatiente.

Fluctuago est quondam spatiatas in aquore Iesus,
Ceruleas ut qui voce creauit aquas.

Artonitus latitans viridi Melicerta sub alga,
Consuluit matrem penè ita Leucotheam.

Veliolum pedibus pontum quis libat, & audes
Spreuisse imperij iura liquentis? ait.

En iubet Aeoleo noceat ne fluctibus Euro,
Indignor rapidos terga dedisse Notos.

Cui Dea: cum coeli tentat laquearia fluctus
Lambere, letitiam nil nisi fluctus agit.

Mergetur citius clarum quæ Mœnalis ambit
Vrsa polum. ventos hic domat, astra regit.

Ad Ponticum.

Obsequor obnixè, iam pridem seruiò: sed nil
Assequor, ut mortis flagito dona tuæ.

Mi bessè iactas tabulis scripsisse supremis,
Sospiris & viui gratior esto triens.

Munificus nobis Asiæ Rex Attalus haud est:
Romanis moriens quòd Diadema dedit.

Largitur nemo, potius de pluribus vnum.

Eligit inuitus, Pontice, qui moritur.

Ad Io. Auratum poëtam doct.

*Inuenies posthac raros, Aurate, poëtas,
Hinc rupe auditus planctus in Aonia:
Tu quoniam sitiens vlla plus Dipsade, fontem
Pimpleum hausisti, glarea sicca manet.*

Ad Maltum auarum.

*Sic fruëris nummis vt picta, Malte, tabella:
Aspicis hos, tangi dixeris esse nefas.
Es reliquis durus, soli tibi diues acerbus.
Poma famens captat sic fugitiua senex.
Hoc auidus magis es quo ditior, an dolus auget
Te Diuüm, vt locuples sic moriare fame?*

Ad Calaiim puerum, de duello
in signi.

*Da strhophium, Calais, nam vultu obnubere cogor,
Vt referam tectus quod inuat atq; pudet.
Ac re puella subit mecum formosa duellum,
Memnonis astra nigri cum fugat alba parens.
Quod cupit illa, timet: decuit timuisse puellam:
Candida Puniceus pinxerat ora color.
Lene lacepsitos in me detorsit ocellos.
Cui cessit, nebulo, cœpta palestra, rogus.*

Nesc

Nescio, sed rapui fragrantia basia Myrtum:
 Sic sequitur Pini vulnera mirus odor.
 Anteaum rigido dixisses Hercule pressum:
 Nam simul ac cecidit, fortior inde redit.

Christophoro Dilliero Iurisc. Acade-
 miae Tolos. Cancellario
 clariss.

Historiae formido fides ne forte laboret,
 Dilliere, ut qui sis scribere nunc meditor.
 Quis credat lympha saturum Parnasside, sic ius
 Scire virum, cui sint & charites comites?
 Quis te Academia credat sic esse salubrem,
 Falciferi ut referas aurea secla senis?
 Candidus hoc credet lector, nam recta libenter
 Qui facit, hic alios indicat esse probos.

Ad Arnium dissimilia di-
 centem.

Vata refers varijs utens Acheloia verbis,
 Flamma modo, & fulmen sis avis, inde draco.
 Nunc ambis rigidi Stoam laudare Cleanthis:
 Nunc Epicuræo delicijsq; faues.
 Pontificem serò tutaris, mane Gebennam.
 Fastidita semel, mox mihi iura probas.
 Hoc solū es constans, quia plus quā magna locutus,
 k s Penelop

Penelopes pudeat quod facis, Arne, procos.

Ad P.Fagum Theologum.

*Chaoniae quercus reddant oracula sylvae,
Dum sacra quae scribis carmina, Fage, legam.*

In Impium.

*Impius & caeli nimum securus, ineptum
Coelicolum niti religione putas.
Trinacrijs quicquid Cyclops incudibus armat.
Auro, unda & vino sulphure, nil metuis.
Disimulas certo compactum foedere mundum,
Sorte velut possit, non magis arte regi.
Es locuples, nec tu probris tam numen amaris,
Quam potius factis ducis in inuidiam.
Ipse breui timeas, ut stet pro numine fulmen.
Ultio te flectet, si ratio nequeat.*

De Herone & Clytia.

*Mersus Abydenis non sit Leander in undis,
Ni superet Sestam nostra puella nurum.
Nox, accensus amor, sax hunc extincta molestant.
At Clytiae semper lumina lumen habent.*

Ad Gabrielem Burgum Iurisc. ac mox
Senatorem praestantiss.

Elysij fuerit si Nerua reductus ab agris,

Vix

*Vix peragens annos post tria lustra duos,
 Obstupeat iuuenem te, Burge, sacerrima nosse
 Iura, tribus Neruis nec neget esse parem.
 Et, quod fata ferunt Phorci tribuisse puellis,
 Ilicò te natum dixerit esse senem.*

Sanguine Triumphum quæri.

*Extremos aciem vicit Leneus ad Indos,
 Dum captiua manu cinnama thusq; facit.
 Egit & hostili primus de clade triumphum:
 Nec gemina currum destituere tigres.
 Belua saua dedit diram mortalibus omen,
 Nam præda & fuso sanguine miles ouat.*

Ad Valnum alienæ doctrinæ
 furem.

*Spartani leges sectaris, Valne, Lycurgi,
 Solertem furto te facis atq; dolo.
 Et placida te sacra puto fecisse Lauernæ,
 Scripta vaser media quòd mihi luce rapis.
 Inseris, hoc pudeat, libris quos edis ineptis,
 Gemmea ceu iungas Cymbia fictilibus.
 Non potes occidi, cum sis fur, Valne, diurnus:
 Hoc bissena vetus, nanq; tabella vetat.
 Lex sinit ut duplum repetã: sed perdere simplum
 Malo ego, tantundem quàm simul accipere.*

Senat

Senatus Gallorum prosperè semestres institui.

*Dimidium censent Henrici legibus annum:
Dimidium cessant hoc quoq; Rege patres.
Nulla procella sacros speret vexare Senatus,
Alternata ut gemini fata Laconis habent.*

Ad amicum, ut vires suas
expendat.

*Respondere palam triduum de legibus audes.
Rem pulchram magni fructus inire cupis.
Sed metuo vilis ne sit ieiunaq; tandem,
Et planè inuitus nunc tua vota sequor.
Sic Sol flens nato rutilas permisit habenas,
Indocilem prorsus quem sua fata tenent.
Præcipitans perijt flammis dedit vnda sepulcrum.
Qui proprias vires excutit, alta potest.*

Iac. Rognerio Moncutio Senatori.

*Infida ut lymphas hauserunt Belides urna,
Sic iura incassum perdidicisse queror.
Iura, Senator, agunt alios ad culmina rerum,
Purpureumq; decus dant tibi, & accipiunt.
Sæpe me dixit perdocte impostor, Ephebo,
Perge puer, nam sat dexteritate vales.
Explico ius, scribo, subduci præmia cernis.
Parta alius nostro vulnere rura metet.*

Ad

Ad Blinam.

Sæpe tuos dixisse oculos fulgere pyropo
 Pœnitet, & quanuis frons sit eburna, nego.
 Amplius & rubro non splendet Iaspide labrum.
 Collaꝫ; Chrysolitis non quatis alba comis.
 Turgidulas nec habes Berylli colle papillas,
 Vertice quæ roseo mi placuere diu.
 Durior ô Adriæ scopulis, me spernis amantem,
 Nil, quasi sis absens, te mala nostra mouent.
 Ex geminis si prisca parens te Pyrrha creasset,
 Marmoreum quare cor tibi, Blina, dedit.

Ad Mefippum.

Quis neget à prisco te Actæone ducere gentem?
 Te, cor, te cerui cornua, pesq; decent.
 Sustinuit duros sextili mense labores,
 Igniferum Titan occuluitq; caput.
 Oppositum languens Phœbes an respicit orbem?
 In Solis tanquam funere cuncta dolent.
 Quin magis Astreæ conspectu virginis ardet,
 Vltima quæ cœlum de superis adiit.
 Pallet amans deses, properat nec tangere libram.
 Nam nihil ex æqua lance peregit amor.

Ad Flaccum.

Alterius semper sugillas crimine famam,

Tam

Tam malus, ut nemo sit tibi, Flacce, bonus.
 Quelibet est Helene mulier tibi, leno maritus
 Iudicio loqueris non ita, sed vitio.
 Sic ambis vulgi risum, nomenq; faceti.
 Luctum pro risu tu mihi, Flacce, cies.
 Liber ab vlttrici Prometheus alite dicat:
 Flacce, tace, aut tundi malo Tonantis aue.

Iacobo Santandre Senatori
 Paris.

Ingentem Venetæ molem quis prædicet vrbis,
 Neptuni in liquidis quæ celebratur agris.
 Grande, Senator, habet populosa Lutetia nomen,
 Aethere quam tua laus in liquido statuit,
 Virtuti ærumna familiaris est.

Æstuat in cliuo doctrinæ interrita damnis
 Virtus, est cui Sors prospera, rara comes.
 Dum dulcis grato tetigit præcordia Thyrso
 Laudis amor, Cymbæ peruia Scylla patet,
 Stamina lanificæ si non mihi candida ducant,
 Detexta ex auro tela superstes erit.

De Cotta Iudice imperioso.

Vix tribus auditis turgescit Cotta libellis,

*Maxima rixa fabæ sit quibus ob modium.
 Ius gladij nec habet, nec præter friuola censet.
 Ingenio dignum sustinet imperium.
 Seq; Senatorem dixisse pedarius audet,
 Si tonet in mæstos voce rudente reos.
 Sic finxisse Iouis tonitru Salmonea dicunt,
 Qui verò demùm fulmine tactus obit.*

Ad Hippoliten Amazonem.

*Fers peltam, atq; auro scalentia baltea cingis
 Ut redeas victrix Herculis, Hippolyte.
 Nequicquam hoc audes, Ioles imitère laborem.
 Nuda fuit, pugnae quando trophæa tulit.*

Literas tempori resistere, ad Illustriss.

Dom. ab Auansone, libello-
 rum in Regia magi-
 strum.

*Lysippi vna dies spirantia deteret æra,
 Radicem in marmor vel caprificus aget.
 Pyramidas minuit paulò violentior auster,
 Pompeij absumpsit clara theathra dies,
 Obdurat tua fama tamen labentibus annis,
 Nec magis hæc quàm mens, mente reperta perit.
 Incolumis doctrina Iouis non extimet iras.
 Non adeò cariem Myrrha Cedrus ve ferant.*

Ad

Ad Lestum venatorem.

*Aera, lares, & rura pater tibi, Leste, reliquit.
 Rura, miser, vendis, prodigis aera, lares.
 Pascis equos, celeresq; canes, quaeretur egestas
 Sapius his timidus quàm per amœna lupus.
 Sic fuit Actæon prædæ venator alumnis.
 Odrysi taceo nunc Diomedis equos.
 Dinitias Zeno non sic contempserit, ac tu:
 Qui cursim fieri nudus inopsq; cupis.*

Ad amicum, de liberorum
delectu,

*Consulis & septem natis cui plurima dones,
 Ingenio quoniam crispulus ille valet.
 Fac imitère aquilam, hæredem quæ iudice Sole
 Eligit, abdicat hunc qui malè nyctat iners.
 Cui doctrina placet præsertim atq; intima cœli,
 Huic etiam debes iugera plura soli.*

De puella seni data,

*Quæ vultu Veneres, oculis quæ spirat amores,
 Cur roseum assiduis perluit os lacrymis?
 Orba sponsa seni plangit gracilla, doletq;,
 Fusca velut monstro cum datur Andromede.
 Imbellis Libycum sic longè odisse leonem
 Territa ieiunè murmure dama solet.*

*Supposita est lepidæ si quondam cerua puellæ,
Huic superos optem supposuisse leam.*

Antonio Broulato Moniayo
nobilis.

*Tu genus illustri clarum de stemmate ducis:
Sacra tamen generi neçtere iura paras.*

*Sic, Broulate, decus gemini te nominis ornat.
Quod capis ex atavis, quod parvis ipse tibi.*

*Magnifici nunc is illustrem Regis in aulam,
Dij faciant ut sis, qui, puto, prorsus eris.*

Ad Achillem.

*Cur formosa tuo mactata Polyxena busto est?
Aeacida, an dolet hac non licuisse frui?*

*Inferijs surdo cineri crudelibus usum,
Stulte, putas cades posse piare nece.*

*Nil gener admittit Cereris nisi conscia recti,
Pectora. vix aufert impietate scelus.*

Ad Carum.

*Indigus, atq; Ithaco longè versutior Iro,
Laudas Zenonis dogmata & esuriem.*

*Vltricesq; manus detestans, parcere victis
Esse iter ad cœli culmina, Care, doces.*

*Hoc probo, si Curius doceat contemnere luxum,
Regia pro rapis fercula qui repulit.*

Esse pium iubeat Pelæus victor in hostem,

l

Indica

Indica qui Poro reddidit arua nigro.
 Pauper es, & nolens innoxius, ille probetur,
 Qui potuit, stricto nec tamen ense nocet,
 Qui vult amari, amet. ad Læliam.
 Lælia, te quereris non sat constanter amari,
 Cum leuiter redames, Lælia, cur quereris?
 Persea dilexit Cepheia nigra venustum,
 Grator hinc illi candidiore fuit.
 Quam quis vult alij legem præfigere, seruet.
 Incendet rarò, ni prius ardet amans.

Margaritæ Valestæ Henrici Regis
 forori illustris.

Te dignum superi dedere nomen,
 Quod Cyprus viola rosâq; pinxit,
 Et mallet decies eo vocari:
 Tu Regis soboles, sororq; Regis,
 Et Regis thalamo locanda summi:
 Felix, candida, Margarita, vincis
 Rubri candidulos maris lapillos,
 Quos aër studio pluit serenus.
 Te fulgens adamas, virens Iaspis,
 Postquam suspiciunt, repente pallent,
 Vt coràm rutili sorore Solis,
 Stellarum fugiunt greges minorum.
 Te si quandoq; Cynthius videbit,

*Cum sis virgo nitens & erudita,
Iuret tergeminae parem Dianæ.*

*Annæ à Montmorenci, Tribuno celerum
& Connestabili clariss. Gall.*

*Gallica quò penetrant domitis præconia rebus,
Fama tuum volucris pertulit vsq; decus.
Huic facit hasta viam, tum mens interrita bello:
Hoc, Asia, hoc Cadmi scit soror, & Libye.
Consilium celare suum nec quiuerit hostis,
Nec didicisse prius quàm videt arma tuum.
Tam te stella Iouis quàm Rex gratissimus ornat,
Illa suas vires, hic dedit, Anna, vices.*

Admonet amicum virtutis colendæ.

*Maçte animi præfracte puer, tua gaudia differ,
Astrorum in patriam te labor altus aget.
Ærumnosa fuit semper res optima virtus.
Difficilis claris orbita rebus adest.
Illecebris Diuùm perdes solatia, veras
Delicias fictis ne pete delicijs.*

De Clinia.

*A cœna Clinias maniplos promiserat auri,
Nocturno fuit hæc pactio scripta mero.
Induxit Diuos testes quot sustinet Atlas,
Vt cœlum albescit, desijt esse memor.
Quid faciam? iurata rogem nisi numina, pactum*

Ebrius ut seruet, sobrius aut feriat.

Multitudinem industria superari.

*In Graios miras fertur duxisse phalanges
Confidens Xerxes barbara sceptrā tenens.*

Perfecit, pelagi neglecto fœdere, pontem,

Leander Seston quo rediturus eat.

Aſsiduis audax traiecit nauibus equor

Inuitum, pinu sub fluitante latens.

At domuit Xerxen rarus, sed cautior hostis.

Tum fuit hoc Martis, tum fuit artis opus.

Ad Mopsum,

Doctus homo, sic rumor ait, tibi, Mopse, videris:

At mihi vix doctus, vixq; videris homo.

Forte aliquid te musa docet temulenta sinistrum,

Diſſimilis fias ſi tibi, doctus eris.

*Parem amari oportere ad He-
limnum.*

Agreſtem peramas tu Naida, candida Nais

Tota eſt in Daphni: te fugit, hunc ſequitur,

Lentiſcos capræ vix ſex paſcuntur amaras

Daphmidis, at totidem claudis Helimne, greges.

Nil mirum, fugit Phæbum Peneia Daphne,

Lentior in ſatyros nempe futura leues.

Endymione ſuo virgo Latonia flagrat,

Latmia de cœlo ſaxa frequentat amans.

Prætulit is Glyceren, Glycereq; cydonia miſit,

Caculus

*Cæculus hos parili læserat igne puer.
Lata viget longo lex indelebilis æuo,
Ne quis quæ ue, nisi tentet amare parem.*

*Ad Bert. deygua, aduocatum
regium in senatu.*

*Patronum tam rex, quam Regis, Deygua, patrone,
Dicendi qualis Tullius est opifex.*

*Aurea tam trepidos vrget facundia fontes,
Innocuos quantum non sinis ipse premi.
Eloquiumq; fori tibi non submittere prisce
Blandiri est prisce, Deygua diserte, foro.*

Ad Auroram, vt properet.

*Cur Aurora manes? quin inficis athera cocco?
Segnis an ob claudos biga moratur equos?
An noua mane senis retinet te cura mariti,
Vt Cephalus pulcher fluxerit ex animo?
Non lux rursus erit Memnon qua filius hasta
Punctus, Dardaniam sanguine tingat humum.
Roscida nox miris ornauit prata lapillis:
Ne huic cedas, auro nocte rosusq; caput.
Ad tropicum iam sol porrexit lumina Cancrum.
Surge igitur, nox est mors mihi, vita dies.*

In vaniloquum.

*Fac dicenda semel crebro meditare diuq;
Nam volucris noxam lingua frequenter habet.*

*Hinc conuiuia Iouis fugientibus æstuat undis
 Tantalus, ausus erat nempè tacenda loqui.
 Flaua puerperium domina reserasse Galantis
 Nollet, & Argiua verba dedisse deæ.
 Infrenis quoties dominum sua lingua fefellit,
 Vix tibi percurrat ferrea lingua triplex.
 Quã trutina expendes vox criminis effluet expers,
 Pectore nata prius, quàm leuis ore volet.*

Ad Ostricum.

*Ac tibi sim cordi, me laudas, Ostrice, passim.
 Dic mihi commisi si quid, amâbo, mali.*

Aegidio Magistro, primo senatus
 Paris. præsidi.

*Quæ regio est vsquam tam famæ imperuia, quæ non
 Audierit quam vim, doctæ Magister, habes?
 Vis animi, qua nulla viget præstantior, ornat
 Te, claro vt nitidum Solis honore iubar.
 Vix ferat hanc oculis lucem Iouis armiger ales,
 Gens tamen hanc æquo lumine Galla videt.*

In tumulum Geriæ puellæ.

*Cum suprema facit formoso Cypris Adoni,
 Sic dolet, vt Geriam tristis obisse fleo.
 Fit tellus hæres pretiosis rebus, & astrum:
 Hoc repetit mentem, cætera dantur humo.
 Lilia de calathis, Dryades, nunc spargite plenis.*

Add

*Addite sanguineis alba ligustra rosas.
 Florens ut tumulum de marmore nimbus honestet,
 Quiq; meis imber decidit ex oculis.
 Heu fleo, vos fortes ignoscite, nanq; putavi,
 Ne, dea cum fuerit, non moritura foret.*

*De Alexand. magno eiusq; parentibus.
 Audet Alexander, mundum qui Marte subegit.
 Se genus Ammonis dicere cornigeri.
 Pellex Iunoni defertur Olympias, & tu
 Iustam ad te prolem, magne Philippe, trahis.
 Invidit nimios hominum tibi victor honores,
 Qui similem metam laudis & orbis habet.
 Hunc ultrò agnouit pro nato Iuppiter: at nunc,
 Ne fratrem se audax asserat, usq; timet.*

*Io. Iac. Mesmio. F. Iurisc. &
 Senat. peritis.*

*Ora linens pueri (sic aiunt) melle Platonis
 Portendit regnum dulce lepòris apis.
 Sceptra dedit post longa Plato tibi secula, Mesmi,
 Et quæ ulli suades, verius illa iubes.*

Ad Hesperum.

*Mane præis Solem, sequeris mox, Hespere, serò:
 Nomine mutato sydus haberis idem.*

*Occasioni parendum esse. Ad Tallum.
 Sorbenda hellebori tibi potio trina meraci,*

*Fallor, an & tota dignus es Anticyra.
 Seria qui semper facienda negotia differs,
 Segnis heri, atq; hodie, cras studiosus eris.
 Halcyones perhibent quantū est occasio præceps,
 Glauca Thetis pictas quas amat inter aues:
 Nidificant pelago tranquilla tempore brumæ,
 Cum Siculas vexat nulla procella rates.
 Desine venturas tibi mox promittere luces,
 Quæ cupis ut facias, cum potes, illa velis.*

De Gellia.

*Expers Lucinæ duo per quinquennia luxit
 Gellia, cui facies integra, fama parum.
 Surdis nec quicquam diuis operata, supremam
 Comperit in thermis, quando lauatur, opem.
 Nil mirum Romæ flamma si Seruius est Rex
 Editus, è medijs hæc grauis exit aquis.*

*Figmenta poëtarum dulciter
 decipere.*

*Dum ludo teneris lusus discedo poëtis,
 Insidiæ vatū sunt, puto, deliciæ.
 Hesperidum petij, quam ditat fabula, malum:
 Vile viret magni nominis arbor inops.
 Dulcisonos viso num det Meander olores,
 Flexa aliquid raucum per vada cantat olor.
 Turbidus auro an sit, quæ sui Lydius Hermus,*

Aurum

*Aurū absumpsit iter, vixq; tot Hermus habet.
Hæc finxisse decet vates è fonte madentes
Quem dedit indomitus quando volauit equus.*

Io. Mansencallo. F. Aduocato Regio
in Senatu.

*Sponsio facta à me est, pignus tenet ecce, sequester,
Alciatus si te vel minimo vngue præit.
Iam vici, sed quæso tuæ nil detrahe menti,
Addat & ille suæ si nihil, obtinui.*

Lucellæ dulciss. funus facit.

*Officio exanimū corpus seruabat inani
Aegyptus, myrrha nec sine thure linens.
Celtæ auro capitis cingebant ossa polito,
Vt facerent mensis pocula grata feris.
Quàm pretiosa magis Lucellæ funera feci.
Occidit: in nostro corde sepulta iacet.*

Ad Aemulum.

*Latare ecce tuis obsonia multa parauī
Dentibus, his cursim vescere, amâbō, iocis.
Sibila cur cessas in nostros vipera libros?
An virus medio de Phlegetonte deest?
Posteritas hos fronte leget sed forte serena,
Venturis scripsit sacra sibylla viris.
Iam multi atq; boni laudant quæ respicis, his tu
Non plus mente vales, imò pudore minus.*

Iuri ciuili nauiter studendum, ad
Cinthum.

*Difficiles aditus habuit prudentia iuris
Semper, ut & fatis optima quæq; grauant.
Quò labyrinthæi superes discriminis artes,
Hoc ratio lini glomere texit iter.
Fac relegas veterum selecta volumina pernox.
Deposuum nec mens perfida, Cinthe, neget.*

De Gorgonio.

*Coniugis opprobrio locuples Gorgonius, aufert
Expilata sacris præfuli æra domum.
Fatidici des huic Ammonis cornua, nolit:
Nam responsa Deum non petit, æra petit.
Vnum Acheloë tuum ditauit copia cornu,
Floribus & pomis quod redolère ferunt.
Cornibus arboreis utrinq; insignis abundat
Hic auro, & gemina cuspide cuncta ferit.*

De Gulielmo Philandro Architectu-
ræ bonarumq; artium
peritiss.

*Dum vitium facerent clari palatia Phœbi,
Concuſsit dominum tanta ruina metu.
Mulciberi notas implorat sedulus artes,
Pro stipe des, inquit, millia sena faber.*

*Vt cœlem ionicas ego sex adamante columnas:
 Materiam præstas si mihi, præsto manum.
 Cui Sol: te ne locas, Diuûm turpissime, magno?
 Te melior viuuit quando redemptor, abi.
 Qui cœlum, qui signa, suas sic nouit vt ades,
 Inuideas quannuis, ecce, Philander adest.*

Ad Gaurum.

*Sis rhetor moneo, tibi non licet esse poëta,
 Inuicta demens Pallade carmen inis.
 Num scelus hoc grauius tentasse Typhoëa credas,
 Dum monte vt telo concutit astra ferox?
 Non temerè ex quouis finguntur numina ligno.
 Quod vix assequeris, desine, Gaure, sequi.*

Ad Ioach. Bellaium, poëtam
celeberr.

*Euterpe tua ter Permessi gurgite lauit
 Carmina, sic Smyrnæ cantibus æqua facis.
 Tam bona si pergas, Bellai, scribere, perdes:
 Nam sua dux sacri dicet Apollo Chori.*

Ad Ialentem, reprehensorem in-
consultum.

*Bissenas bis quinq; virùm seu pando tabellas,
 Carmina seu pango, carpis vtrunq;, Ialens.
 Indocti censoris ego fastidia noui,*

*Ni malè quod faciat, nil putat esse bonum
 Quod scribo, si non minio radiatur & auro:
 At solet huic quidam floridus esse color.
 Nil edis, quiduis laceras inglorius, & qui
 Diruere id tentes condere quod nequeas.
 Obsedit Tytion Phlegreâs sydera castris,
 Diruta num Tytion ædificare queat?
 Quis te carpet iners? amittit talio vires.
 In ius nemo vocat, cum reus obstat inops.*

De se & patria.

*Viuus oliuiferæ do famam utcunq; Bliteræ.
 Quam tamen inuita suspicor ipse dari.
 Commendat rarus lector sua secula, ciues
 Et proprios ciuis negligit, imò fugat.
 Nam iuga riserunt proprium Rhodopeia Martem.
 Et Gortyna Iouem non nisi morte sacrat.
 Viuida de tristi nascetur fama feretro,
 Materiamq; odijs vnica vita facit.
 Morte petat laudem miles, non scriptor inermis.
 Ipse ortum patriæ debeo, non obitum.*

Puellæ amatae genium nosse expedit.

*Aurigenam ex Danaë puerum qui sustulit olim,
 Et Leda cygni nomine qui potitur.
 Antiopam Satyrus, qui bos in littore fallit*

Europ

*Europam, prudens non'ne videtur amans?
Cuiusuis didicit mores geniumq; puella.
Huic pretium, huic cantus, sylva, rapina placet.*

Ad Alartum.

*Dat moritura tibi muliebrem Lesbia mundum,
Hinc speculum, nardū, Myrrhina pulchra capis.
Aspera vasa auro, mistisq; superba lapillis.
Quæ tibi disperdit mox pretiosa sitis.
Ausus erat fragili stellas includere vitro
Arte senex Siculus, Signiferiq; vias.
Sic avidus vini, vino data vascula mutans,
In vitreo mundum claudis, Alarte, scypho.*

Clariss. Cotello magni Consilij
Præsidi.

*Scis equum atq; bonum rigide præponere legi,
Lingua diserta tibi, mens quoq; recta valet.
Non Iouis in gelida lanx aurea iustior Ida
Librauit Danaūm fataq; summa Phrygum.
Te, præses Cotellæ, æquat clementia Divis.
Iustitiæ virtus cetera semper inest.
Quòd successivis horis, sed suo Marte,
versus scripserit.*

*Cum mihi ius ferias perpaucis cesserit horis,
Furtim epigramma facit tunc mea musa breve.
Meq; Sinonis equum, vario qui Pergama Partu*

Dard

*Dardana vastavit, scribere iura vetant.
 Aut doctæ Circes vitantem pocula Regem,
 Qui patriæ fumum prætulit Ambrosiæ.
 Non ego versuram facio de diuite vate,
 Nec quod do gratis, sœnore soluo libens.
 Nec vetus ut Cornix furtiuas induo plumas.
 Qui dat quicquid habet, plus satis ille facit.*

Ad Nellam anum.

*Diues opum, sed mentis inops, & dirior annis,
 Me cineres credis ducere velle tuos,
 Ad coruos abeas, Hecubæ turpissima nutrix,
 Num vis faucipremæ nubere me Lamia?
 Concinnæ tu philtrea licet, sis Thessala, vultus
 Omne tuus subitò diluet Hippomanes.*

Transformatio Melissæ Nymphæ
 in Apem.

*Floridus irriguo locus est confine salicto,
 Estq; ferax unâ tenera cum floribus herba,
 Sed prohibet collis se longè extendere pratam,
 Dignum Phryxæi quo pascat velleris autor.
 Forsan in hoc venit de agrestibus una Napæis,
 Quæ fuerat triuivæ dilecta Melissa Dianæ
 Huic comes, et ductrix Driadū per Hymettia rura.
 Quum radijs orbem sol aureus aspicit æquis,*

Aestas

Ætas, ingeniumq; loci, riuuq; loquaces,
Inuitant, digitis flores vt carpat eburnis.
Pingens flammeolas Hyacintu murice calthas.
Narcisso violæ nubunt, viror vndiq; mirus
Illuxit pictis quas texuit illa corollis.
Tunc per amœna volans albisq; Fauonius alis,
Auricomæ vt vidit gestus faciemq; Melisse,
Arsit, & auferunt solitas suspiria vires,
Atq; agitata leui percreuit flamine flamma.
Quò magis vrget amâs, precibus minus illa mouetur
Non magis Aemonia frondens quàm pinus in Ossa.
Quodq; nequit precibus Zephyrus, iã viribus ambit.
Exiit hinc auram qua floribus ante fauebat:
Induit accensus qua nubila torquet & æquor.
Acriter instabat, cum virgo flebilis æthram
Suspicit, & solem, quem sic mœstissima fatur:
Cynthia, qui lustras candenti lampade terras,
Eripe me inuitam probro, da, Phœbe, perenni
Virginitate frui, famulamq; tuère sororis.
Vt resonat Cygni pulsatus voce Cayster,
Sic arguta gemunt & latè arbuta queruntur,
Et curua valles, vocis quas cedit imago.
Exorat Nympha, & Phœbeo numine tandem
Fit volucris, tenues iam motat in aère plantas,
Et coma ceu maculis auro squalentibus arsit,
Incessit Zephyrum querulo stridore procacem.

Quos

Quosq; prius legit, fugit per gramina flores.
Sedula vere fauos mellito poplite fingens.

De Leriani latronis exitu.

Pratoris fugiens Lerianus latro cohortem
(Hunc timuit vulgus ceu Calidonis aprum)
Pro latebra densam subijt formidine syluam,
Atq; antrum, Fauni credo fuisse lares.
Armarat natura locum, quem latro tuetur,
Quodq; malè est ausus, fortiter exequitur.
Abstulit huic propriam sed fumi spiritus auram,
Pratoris voto, nec perit arbitrio.

Ad Probinam.

Ore Probina nites, vt lux, rosa, nix, ebur indum.
Candidior cum sis mente, Diana rubet.

Ad Guilielmum Bertrandum à Vila-
mor, libellorum in regia
magistrum.

Obsecro vt sileas, & ne Attica mella loquaris,
Ni, Bertrande, chaos vis reuocare pctus.
Saxa mouere potes, rapidumq; reducere flumen,
Et coeli assiduas sistere voce rotas.
Sunt satis astra tui fama pulsata parentis,
Rapta tuo eloquio, vel miserere, cadent.

Ad

*Nec retinere licet quo me malè deprimis orbem,
 Heu rota qua Ixion voluitur, est leuior.
 Speranti fallax, infida potentibus, atrox
 Es miseris, si quos noxia nulla tenet.
 Non tamen ipse tuo frangar, durissima, flagro.
 Conscia mens recti vix temerata labat.*

De Losandro malo medico.

*Quot parit autumnus flauentes letifer uuas,
 Prima quot & morbos ficus & uua ferunt:
 Quot Persas Xerxes in Graios misit & Orcum,
 Septima quot mortes purpura dat Marij:
 Tot medicus perdit Losander, plus minus, egros.
 Lurida non illo plus aconita nocent.
 Ismarium tellus tam non inflatur ob Hæmum,
 Quàm tumet hoc medico relligiosus ager.
 Communi tetricis cum parcis vitur arca,
 Diuidit his socia tristia lucra fide.
 Charius haud ægris quisquã sua pharmaca vendit.
 Vitam pro nummis exigit, atq; rapit.*

De aulicis Henrici Regis Gall.

*Excepisse deos nemoroso vertice fertur
 Pelion, è cunctis lusit Apollo lyra:
 Aula capit Regis totidem aquè numina Galli.
 Seu cupis apta armis, seu cupis apta toga.
 Dispice præfractos equites, dulcesq; poëtas,*

Henrici, aut, dices, atria cerno Iouis.

Ad Lestum.

*Integer & fidus quò mi videaris amicus,
 Edere me nondum scripta subinde iubes.
 Sunt morientis, ais, plures in carmine vires:
 Sic moneas Cygnum, qui sua fata canit.
 In seram nimium bissena volumina mortem,
 Quæ Maro distulerat deteriora vides.
 Quare alium quem laus delectet posthuma, Leste,
 Quæ post fata venit gloria, lenta venit.*

*Bertr. Sabbaterio, in senatu procura-
 tori Regis.*

*Tutaris leges assertor publicus æquas:
 Gratia nulla tibi plus ratione placet.
 Scita senatus habent, scis hoc, vir Regie, scis hoc:
 Premia ne pretio quisquam aliena petat.
 Præsta igitur ne docta parës me academia perdat.
 Medææ facinus Colchidos ausa vetus.*

De Cœli pulchritudine.

*Quid varium magis est cœlo? quid certius illo?
 Nil duce de miris pulchrius arte coit.
 Assuetum ad munus lotus Sol mane recurrit,
 Immemor haud notæ flammeus ipse viæ,
 Candida quid Phœbe centum formosa figuris,
 Quam citimam terris lux aliena decet?*

Sider

*Sidera quid referam Boreæ vicina rigenti,
 Et vigil Hesperidum quo tepet igne draco?
 Astrorum taceo vulgus sine nomine, miror
 Tot flammis vri non potuisse polos.
 Non adamas aurum ve ligat pendentia signa,
 Sed Deus, in terras ne labefacta ruant.
 Ille est confusos serie qui digèrit ignes,
 Cœli animus. nutu quæ dedit astra mouet.*

De Cupidine.

*Vt melius sperent iubeo iucundus amantes,
 Desinit vt volucer Cypridos esse puer.
 Lumina dum Clytia contingere cæculus audet,
 Arsit, vt accenso pinnula laua rogo.
 Et solitus nymphas medijs accendere lymphis.
 Nunc coquitur dominæ lentus ab igne meæ.*

Ad Olermum.

*Te post fata caue videat ne ianitor Orci,
 Et tußim ante Hecates limina fac reprimas:
 Allatret ne forte triceps te Cerberus: odit
 Nam miserè furem cum sit, Olerme, canis.*

Iulij Pacati Medici peritiss.

Epitaphium.

*Mitibus immites Parcas qui flecteret herbis,
 Iulius hîc medica nobilis arte latet.
 Erecta nimium nunc mors ceruice vagatur.*

*Nunc impunè ferit, cum sibi cuncta licent.
 Nouerat is cæli mores, geniosq; locorum,
 Nouit ad Aurora gramina nata pedes.
 Adstitit vt cælo, collyria mira parauit.
 Desiit his claudus Lemnius esse faber.*

De Dominico Gabræo Episcopo
 Lodouensi, ad Nuncium.

*Vade, vola, quesite diu iam nuncie, serua
 Gabræum, metuo præsul vt hic pereat.
 Nam Phœbum amisit nuper Parnassia rupes,
 Hinc doctas lacrymis fons sacer auxit aquas.
 Ni cauet is, fiet doctarum præda sororum,
 Quem cupiunt Phœbo substituuisse suo.
 Oculus Dei omnia videt.
 ad Impium.*

*Fecisti occultam bipedum nequissime cadem,
 Pro licito quicquid collibuisse habens.
 Esse hæres puero dum vix ex asse secundus,
 Porrexti gelida pocula Mandragore.
 Fallitur, vt falli credit versutia Diuos:
 Ecce, reum lesa te pietatis agunt.
 Sic poenas feritatis habet, fraudisq; Lycaon:
 A Ioue se factum quàm dolet ille lupum.
 Nam non est sceleri tutum prætere murum,
 Quanlibet huic montem pro clypeo obijcias.*

Aerie

*Aëria si Alpes, Garganus & Apulus obstet,
Semper acuta Dei lumina, cuncta vident.*

Ad Philomusum.

*Venditus vxori multis, Philomuse, talentis,
Castoris & forma qua fuit alba soror,
Contrectas alias, nec te lex Iulia terret,
Quin studio vetitis insidiere thoris.
Haud eris armifono tu Marte beator, vt non
Castibus implicitum tadeat esse iocum.
Cur aliena rigas proprijs sitientibus arua.
Cum tua non serues, cur aliena rapis?*

Gabrieli Minutio Ruthenensium Senes-
schallo illustris. & doct.

*Mi puero superi Martem vidisse togatum
Concessere: tuum nempe videre patrem.
Trans gelidas qui iura dedit fortissimus Alpes,
Pro Francisco armis Lilia Rege tuens.
Princeps Tectosagi mox floruit ille senatus,
Te similem fausto Hydere cum genuit.
Te talem admirans nuper Bellona, Minuri,
Vnde, ait, iste recens Aegida Phœbus habet?*

De Iulio Cæsare.

*Sanguine qui hostili totum repleuerat orbem,
Repleuit proprio Iulius ipse forum.
Gallica & Emathios qui euaserat ante Philippos,*

Interijt, iugulum ciue petente sacrum.
Concio mœsta Deum sumpsit pro Cesare pœnas,
Et genio sydus, mensis, & ara datur.
Sicq; nepos alma crudeli cede Diones
Consilio ex hominum, transuolat in superum.

De malis punicis & Clytia.

Quot nitidas flauo condunt sub cortice gemmas
Punica mala meis heu nimis apta malis,
Tot cruciat curis mihi cor mellita voluptas,
Quam Venus aut Veneris temperat igne puer.
Aliger an frustra metuo, ne fortè Cupido
Euolet à nobis, destituarq; miser?
Malus adoptiui non hæc fit adultera rami,
Nec nouus in Clytia pectore crescet amor.

De Pe. & Fr. à Garda & Sanijs,
 Senatorib.

Aequant geminos legum duo culmina Celsos
Ex clara Sanius doctus uterq; domo.
Sic leo pugnacis generatur stirpe leonis,
Et nunquam ex Paphia fis, Amaranthe, rosa.
Nil opus est Aëa patri Medea iuuentam
Cur recoquat: senior, nato imitante, viuet.
Ornamenta togæ quantum sint splendida, dicam,
Si Sanijs, aut Diuum numine fretus ero.

Ad Gellium Vallestum, de rure
eximio.

Rus tibi fertilius non est, Valleste, paternum,
 Quàm mihi, cum quæ rus educat, vrbe refers.
 Mirificè placuit, quòd dixti Pana Lyceum,
 Quod sylua est breuius vere habitare nemus.
 Te sonus oblectat sero redeuntis aratri,
 Cui rubicunda leui sole colona comes.
 Incipiunt Phaëtontis equi reuocare iuuenos
 Sub iuga, tunc fugit pendulus agnus ouem.
 Non adeò fleuit Niobe Sipyleia, quantas
 Sòli obiecta nouo vitis habet lacrymas.
 Quàm recreat tremulas messor qui tondet aristas,
 Classica dum Cereris pulla cicada canit.
 Audis diuiduæ gratissima murmura lymphæ,
 Narcissi infelix tale fuit speculum.
 Nec lauri desunt, quales vix nutrit Orontes,
 Cuius apollineo germine ripa virer.
 Poma, librosq; legis, socios quos dixero mutos.
 Urbana hinc nobis rusticitate places.

In funtus Sargi Grammatici.

Non habet Elysia Sargum vicinia syluæ,
 Qui fuit imbutus vix benè Grammaticis.
 Anguicomas nil scire docet per tartara Diras.
 Pluto solœcismos audit & ipse libens.

Quòd si forte domos cœlestum morte petisset,
Cyllenes dominum cogeret esse rudem.

Othoni à Castilione Cardinali
nobilis.

Gloria Sisyphium linguæ commendat Vlysses,
Vidit & ut varios extera regna viros.
Phœbigenæ Circes, & dulcis carmina fugit
Parthenopes, tua vix præterijisse queat.
Ne Laërtiade, præsul, sua præmia tollam,
Ille labore præest, ipse lepore præis.

De Orpheo, & lyra eius cœlo donata,
Menades Ismarij sparserunt Orpheos artus,
Hinc sylvæ, hinc volucres, hinc doluere fera.
Orgia non fuerant lymphataq; tibia tanti,
Ut silices tractæ carmine, tela forent.
Heu, caput auulsum ceruice argenteus Hebrus
Excipit, & doctam cuncta ciere lyram.
Dulcia semineci cecinit modulamina voce.
Nat lyra, datq; simul per vada triste melos.
Membra legunt Musæ variè dispersa per agros,
Hæc inhumant, Lesbon pertulit vnda caput.
Mox lyra Threïcij in cœlum effertur ab undis,
Ut resonans sylvas traxerat, astra trahit.

De Clytia irata.

Tardius ut solito crebrò discedere noctem,

Sic

*Sic propera Solem luce nitere queror.
 Crudelis nimum Titam audaxq; videtur,
 Fulgeat irata nunc mihi quod domina.
 Ecce, sinum tenui rorat pulcherrima nimbo.
 Cor lacrymis ardet, vallis eburna madet.
 Iram flecte nouem voueo tibi, Cypris, olores:
 Pacata hac, Martis non nego ferre minas.
 Si semel vuidulos lenis deterfit ocellos,
 His poterit Solis vel superare facem.*

Ad Sabidum.

*Pirithoum quenuis, & quenuis Thesea dicis.
 Nullū amat, innumeros, Sabide, quisquis amat.*

De Io. Daffi Senatore. ad hospitem.

*Si qualis fuerit Gallus vel Scauola queras,
 Tu Daffin spectes, hospes, utrunq; vides.
 Suauis uterq; minus Daffi, non denego: sed mos
 Non malus est priscis plus tribuisse viris.
 Arbitr ut dicam folijs magè vera Sibyllæ,
 Prætulit hos atas, hunc lepor, aquat honos.*

Laudem lucro præferri.

*Ad gelidam ignotæ perducti Phasidos oram
 Heroës, quàm sit laus pretiosa docent.
 Aurea nam pretij memoratur lana pusilli,
 Hanc emeret medio parua moneta foro.
 Hanc ausi propter tenui se credere ligno,*

m s. Aequo

*Aequora cum pinus pressit aperta loquax.
 Velleris una comes iussit laus spernere letum,
 Atq; alio claras visere sole domos.
 Ob questum ad populos mercator tendat coos:
 Cui decus est ingens, sat facit ille lucrum.*

Ad Caluidum sui admiratorem.

*Pratides helleboro fertur lustrasse Melampus,
 Vtraq; dum vitio mentis aratra timet.
 Implora huius opem: non plus te, Caluide, nosti,
 Bucula quam Præti, quam furor asper agit.
 Rhetora te credis Gracchis vix ore secundum,
 Sic ego sum pictor, ius ita Zeuxis amat.
 Inflat imago tuum fallax sed stultius utrem.
 Teq; putas magnum rana minuta bouem.
 Sebastiano Chambræo, Corbiæ comiti ac
 abbati nobilif. cum Tolos. venif-
 set mense Iulio,*

1554.

*His utinam campis crescat nimis hospita Lotos,
 Dulichijs escam qua dedit, atq; moram.
 Atq; utinam vitrei teneant te rura Garumnæ,
 Aula sat est ipso Rege beata, mane.
 Te, præsul, si forte diu præsentem fruamur,
 Elysium nemo heroibus inuideat.
 Delicijs certat cum Maio Iulius, ob te
 Tardius his visa est lux obijisse locis.*

De Aethna monte, Enceladi sepulcro.

*Fœcundam assiduis & raucis ignibus Aethnam
Sicanio didici prodere mira solo.*

*Ima herbis, violisq; viret, mœstisq; hyacinthis,
Dum rapit hos Cereris filia, raptâ fuit.*

*Post flores æstusq; graues, in vertice cano
Spernentem flammâ sustinet alta niuem.*

*Enceladus tegitur tota sub mole sepultus:
Sic tumulum, flores, flammâq; nixq; decent.*

Ad Vindiam.

*Absit ut aspiciam te, Vindia, lex vetat ipsis
Saturni in tabulis prisca, videre Deam.*

Iac. Bernuyno Præsidi & præfuli.

*Legibus atq; mihi, præses doctissime, multa
Iure expensa refers, officiosus homo.*

*Scis, metuo leges ne mi (quod abominor) absint,
Et ne alius nostra laude superbus eat.*

*Libra ac ære tuum non tam me feceris, ac si
Non finis, ut, quod dant numina, tollat homo.*

Cur viros sat commendatos laudauerit.

*Me clari potuere viri laudante carere,
Abundè ut clari, conspiciq; satis.*

*Sed mihi fortè dabit simul hæc laudatio nomen:
Nomen & hæc alijs forsitan adijciet.*

Sic, speculum radijs Hyperion tangat acutis,

Dat

*Dat speculo flammæ, auget & ipse suas.
Se scripsit, magnū dum scripsit Homerus Achillē,
Virtutem alterius qui canit, ille facit.*

De Resurrectione Domini.

*Non prius atherneas Christus remeavit ad oras,
Quam tulit è stygia clara trophæa domo.
Persephones videre nouum palatia Solem,
Atq; auro victæ liuida colla necis.
Delia Præonijs vitam tibi reddidit herbis,
Virbie, Cretæis dilacerate dolis.
Sed Christum nemo, nisi Christus, morte reduxit.
Suscitat haud quisquam se, nisi cuncta potest.
Præsentia cuiusq; domini ægro & equo
multum conducit. Ad
Caurum.*

*Depositam tellus vix reddit, Caure, sementem,
Et factum nullo fœnore pensat opus.
Cum sterili luctatur agro, mœretq; colonus.
Frugifer at fiet, si resipiscis, ager.
Si sepe hunc adeas, alio nec numine fruges
Trioletus, Cereris munera prima, dedit.
Visebat iunctis proscissa draconibus arua.
Pes domini fundum nutrit, ocellus equum.*

Ant. Hebrarto Roqueuillæo Senatori.
Nobilitas si non Hebrarto à stirpe fuisset,

Pro illustri virtus nobilitate foret.

Patritio proauum quantunuis ordine præstans,

Adiicit ad priscos, nescio quid, titulos.

Lucida gemma sat est eõæ filia ripæ,

Lima sed hanc docti mox polit aurificis.

Hebrarto est grauitas hilarix, largitio frugi.

Hæc Musa vt dixit, mox Heliconæ redit.

Ad Phaleronem.

Difficiles, Phalero, styli venaris honores.

Occultis nimium ridiculisq; libris.

Ac si plectripotens oracula fundat Apollo,

Scilicet expectas scripta superba legi.

Talis inexpliciti Heracliti pagina lecta est,

Quo duce rerum ignis se putat esse ducem.

Oedipus en dicit, quidnam Sphinx mascula captas?

Nonne sub obscuro cortice vana tegis?

Historiæ utilitas.

Et Troia & doctæ quid sunt nisi nomen Athenæ?

Historiam tollas, hoc quoq; nomen abest.

De insignibus lunæ crescentis Henrico I I.

*Gallorum Regi prosperè
consecratis.*

Quòd sacra dimidiæ præfert insignia lune

Henricus, placuit pulchra Diana sibi.

At contrà indignans Hyperionis aurea proles,

Dign

Dignus, ait, radijs Rex fuit iste meis.
 Cui Soror: vt meritis accedant symbola, mundum
 Principis in clypeo pingere, Phœbe, decet.

Indictas de iure ciuili disputationes
 iam in x v i i. mensẽ
 differri.

Dulcibus interpres socijs dum iura tot annos
 Explico, sisyphius creditur esse lapis.
 Aut capiti impendens saxũ quod Tantalus horret.
 Sane opera hæc dulcis, fit diuturna grauis.
 Extremum merces sequitur si nulla laborem,
 Præter apud varios inuidiam atq; decus:
 Quin aliò saltem curas traducimus? hostis
 Est vtcunq; pius, quando repente necat.

Bacchum facile Venus se-
 quitur.

Aurea mercedem gemina Carchesia noctis
 Alcmenæ accepit concubitura Ioui.
 Quaq; manu fulmen per summa Ceraunia torquet,
 Hac dat adulter opes, fœste Lyæ, tuas.
 Pocula multiplici celârat Mulciber hydro,
 Horrebantq; suum mitia vina decus.
 Hæc mundi dominus cum munera præbuit ardens,
 Monstrat vt est Bacchi semper alumna Venus.

Subscr

Subscriptum Thematis de iure ciuili tri-
duum Tolo. disputatis Idibus
Martii. 1545. Ad
Lectorem.

*Hæc quæ perueniunt in ora vulgi
Si non despicias, benigne Lector,
Gratam rem facies & vsq; gratam:
Nam me pertrepidum metu leuabis.
Munus non deerit piæ vicissim
Quod respondeat approbationi:
Centenos capies tibi vniones,
Quos nobis pelagus dedit superbum,
Et quos mollis Arabs refert odores,
Medorum' ve nemus, quot Hermus aurum,
Tot fulvæ numeros dabo moneta,
Quot nox enumeret serena flammæ.
An vis pollicitis adesse pignus?
Cur? cum tuta tibi perinde fiant,
Si non liuor edax modò repellat,
Hæc quæ perueniunt in ora vulgi.*

Subscriptum positionibus triduum itidem
Tol. disputatis. v. Cal. Decem.

1547.

Ad Herculem,

Alcide, exuius peto leonis,

Has

Henrici, aut, dices, atria cerno Iouis.

Ad Lestum.

*Integer & fidus quò mi videaris amicus,
 Edere me nondum scripta subinde iubes.
 Sunt morientis, ais, plures in carmine vires:
 Sic moneas Cygnum, qui sua fata canit.
 In seram nimium bissena volumina mortem,
 Quæ Maro distulerat deteriora vides.
 Quare alium quem laus delectet posthuma, Leste,
 Quæ post fata venit gloria, lenta venit.*

*Bertr. Sabbaterio, in senatu procura-
 tori Regis.*

*Tutaris leges assertor publicus æquas:
 Gratia nulla tibi plus ratione placet.
 Scita senatus habent, scis hoc, vir Regie, scis hoc:
 Præmia ne pretio quisquam aliena petat.
 Præsta igitur ne docta parës me academia perdat.
 Medææ facinus Colchidos ausa vetus.*

De Cœli pulchritudine.

*Quid varium magis est cœlo? quid certius illo?
 Nil duce de miris pulchrius arte coit.
 Assuetum ad munus lotus Sol mane recurrit,
 Immemor haud notæ flammeus ipse viæ,
 Candida quid Phœbe centum formosa figuris,
 Quam citimam terris lux aliena decet?*

Sider

*Sidera quid referam Boreæ vicina rigenti,
 Et vigil Hesperidum quo tepet igne draco?
 Astrorum taceo vulgus sine nomine, miror
 Tot flammis vri non potuisse polos.
 Non adamas aurum ve ligat pendentia signa,
 Sed Deus, in terras ne labefacta ruant.
 Ille est confusos serie qui digerit ignes,
 Cæli animus. nutu quæ dedit astra mouet.*

De Cupidine.

*Vt melius sperent iubeo iucundus amantes,
 Desinit vt volucer Cypridos esse puer.
 Lumina dum Clytiæ contingere cæculus audet,
 Arsit, vt accenso pinnula laua rogo.
 Et solitus nymphas medijs accendere lymphis.
 Nunc coquitur dominæ lentus ab igne meæ.*

Ad Olermum.

*Te post fata caue videat ne ianitor Orci,
 Et tuſſim ante Hecates limina fac reprimas:
 Allatret ne forte triceps te Cerberus: odit
 Nam miserè furem cum sit, Olerme, canis.*

Iulij Pacati Medici peritiss.

Epitaphium.

*Mitibus immites Parcas qui flecteret herbis,
 Iulius hîc medica nobilis arte latet.
 Erecta nimum nunc mors ceruice vagatur.*

*Nunc impunè ferit, cum sibi cuncta licent.
 Nouerat is cæli mores, geniosq; locorum,
 Nouit ad Auroræ gramina nata pedes.
 Adstitit vt cælo, collyria mira parauit.
 Desiit his claudus Lemnius esse faber.*

De Dominico Gabræo Episcopo
 Lodouensi, ad Nuncium.

*Vade, vola, quæsire diu iam nuncie, serua
 Gabræum, metuo præsul vt hic pereat.
 Nam Phœbum amisit nuper Parnassia rupes,
 Hinc doctas lacrymis fons sacer auxit aquas.
 Ni cauet is, fiet doctarum præda sororum,
 Quem cupiunt Phæbo substituisse suo.*

Oculus Dei omnia videt.
 ad Impium.

*Fecisti occultam bipedum nequissime cadem,
 Pro licito quicquid collibuisse habens.
 Esse hæres puero dum vix ex asse secundus,
 Porrexti gelida pocula Mandragoræ.
 Fallitur, vt falli credit versutia Diuos:
 Ecce, reum lese te pietatis agunt.
 Sic poenas feritatis habet, fraudisq; Lycaon:
 A Ioue se factum quàm dolet ille lupum.
 Nam non est sceleri tutum prætere murum,
 Quanlibet huic montem pro clypeo obijcias.*

Aerie

*Aëria si Alpes, Garganus & Apulus obstet,
Semper acuta Dei lumina, cuncta vident.*

Ad Philomusum.

*Venditus vxori multis, Philomuse, talentis,
Castoris & forma qua fuit alba soror,
Contrectus alias, nec te lex Iulia terret,
Quin studio vetitis insidiere thoris.
Haud eris armifono tu Marte beator, vt non
Castibus implicitum tadeat esse iocum.
Cur aliena rigas proprijs sitientibus arua.
Cum tua non serues, cur aliena rapis?*

Gabrieli Minutio Ruthenensium Senes-
challo illustris. & doct.

*Mi puero superi Martem vidisse togatum
Concessere: tuum nempe videre patrem.
Trans gelidas qui iura dedit fortissimus Alpes,
Pro Francisco armis Lilia Rege tuens.
Princeps Tectosagi mox floruit ille senatus,
Te similem fausto sidere cum genuit.
Te talem admirans nuper Bellona, Minuti,
Vnde, ait, iste recens Aegida Phœbus habet?*

De Iulio Cæsare.

*Sanguine qui hostili totum repleuerat orbem,
Repleuit proprio Iulius ipse forum.
Gallica & Emathios qui euaserat ante Philippos,*

Interijt, iugulum ciue petente sacrum.

Concio mœsta Deum sumpsit pro Cesare pœnas,

Et genio sydus, mensis, & ara datur.

Sicq; nepos almae crudeli cede Diones

Consilio ex hominum, transuolat in superum.

De malis punicis & Clytia.

Quot nitidas flauo condunt sub cortice gemmas

Punica mala meis heu nimis apta malis,

Tot cruciat curis mihi cor mellita voluptas,

Quam Venus aut Veneris temperat igne puer.

Aliger an frustra metuo, ne fortè Cupido

Euolet à nobis, destituarq; miser?

Malus adoptiui non hæc fit adultera rami,

Nec nouus in Clytia pectore crescet amor.

De Pe. & Fr. à Garda & Sanijs,
Senatorib.

Acquirit geminos legum duo culmina Celsos

Ex clara Sanius doctus uterq; domo.

Sic leo pugnacis generatur stirpe leonis,

Et nunquam ex Paphia fis, Amaranthe, rosa.

Nil opus est Aëa patri Medea iuuentam

Cur recoquat: senior, nato imitante, viret.

Ornamenta togæ quantum sint splendida, dicam,

Si Sanijs, aut Diuum numine fretus ero.

Ad Gellium Vallestum, de rure
cximio.

*Rus tibi fertilius non est, Valleste, paternum,
Quàm mihi, cum qua rus educat, vrbe refers.
Mirificè placuit, quòd dixi Pana Lyceum,
Quod sylua est breuius vere habitare nemus.
Te sonus oblectat sero redeuntis aratri,
Cui rubicunda leui sole colona comes.
Incipiunt Phaëtonis equi renocare iuuenos
Sub iuga, tunc sugit pendulus agnus ouem.
Non adeò fleuit Niobe Sipyleia, quantas
Soli obiecta nouo vitis habet lacrymas.
Quàm recreat tremulas messor qui tondet aristas,
Classica dum Cereris pulla cicada canit.
Audis diuidue gratissima murmura lymphe,
Narcissi infelix tale fuit speculum.
Nec lauri desunt, quales vix nutrit Orontes,
Cuius apollineo germine ripa viret.
Poma, librosq; legis, socios quos dixero mutos.
Vrbana hinc nobis rusticitate places.*

In funus Sargi Grammatici.

*Non habet Elysiæ Sargum vicinia sylua,
Qui fuit imbutus vix benè Grammaticis.
Anguicomus nil scire docet per tartara Diras.
Pluto solæcismos audit & ipse libens.*

*Sic propera Solem luce nitere queror.
 Crudelis nimium Titam audaxq; videtur,
 Fulgeat irata nunc mihi quod domina.
 Ecce sinum tenui rorat pulcherrima nimbo.
 Cor lacrymis ardet, vallis eburna madet.
 Iram flecte nouem voueo tibi, Cypris, olores:
 Pacata hac, Martis non nego ferre minas.
 Si semel uuidulos lenis deterisit ocellos,
 His poterit Solis vel superare facem.*

Ad Sabidum.

*Pirithoum quenuis, & quenuis Thesea dicis.
 Nullū amat, innumeros, Sabide, quisquis amat.*

De Io. Daffi Senatore. ad hospitem.

*Si qualis fuerit Gallus vel Scauola queras,
 Tu Daffin spectes, hospes, utrunq; vides.
 Suauis uterq; minus Daffi, non denego: sed mos
 Non malus est priscis plus tribuisse viris.
 Arbiter ut dicam folijs magè vera Sibyllæ,
 Prætulit hos etas, hunc lepor, aquat honos.*

Laudem lucro præferri.

*Ad gelidam ignotæ perducti Phasidos oram
 Heroës, quàm sit laus pretiosa docent.
 Aurea nam pretij memoratur lana pusilli,
 Hanc emeret medio parua moneta foro.
 Hanc ausi propter tenui se credere ligno,*

*Aequora cum pinus pressit aperta loquax.
 Velleris una comes iussit laus spernere letum,
 Atq; alio claras visere sole domos.
 Ob questum ad populos mercator tendat coos:
 Cui decus est ingens, sat facit ille lucrum.*

Ad Caluidum sui admiratorem.

*Pratides helleboro fertur lustrasse Melampus,
 Vtraq; dum vitio mentis aratra timer.
 Implora huius opem: non plus te, Caluide, nosti,
 Bucula quàm Præti, quam furor asper agit.
 Rhetora te credis Gracchis vix ore secundum,
 Sic ego sum pictor, ius ita Zeuxis amat.
 Inflat imago tuum fallax sed stultius utrem.
 Teq; putas magnum rana minuta bouem.
 Sebastiano Chambræo, Corbiæ comiti ac
 abbati nobilif. cum Tolos. venif-
 set mense Iulio,*

1554.

*His utinam campis crescat nimis hospita Lotos,
 Dulichijs escam quæ dedit, atq; moram.
 Atq; utinam vitrei teneant te rura Garumnæ,
 Aula sat est ipso Rege beatâ, mane.
 Te, præsul, si forte diu præsentem fruamur,
 Elysium nemo heroibus inuideat.
 Delicijs certat cum Maio Iulius, ob te
 Tardius his visa est lux obijssæ locis.*

De Aethna monte, Enceladi sepulcro.

Fœcundam assiduis & raucis ignibus Aethnam

Sicanio didici prodere mira solo.

Ima herbis, violisq; viret, mœstisq; hyacinthis,

Dum rapit hos Cereris filia, raptâ fuit.

Post flores æstusq; graues, in vertice cano

Spernentem flammâ sustinet alta niuem.

Enceladus tegitur tota sub mole sepultus:

Sic tumulum, flores, flammâq; nixq; decent.

Ad Vindiam.

Absit ut aspiciam te, Vindia, lex vetat ipsis

Saturni in tabulis prisca, videre Deam.

Iac. Bernuyno Præsidi & præfuli.

Legibus atq; mihi, præses doctissime, multa

iure expensa refers, officiosus homo.

Scis, metuo leges ne mi (quod abominor) absint,

Et ne alius nostra laude superbus eat.

Libra ac ære tuum non tam me feceris, ac si

Non sinis, ut, quod dant numina, tollat homo.

Cur viros fat commendatos laudauerit.

Me clari potuere viri laudante carere,

Abundè ut clari, conspiciq; satis.

Sed mihi fortè dabit simul hæc laudatio nomen:

Nomen & hæc alijs forsitan adijciet.

Sic, speculum radijs Hyperion tangat acutis,

Dat

*Dat speculo flammæ, auget & ipse suas.
 Se scripsit, magnū dum scripsit Homerus Achillē,
 Virtutem alterius qui canit, ille facit.*

De Resurrectione Domini.

*Non prius æthereas Christus remeavit ad oras,
 Quàm tulit è stygia clara trophæa domo.
 Persephones videre nouum palatia Solem,
 Atq; auro vinctæ luuida colla necis.
 Delia Pæonijs vitam tibi reddidit herbis,
 Virbie, Cretæis dilacerate dolis.
 Sed Christum nemo, nisi Christus, morte reduxit.
 Suscitât haud quisquam se, nisi cuncta potest.*

*Præsentia cuiusq; domini ægro & equo
 multum conducit. Ad*

Caurum.

*Depositam tellus vix reddit, Caure, sementem,
 Et factum nullo fœnore pensat opus.
 Cum sterili luctatur agro, mœretq; colonus.
 Frugifer at fiet, si resipiscis, ager.
 Si sæpe hunc adeas, alio nec numine fruges
 Triptolemus, Cereris munera prima, dedit.
 Visebat iunctis proscissa draconibus arua.
 Pes domini fundum nutrit, ocellus equum.*

Ant. Hebrarto Roqueuillæo Senatori.

Nobilitas si non Hebrarto à stirpe fuisset,

Pro illustri virtus nobilitate foret.

Patritio proavum quantunvis ordine præstans,

Adjicit ad priscos, nescio quid, titulos.

Lucida gemma sat est eõa filia ripæ,

Lima sed hanc docti mox polir aurificis.

Hebrarto est gravitas hilarix, largitio frugi.

Hec Musa vt dixit, mox Heliconæ redit.

Ad Phaleronem.

Difficiles, Phalero, styli venaris honores.

Occultis nimium ridiculisq; libris.

Ac si plectripotens oracula fundat Apollo,

Scilicet expectas scripta superba legi.

Talis inexpliciti Heracliti pagina lecta est,

Quo duce rerum ignis se putat esse ducem.

Oedipus en dicit, quidnam Sphinx mascula captas?

Nonne sub obscuro cortice vana tegis?

Historiæ utilitas.

Et Troia & doctæ quid sunt nisi nomen Athenæ?

Historiam tollas, hoc quoq; nomen abest.

De insignibus lunæ crescentis Henrico II.

Gallorum Regi prosperè

consecratus.

Quòd sacra dimidiæ præfert insignia lunæ

Henricus, placuit pulchra Diana sibi.

At contrà indignans Hyperionis aurea proles,

Dign

*Dignus, ait, radijs Rex fuit iste meis.
Cui Soror: ut meritis accedant symbola, mundum
Principis in clypeo pingere, Phœbe, decet.*

*Indictas de iure civili disputationes
iam in x v i l. mensem
differri.*

*Dulcibus interpres socijs dum iura tot annos
Explico, sisyphius creditur esse lapis.
Aut capiti impendens saxū quod Tantalus horret.
Sane opera hæc dulcis, fit diuturna gravis.
Extremum merces sequitur si nulla laborem,
Præter apud varios inuidiam atq; decus:
Quin aliò saltem curas traducimus? hostis
Est utcunq; pius, quando repente necat.*

*Bacchum facile Venus se-
quitur.*

*Aurea mercedem gemine Carchesia noctis
Alcmenæ accepit concubitura Ioui.
Quaq; manu fulmen per summa Ceraunia torquet,
Hac dat adulter opes, feste Lyæ, tuas.
Pocula multiplici calârat Mulciber hydro,
Horrebantq; suum mitia vina decus.
Hac mundi dominus cum munera præbuit ardens,
Monstrat ut est Bacchi semper alumna Venus,*

Subscr

Subscriptum Thematis de iure ciuili tri-
duum Tolo. disputatis Idibus
Martii. 1543. Ad
Lectorem.

*Hæc quæ perueniunt in ora vulgi
Si non despicias, benigne Lector,
Gratam rem facies & vsq; gratam:
Nam me pertrepidum metu leuabis.
Munus non deerit pia vicissim
Quod respondeat approbationi:
Centenos capies tibi vniones,
Quos nobis pelagus dedit superbum,
Et quos mollis Arabs refert odores,
Medorum' ve nemus; quot Hermus aurum,
Tot fulvæ numeros dabo moneta,
Quot nox enumeret serena flammæ.
An vis pollicitis adesse pignus?
Cur? cum tuta tibi perinde fiant,
Si non liuor edax modò repellat,
Hæc quæ perueniunt in ora vulgi.*

Subscriptum positionibus triduum itidem
Tol. disputatis. v. Cal. Decem.

1547.

Ad Herculem,

Alcide, exuniis peto leonis,

Has

*Has da, si pudor est, rudemq; clauam.
 Arcum da & celeres decem sagittas.
 Cur tandem? triduo paratur ingens
 Certamen, metuo pusillus illum
 Ceruum cornibus aureis nitentem,
 Atq; Hydram toties repullulantem.
 In nos Hesperidum draco resurget,
 Tot me monstra sinunt minus quietum.
 Si non inueris, Hercules, peribo..
 Quid? tu durus opem mihi recusas?
 Nil curo, clypeum Minerua cedit.*

Inconstantia felicitatis.

*Vere cadunt viola, Phæbo sacer atq; Hyacinthus.
 Sic, quacunq; placet, procinus hora fugit.*

F I N I S.

Ἐλπίς ἀνευ ἐλπίδος.

